

Naročnina \$2.00 na
leto. Izhaja dva krat
na teden.

CLEVELANDSKA AMERIKA

NEODVISEN LIST ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI.

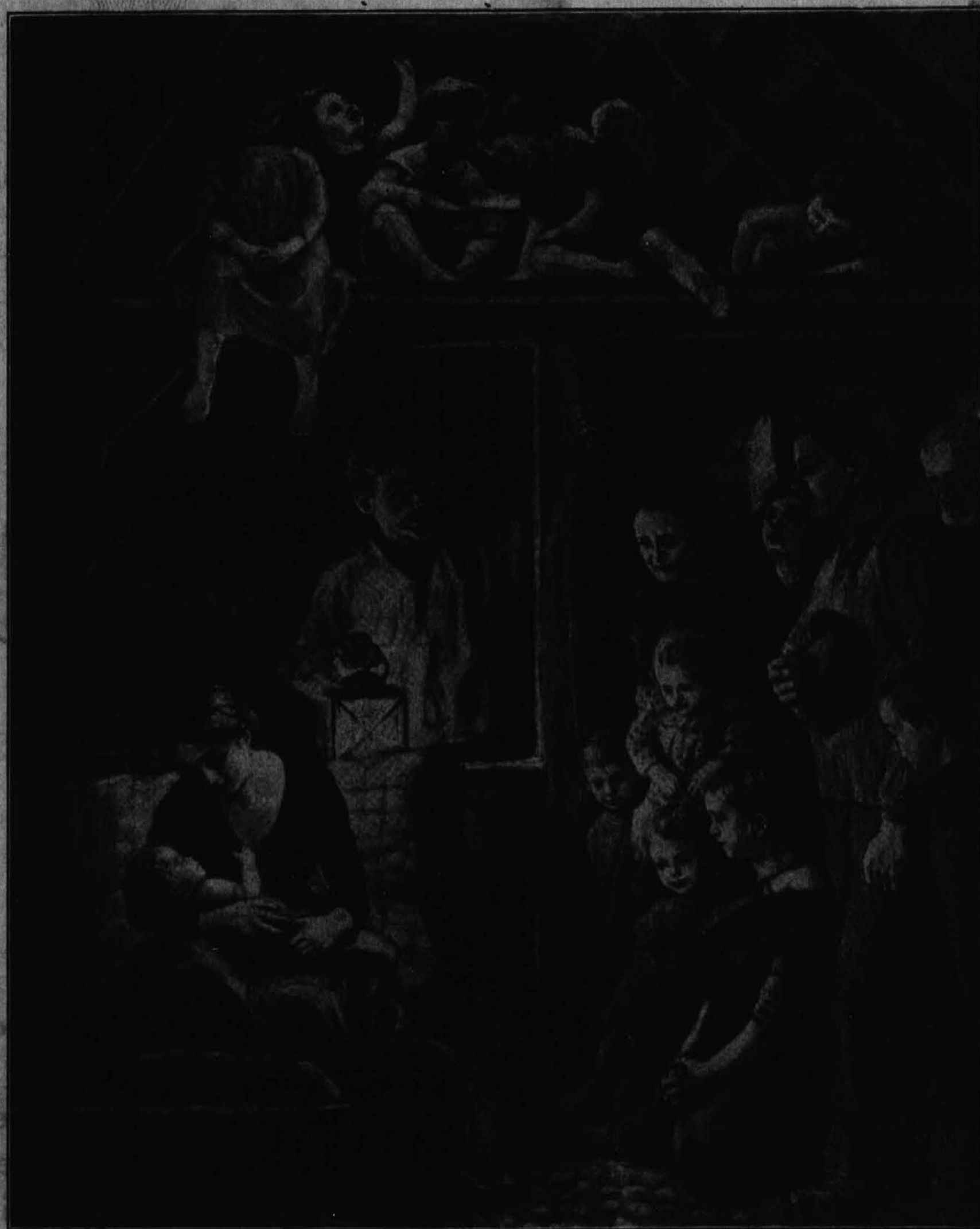
CLEVELANDSKA
AMERIKA
Excellent advertising
medium.

ST. 101. NO. 101.

CLEVELAND, O. V TOREK, 19. DECEMBRA 1911.

VOL. IV.

SREČNE BOZICNE PRAZNIKE!

Zakriva svet noči zavesa,
polnočni zvon čez plan odmeva,
pozdravlja zemljo in nebese,
zbor angeljev vesel prepeva:
Bogu na visokosti slava,
na zemlji mir ljudem in sprava!

Nocoj, človeški duh, ne kolni
trpljenja, ki te je morilo!
Svetišče z verniki se polni,
duhovnik kliče glasno-milo:
Bogu na visokosti slava,
na zemlji mir ljudem in sprava!

Podoba v zlatem glej okvirji;
na slani spi nebeško dete,
krog njega molijo pastirji,
bleste na traku črke svete:
Bogu na visokosti slava,
na zemlji mir ljudem in sprava!

Bučijo orglje. Dim v kadili
pod stropom se vonjiv rastaplja,
kaj smeh na lice vnuku sili,
kaj dedu solza iz lica sili?
Bogu na visokosti slava,
na zemlji mir ljudem in sprava!

Po letih mladih se nam toži,
nevolja, sila neka
srce zdaj širi nam, zdaj oži
kot morje plina in oseka.
Bogu na visokosti slava,
na zemlji mir ljudem in sprava!

Da, slava njemu, ki dostojen
med vsemi je najvišje slave!
Da, mir ljudem in čut pokojen,
ki vir edin je sreče prave!
Odklepaj raj nam izgubljeni,
Oj zveni, sladka pesem, zveni!
Anton Medved.

ANTON KAUSEK

VELETRGOVEC

6202-6206 ST. CLAIR AVENUE.

Ženski klobuki.

Oddelek za ženske in otroče klobuke smo že sedaj povečali in le še nekaj lepo okrašenih ženskih klobukov imamo v zalogi. Neokrašenih krojev na izbiro. Izurjene modistinje Vam okrasijo klobuk po vašem okusu. Tretjina ceneje kdor kupi do božičnih praznikov.

Otročji mufi in ovratnice.

Garnituro t. j. muf in mačko za deklice od \$1. naprej. Lepo božično darilo

Otročje in dekliške zimske suknje.

Marsikatera mati želi kupiti svoji hčerki lepo suknjo za božično darilo. Ker je zaslužek bolj pičel znižali smo cene tako, da lepo, fino in težko zimsko suknjo kupite za mal denar.

Velika zaloga vseh božičnih daril za vse spole.

Zahvaljujemo se vsim našim cenjenim odjemalcem, ki so nam poklonili svojo zaupnost z nakupovanjem družinskih potrebščin v preteklem letu. Voščim jim vesele božične praznike in srečno novo leto 1912, in ob enem se priporočamo, da nas vsi naši odjemalci tudi v novem letu počastijo z nakupovanjem potrebnega blaga. Nekateri oddelke naše trgovine bomo v novem letu znatno povečali, da na ta način zadovoljimo vsakega, ki pride v našo trgovino.

Cene mufom do božiča smo znižali tako, da sedaj dobite muf, ki je bil preje

\$2.25	sedaj za \$1.25
\$2.50	sedaj za \$1.69
\$3.00	sedaj za \$1.75
\$3.50	sedaj za \$2.00

Velika zaloga božičnih mufov.

Ovratnice iz kožuovine.

(Mačke.)

Cena \$3.50 do božiča	\$2.50
Cena \$4.00 do božiča	\$2.75
Cena \$5.00 do božiča	\$3.98
Cena \$8.00 do božiča	\$5.50
in bolje do \$20.00	

Velika izbira celih garnitur.

Ako želite imeti fino in trpežno obleko, ali zimsko suknjo, tedaj ne pozabite se ogledati pri nas. Tudi ako ne kupite, pridite in oglejte našo veletrgovino in zalogo blaga, potem pa primerjajte cene z drugimi prodajalnami in prepričali se boste, da mi smo edini, ki vam postrežemo v vašo zadovoljnost. Posebni oddelek za ženske, moške, dekliške, deške in otroče čevlje se nahaja poleg naše veletrgovine, ki je zelo bogato založen. Pogledajte si naše izložbe, v katerih najdete vedno kaj novega.

MOŠKE POTREBŠČINE. V zalogi imamo lepo izbero vseh najmodnejših moških klobukov, čepic, hlač, srajc, nogavic, rokavic, kravat, naramnic, fine spodnje obleke, ovratnice itd. Velika zaloga vseh ženskih in otročjih potrebščin.

ANTON KAUSEK,

VELETRGOVEC

6202-6206 St. Clair Avenue,

Cleveland, Ohio

CLEVELANDSKA AMERIKA

Izkušaj v tvojih in gostih.

Naročnina:
ZA AMERIKO: \$1.00
ZA EVROPO: \$1.00
22a Cleveland po pošti .. \$1.50
Poslame številke po 3 centa.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne sprejemajo.

Vsa pisma, dopisi in denar naj se pošiljajo na:
"Clevelandska Amerika"
6119 St. Clair ave. N. E.
Cleveland, Ohio.

"Clevelandska Amerika"
Mesec Tuesday and Fridays
6119 St. Clair ave. N. E.
Cleveland, Ohio.

Read by 15,000 Slovenians
(Krajinari) in the City of Cleveland and elsewhere.
Advertising rates on request.
Tel. Cuy. Princeton 189

Entered as second-class
matter January 5, 1909, at the
post office at Cleveland, Ohio
under the Act of Mar. 3, 1879.

No 101 Tue Dec 19'11 Vol IV

88

Božične misli.

Božič praznovati je staro-
slavna navada. Božič so praznovali
seveda na drug način, kot
predno je prišel v navado
pri kristijanah. Stari Slovani
so tedaj praznovali božič, ko
so se začeli dnevi daljšati. To
se je navadno godilo ob koncu
leta, koncem meseca decembra.
Božič je izraz za malediga boga, ali pri Slovencih za
malalo sonce, ki se je tedaj začelo
pojavit.

In odkar je, kakor je dokazano
po vseh zgodovinarjih, prišel je na svet
Krist, da uči vesoljstvo o novem pojmu
božanstva, odtakrat praznujejo
po vsem krščanskem svetu, po
vseh petih delih sveta, praznik
božič.

Tajna čustva prevladujejo
človeka, ki se ni izgubil popolnoma
duše, ta večer, na božični večer ali
badnjak, kakor ponekod pravijo. Je že
tako v naravi človeški, da se ne moremo
ogniti temu čustvu. Na ta dan je
vsakdo vesel, ki le veseli more biti,
vsakdo se raduje, če mu le črna žalost
ni popolnoma razdajala srca. Božične
pesni odmevajo po vsem svetu, ljudstvo
se spominja časov, ki so prinesli na svet
rešenika.

Božični čas je pa tudi čas, da
mi vstanemo in začnemo z novim
življenjem. To je doba, da začnemo
spolnovati prejšnj izrek, ki ga je učil
Krist: "Ljubite svojega bližnjega
kakor samega sebe". To je prava
in največja zapoved. Ako pregledamo
življenje v preteklem letu, moramo
priznati, da se ni vsakdo ravnal po tej
zapovedi. Siromakov smo imeli dovolj,
in dasi bi jih včasih lahko podpirali
jih nismo, pač smo jim odrekli kos kruha.
Priatelja smo imeli, katerega smo
zavidali in skrivnem in smo skušali
škodovati iz hudobije. Mogoče ste delali
razpor v družini, v javnosti, doma, na
tujem? Pri vsem tem se moramo
spomniti gorej omenjenega vzklica in se
truditi, da se v prihodnosti ravnajo po njem.

Toda kam je danes svet začel. Kdo
se ravna po naukih onega, ki je prišel na svet,
da slednjega reši iz teme in propada? Koliko
pravih naslednikov ima še danes ono dete,
rači katerega praznujemo ta praznik? Dandanes je svet zakoreninjen
bližnji bližnjemu kopije jarmu, sovraštvo,
izkoriščanje ubogi in umori divjajo med
bratskimi narodi. Pa to še ni tragično.

Dandanes se je polastila sveta kopica
ljudij, ki vlada po razmerjem sveta. Poglejte,

kakšen božič ima revna delavska
družina, kakšen božič ob-
haja milijonar. Velik kontrast. Tam v Nazaretu, v Galileji
se je rodilo dete na slami. Borno in razven
nekaj pastirjev, ki so bili v bližini, ni bilo
nikogar zraven, ki bi prišel k temu detetu,
ki je pozneje povzročilo, da veruje danes
800 milijonov ljudi v njega.

Kakor teška mora, ki pi-
je kri in mozek pa so se spustili po mestih
in vaseh naše zemlje preganjalci in zatiranci.
Na slovenski zemlji plapolajo tuje zastave.
Izmučeni stari in neizmučeni otroci so danes
zaščitniki Slovenije. Boljša delavska moč
je odšla po svetu za kruhom — in skozi temno
noč slišimo zdihovalen narod, ki teško trpi
v verigah. In ti glasovi se mešajo z bučanjem
burie in orkana — ječanje sinov naroda, ki je
bil nekdaj slaven, svoboden in mogočen, ki je
sedaj preziran, zaslužjen in strit.

Srebrni in mehki glasovi kralja miru odmevajo
po vrhovih planin, razlegajo se po rodovitnih
dolinah, vijejo se nad domovino naroda, nad
katerega je svoboda razširila svoja zlatokrilca.
In razlega se pesem miru, po gorah, dolinah
in gajih, da kliče skupaj ljudi in jih osreči vse
one, ki so dobre volje v znaku bratstva pod
zaščito Svobode.

In narod čuje, razume in glas — zbira se
vojska bojevnikov, vojska bratstva za vojsko za
Svobodo.

Samo naš narod, kakor da bi bil gluh in nem,
kakor da nima smisla za pravico in poštene
kakor da ne bi imel lastne čuteče narodne duše,
samo ta narod se ne gane. Ves svoj čas
koilkor ga ima, porabi za preprič in bratski boj,
svovražnik se mu od daleč smeji in čaka, kdaj
bo dobil priliko, da ta narod popolnoma za-
tre. Notrajni preprič, ti so bič slovenskega
naroda, ki ga tepe že stoletja in stoletja. Svoje
najboljše moči porabimo pri domačih bojih,
dočim se naš sovražnik organizira ob naših
mejah, da plane ob ugodni priliki na nas.

Kadar bo po naših planinah in rayninah,
po gorah in dolinah zamrl glas bratskega
boja, glas suženjstva, tedaj bo tudi zmanjkalo
potlačeni ljudij. In kdaj se bo pod zlatimi
krili Svobode zavel narod naš! Prišli kralj miru,
učitelj ljubeznivi, stvarnik Svobode in večna
resnica! Pridi in izžepaj iz srca našega
naroda večne vige suženjstva, prosvetli naše
ume, nauči nas hoditi po potih pravega
bratstva, ki vodi do Svobode, da se enkrat na
svetu tudi naš glas sliši v zboru naroda, v
središču srečnih, ljubečih in slovnih rojakov!

Božič je! S svojo hčerko kinca oče božično
drevo. Miren je starček, in letupasem se
nasmeje svoji hčerki, ki skače okoli njega
in mu preganja teške spomine na davnej
izgubljeno mater, katere nihče ne more
nadomestiti. Pred nekoliko mesecev je
zgubil njo, verno in nenadomestljivo
soprogo.

Zmračilo se je. Približuje se čas, da v
arobnem ognju zasveti božično drevesce,
da se začnejo razlegati mile božične pesni.
Ta čas pričakuje oče in hči z nekako
tužno bolestjo, ker nihče ne čuti onega
veselja, kot so je čutili leto prej, ko jih je
umrla mamica spremljala pri vsakem koraku
okoli božičnega drevesa. In tudi danes
leži po dložičnem drevesom nekaj darov,
za očeta in hčer. In ti darovi ne vzbujajo
posebnega veselja, ker med njimi manjka
daru soproge in matere.

Temno je. Oče zapali svečice. Božično
drevesce zasije v pravem božičnem ognju,
sto in sto krat odseva plamen po raznem
bogatem kinču, srebrni in zlatini. Oče se
prekriža in hoče izreči: "Narodil se je kralj
nebeski!" toda tega ne more, ker v grlu ga
prične daviti, a iz oči se mu privijajo solze.
Prime hčerko in jo poljubi na čelo.

"Sama sva brez matere," zašepeče
bolno in zazdeba. Solze mu tečejo po
licih. Hči po-

ljubi očetu roko kot bolesten spomin na
zgubljeno mater. Dvignejo se darovi,
pregledajo jih in se zahvaljujejo eden
drugemu.

Mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje!

Delo v Ameriki.

Iz mest in naselbin, kjer so naši ljudje
naseljeni, dobivamo vsak dan mnogo
pripomb, kako se slabo dela in kako se
slabše zasluzi. Kakor bolj se zima približuje,
toliko manj dela je, potrebuje se pa vedno
enake, zaslužka vedno manj. Mnogo se jih
je že zadolžilo, drugi pa bežijo čim prej
proti domu, a tretji hodijo od mesta do
mesta in iščejo delo.

Nekatere tovarne pač delajo še precej
dobro, toda stari delavci se trdo držijo
dela, novih delavcev se ne mara nikjer.
Veliko tovarov pa delvece odpuščajo,
druge jih pa držijo za dva ali tri dni na
delu, da se prežive, in držijo jih v rezervi,
da jih pokličejo, kadar bo sila. Da povemo
z eno besedo: Delo je sedaj srednje vrste.
Ako pa k temu še vzamemo, da se daj, ko se
bliža zima, je vedno manj dela na prostem,
potem lahko rečemo, da je dela sploh malo.
Tako mi razumemo položaj in tako nam
pišejo oni, ki so vsak dan v teh razmerah —
naši naročniki. Ameriški listi pa pišejo
popolnoma drugače, posebno oni, ki so v
rokah kapitalistov. Če bi človek vrjel
angleškimi listom, kako pišejo o današnjem
delavskem položaju, bi bil slednji dandanes
tak:

Resnica je, da je delo dosedaj nekaj
zaostajalo, vendar to ne pomeni veliko,
ker se zgodi to vsako leto ob tem času, toda
železnice in druga velika podjetja so poslala
tovarnam toliko naročil, da bo dela v obli-
ci, in da bodejo tovarne komaj izvršile
vsa naročila, torej lahko rečemo, da stojimo
pred občno prosperiteto!

Tako pišejo angleški časopisi. Koliko
sreče bi bilo, če bi se danes res tako
godilo! Mi se pa bojimo, da slabih časov
je ne bo kmalu vrag vzel, in zadovoljni
moramo biti, da ne bo še slabši. Spominjamo
se, da so ravno tako pisali angleški listi
nekako štiri leta nazaj, pred časom, ko so
kmalu začele pokati banke, podirati se
tovarne in, so delavci bežali na vse strani
sveta iz Amerike. Tedaj so pisali angleški listi:
"Še en mesec, pa bo vse dobro, še dva
mesece pa bodejo zopet vse tovarne delale,
in delo bo še boljše kot nekdaj, toda
minili so tedni, prešli so meseci, a namesto
da bi bilo bolje, je bilo vsak dan bolj črno,
vsak dan je prinesel več gorja, vedno več
brezposelnih se je nahajalo po mestih, po
raznih naselbinah. In od onega časa se
položaj še nikdar ni popravil, pač pa je
letargičen, zanič. Plače, ki so bile pred
štirimi leti so danes iste ali pa še
nekoliko manjše, dočim je treba nam
vsem plačevati veliko več za vsakdanji
živež. Ne mislimo sicer, in Bog ne daj,
da bi bilo tudi sedaj tako, da bi nastala
občna kriza, toda nekaj smo se naučili iz
take pisave angleških listov. Spoznali smo,
da kadar angleški listi prav veliko
pripovedujejo o delu, kadar so cele strani
polne o prosperiteti, tedaj najraje pride
kriza. Tako je bilo prvič, in tako se
zna zgoditi drugič.

Nekateri pravijo, da pride preveč
naroda v Ameriko. Položaj od zadnje
krize se še danes ni popravil, a novih
naselencev dobimo skoro vsako leto en
milijon več. Logično bi bilo, da bi se
moralo postaviti tudi toliko več tovarov,
da bi se moralo približno toliko novih
rudnikov odpreti, kolikor več je
delavcev, ki prihajajo sem za srečo. To
pa ni res.

Nekateri zopet pravijo, da je položaj
tako nestalen, ker se bližajo predsedniške
volitve. Položaj je negotov, ker kapitalisti
ne vedo, na katero stran bi se obrnili,
da bi izbrali boljše hlapce. Današnji
predsednik

Taft ni moč za svoj posel. Pravi, da je
sicer veseljak in dober človek, in oni, ki
ga poznajo, pravijo, da ni prazne glave,
toda kadar je treba odločiti veliko stvar,
tedaj pa nima poguma in značaja dovolj,
da bi se opri na ljudstvo, pač pa potegne
vselej z veliko trgovino, ki kontrolira
njegovo vladno. Zadje čase je naredil to-
liko dejanj, ki so naravnost krivična za
širje ljudstvo, da je zgubil Taft veliko
privržencev med svojimi najboljšimi pri-
jatelji.

Pri današnjem delavskem položaju,
katerega smo nekoliko opisali bi končno
rekli samo to: "Slabo je danes, a bolje
bo, če ne bo slabše." Položaj je tako
nejasen in zamotan, da se ne more izreči
druga kot zgoraj omenjena precej prazna
sodba.

Umor in samomor. Iz Panchove
poročajo: 28letna dunajska kabaretna
pevka Evgenija Senft je ustrelila poročnika
Karla Zobelja in na to še sama sebe.
Častnik je imel razmerje s pevko. Pred
kratnim je to razmerje pretrgal. Pevka je
Zobelja umorila, ko je ta spal.

Nevaren ropar ustreljen. Iz Londona
poročajo, da je bil pri nekem popadu
ustreljen roparski poglavar Čekirdiali, ki
je kakih 15 let vznemirjal okolično
Smyrne ter je kakih 15 let vznemirjal
okolično Smyrne ter je več nego 500 oseb
umoril.

Velikanska poštna tatvina na Francoskem.
Med postajama Pariz in Macon se je
dogodila velikanska tatvina in sicer na
železnici, ki vozi med Lyonom in
Marseillo. Roparji so vložili kar trije
železniške voze, ter ukradli skoraj vso
vrednostno pošto. Škoda, ki jo trpi
francoska vlada cenijo na več milijonov
frankov. Ukradli se 70 poštnih vreč,
120 pisem, ki so bila namenjena v
Orijent in v Indijo. V vozovih so bile
velike dragocenosti, ki so bile namenjene
za slavnosti kronanja v Indiji. Roparji
so udri skozi streho vozov.

Evropski način zdravljenja bolezn.

Zdravljenje kroničnih bolezni, krvi,
strup, revmatizma, živčnih bolezni,
nezmožnosti za spanje, zaprtje, oslabelega
človeškega telesa, nosnega katara, katarja
v grlu, zdravljenje pljuč, želodca in
drugih bolezni, se vrši v našem uradu s
pomočjo karlovske, električne kopelji,
elektro-magneta, z vdihavanjem ozona,
vibriranjem, ki in z vsemi drugimi
metodami, ki se rabijo v slavnem karlovs-
kem zavodu, kakor tudi v kopalskih v
Emsu, Nauheimu in Francovih kopelji,
kakor je priporočal profesor Riter von
Bauer v Monakovem in profesor L. Thomas,
Hofrath v Trebingu. Vse to zdravljenje
dobite pri

Dr. L. E. SIEGELSTEIN
308 Permanent Bldg.,
746 Euclid ave.
Uradne ure: od 9. zjutraj do 4. popoldne,
ob nedeljah od 10 do 12.

Mali oglasi.

FRANC M. JAKŠIČ
Slovenski tolmač pri sodnih.
3922 St. Clair Ave.

NAZNANILO.

Hiša za 4 družine je naprodaj. Mora
biti prodana v najkrajšem času. Ima 16
sob, veliko klet. Cena samo \$3500. Plača
se takoj \$500, drugo na mesečne
obroke. Naprodaj je še več drugih
hiš. Oglasite se pri John Zulič, 5704
Bonna ave. (102)

Hiša naprodaj po jako nizki ceni.
V hiši je deset sob. Vprašajte se na
1537 E. 34th St.

NAZNANILO.

Naznanjam, da sem odprl novo
prodajalno s čevlji. V isti trgovini
sprejemam tudi vsa naročila za
popravljanje čevljev. Garantiram
dobro in pošteno postrežbo. Joh Trček
6120 Glass ave. (102)

Pridna ženska išče službo. Sprejme
vsako pošteno delo. Vprašajte na
1015 Hatley Rd. Collinwood, O. (102)

Prilika.

Naprodaj je trgovina s tobakom,
cigarami in cigaretami, s slaščicami,
ice cream in drugimi potrebščinami.
Trgovina je ena najstarejših v Collinwoodu,
na vogalu pred mostom, kjer stoji
vsaka kara. Najlepša prilika za
Slovence, ker naredi tam lep denar.
Oglasite se hitro na vogalu E. 152.
ceste in Saranac Rd. Collinwood. (102)

NAZNANILO.

Naznanjam, da sem odprl čevlarno,
kjer bom popravljaj vsakovrstne
čevlje po nizkih cenah. Garantiram
dobro delo. Josip Trček, 6120 Glass
ave. (101)

Nekje v Clevelandu se nahaja
moj prijatelj po imenu Josip Osredkar,
doma iz Dolnenje vasi pri Polhovem
gradu. Rad bi mu pisal kakor tudi
moja sestra. Kdor rojakov ve za
njegov naslov, naj bo tako prijazen,
in mi ga naznani, ali pa če se sam
zgleda. Anton Dolenc, Box 275
Waukegan, Ill. (103)

Znižane cene!

Za čiščenje oblek. Moške obleke
čistimo po \$1.00, prej \$1.50, moške
suknje po \$1.00, prej \$1.50, ženske
obleke sedaj \$1.25, prej \$1.75 do \$2.50.
Ženske dolge suknje sedaj po \$1.00,
prej \$2. Ni vam treba več plačati,
ker dobite dobro delo po nizki ceni pri

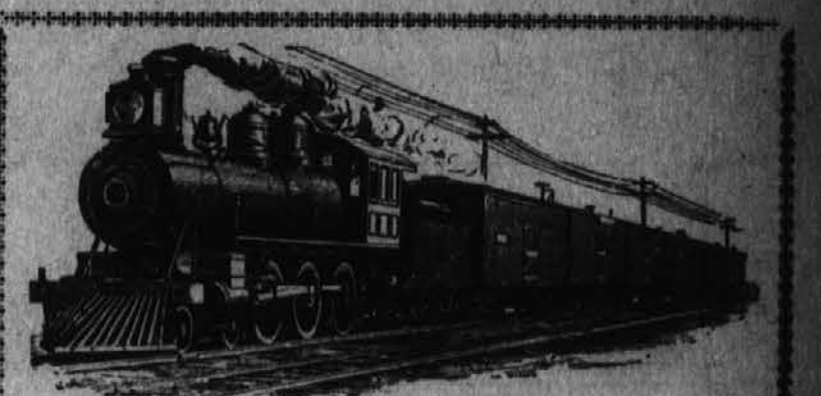

Tel. Central 6646. Pridemo blago
iskat na dom in ga dopeljemo. (102)

VINO! Concord vino po 80¢ galona,
zelo fino Niagara vino po \$1.20
galona na drobno. Vse moje vino je
pristno, dobro in izdelano iz
najboljšega grozdja. **JOS. KOZELY,**
4734 Hamilton ave. (30)

It doesn't pay to neglect your Health.
Če pridete domov bolni, če imate glavobol, bolečine v prsih, grlu in
potem obojite za nekaj tednov?
Dr. Richterjev PAIN-EXPELLER
poznano staro domače zdravilo vas reši
bolečin, ako ga takoj rabite.
Imejte vedno steklenico doma. Vsi
predpisi so natisnjeni na omotu. 25c.
in 50c. steklenice.
Čuvajte se ponaredb in pazite na
sidro in naše ime.
F. A. RICHTER & CO., 215 Pearl St., New York, N.Y.
Dr. Richterjevo Congo Pilele olajšajo. (25c. ali 50c.)

NAROCUJTE "AMERIKO."

Kdor od rojakov

še ni pil naravnega domačega vina ali
pristnega Karkarjevega brinjevca,
tropskega ali drožnika, naj nikar
ne pozabi vprašati nas, glede cen,
predno se obrne kam drugam.

Mi jamčimo za vsako naročilo. Ako
se vino na potu pokvari, nadomestimo
ga z drugim.

Mi smo prepričani, da vsak novi
naročnik, kateri enkrat od nas naroči,
ostane vedno naš zvesti odjemalec
zato, ker je vedno z pristnim
domačim blagom postrežen. Prepričajte
se sami.

PRVA SLOVENSKA DRUŽBA

The Ohio Brandy Distilling Company.

6102 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Ali pa pri sledečih trgovcih kateri so
edini glavni razprodajalci za Ameriko:
Russ & Prendergast Bros. Co. Pueblo, Colo.
The Slovenian Liquor Co. Joliet, Ill.
Frank Petkovšek, Waukegan, Ill.
A. Justin, Rock Springs, Wyo.

J. S. Jablonski,

SLOVENSKI FOTOGRAF.

6122 ST. CLAIR AVE. N. E.

Izdeluje slike za ženitbe in družinske
slike, po najnovejši modi in po nizkih
cenah. Za \$3.00 vrednosti slik (en
ducat), naredimo eno veliko sliko
v naravni velikosti zastoj. Vse delo je
garantirano.

„DARILA“
za Božič in Novo leto
pošiljajo naši rojaki svojcem v staro
domovino. Ob tej priliki naj se pri
denarnih pošiljatvah izključno obrnejo na
FRANK SAKSER
82 Cortlandt St., New York, N. Y.
6104 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, Ohio.

Mestne novice.

Jako važna seja političnega kluba se vrši v četrtek v Knausovi dvorani. Treba je velike udeležbe.

SLABO VREME.

Slovenski politični klub za Cleveland ima sejo v četrtek, 21. decembra ob 8. uri zvečer v Knausovi dvorani. Pri seji se bodo obravnavale jako važne stvari, in dolžnost vseh slovenskih Američanov je, da se obilo udeležijo te seje, pri kateri se bodo vršili važni pogovori glede nadaljnjega delovanja uradnikov pri klubu. Treba je tudi nekoliko spremeniti, ker delovanje uradnikov tega kluba mora biti vztrajno in neutrudljivo, kar dosedaj nismo mogli zapaziti. Ne bodemo pridigali o potrebi političnega kluba. Potreben nam je kot žejnemu voda, samo, da bi se hoteli tega zavedati. Treba je nastopiti, se boriti in vztrajati. Upamo, da ta klica ne bo brezuspešen, ter pridejo vsi rojaki na sejo, ki se zanimajo za politično življenje naših rojakov v prvi slovenski naselbini.

—Dr. Napredne Slovence, št. 137 S.N.P.J. je imelo 14. dec. občno zborovanje in sledenče uradnice, so bile izvoljene: Predsednica Franja Lausche, podpreds. Jospina Vehovc, tajnica Franja Hudovernik, 1243 E. 60. cesta, blaginjska Ivana Vencelj, zastopnica Zofija Birk, Nadzornice: Antonija Skerjanc, Jospina Mežnorščič, Ivana Paulin, rediteljica Cec. Boštjančič. Društveni zdravnik J. Neuberger. Seje se vrše vsak prvi četrtek v mesecu na 6006 St. Clair ave.

—Slov. Sokol je imel v nedeljo svoj glavni občni zbor, pri katerem so bili izvoljeni sledenči uradniki: Starosta Jos. Kolan, podstarosta Mih. Lahn, prvi tajnik Frank Hudovernik, 1243 E. 60. cesta, rač. tajnik Andrej Noč, pomožni tajnik Karol Rogelj, blaginjski Ivan Pekolj, nadzorniki: Fr. Černe, Jos. Zele, Frank Krže, telovadski učitelj, Ivan Levar, vratar Peter Pikš, zastavonoša Frank Vidmar, Ant. Ambrožič, njegov namestnik, reditelj Anton Osavnik, društveni zdravnik J. Sellakur.

Slovenski Sokol je pri svojem letošnjem glavnem zborovanju naredil lep čin hvalečnosti in priznanja. Na obnem zboru je bil enoglasno izvoljen častnim članom Slovenskega Sokola v Clevelandu vsem starejšim Clevelandom dobro poznani Anton Klinc, ki je sedaj dober kmetijski gospodar v Gorenjem Polju na Dolenjskem. Gospod Klinc je ustanovitelj Slovenskega Sokola v Clevelandu, njegov neustrašen borilec in ustanovitelj bivšega lista "Nova Domovina". Vsak, ki čuje še danes njegovo ime v Clevelandu, se ga prijazno spominja, in Sokol je naredil delo hvalečnosti in priznanja, ko je tako vrlega človeka izvolil svojim častnim članom. Gospodu Antonu Klincu v stari domovini prav pristočno častitamo!

Pri zadnjem obnem zborovanju Slovenske Narodne Čitalnice, je občni zbor enoglasno sklenil, da se proglasi častnim članom Čitalnice bivši kolektor Ivan Lah, ki biva sedaj v stari domovini. Razloženo je bilo članom, koliko zaslug ima g. Lah za Čitalnico, in občni zbor je enoglasno sklenil, da se ga imenuje častnim članom. Je pač res, da se za njegove šteje priznanje, ko delavcev ni več v naši sredini. G. Lahu častitamo!

—Opozorjamo na oglas g. Josipa Zalokarja glede prodaje izvrstnih vin, finega okusa in po nizkih cenah.

—Jos. Zele nam naznanja, da ima lepe koledarje za leto 1914, katere podari onim, ki pridejo v njegovo trgovino jih

—Znani clevelandski "Kacen-jamer", vulgo Čudodelni Jaka ali Jakob Hovevar zadnje čase nekaj baranta po Gl. S. Temu ubogem Kacenjameru povemo, da smo se hujše magarce ugnali v kozji rog kakor je on, pa bodemo tudi njega. Ta Kacen-jamer, ki obrekuje clevelandsko naselbino po vseh krajih, piše, da so clevelandski društva smeti vredna, piše, da so ameriški slovenski listi suhe veje, naj se najprvo spomni, da je veli kdolžnik povsod, da ravno istim, katere najbolj obrekuje, največ dolguje dobrih ameriških dolarjih. V hvaležnost pa zmira kot ščene okoli. Naj pride najprvo k nam in plača, kar je dolžan in za kar je nas skoro na kolenu prosil, naj plača pri nekemu trgovcu barvo, naj plača dvorane pri nekem lastniku dvorane, potem pa naj ta Kacenjamer psuje okoli. Jaka Hovevar pa je že tak Kacenjamer, da je povsod rad zastoj, potem pa ko ga bacnijo na polje, pa obira do kosti svoje dobrotne. Pa je tudi za tebe spleten bič, ti clevelandski Kacenjamer!

—Ono osebo, ki je poslala božično številko našega lista na Antona Cerar, vas Ovcja Pota, Kranjsko, prosimo, da se zgleda v našem uradu radi neke zadeve.

—Dr. sv. Janeza Krst. št. 37 K. S. K. J. je izvolilo sledenče uradnike v nedeljo: Predsednik Fr. Milavec, podpreds. Anton Ošur, prvi tajnik Ivan Avsec, drugi tajnik J. Zupančič, blaginjski A. Prijatelj, delegat L. Lach.

—Nevaren ogenj je zbruhnil v soboto ponoči na Hamilton ave. in E. 42. cesti. Zgorela je Philadelphia Dye in Yarn Co. Vsa požarna bramba iz vzhodnega dela mesta je bila na nogah. Nevarnost je bila jako velika za bližnja poslopja, in ognjegascem se je po trudu treh ur posrečilo požar pogasiti. Poslopje je jako poškodovano, da se bo moralo podreti. V obližju je toliko tovarov, da je pretla nevarnost, da se razširi ogenj, nad celo okolico. Škode je kakih \$15.000.

—Umrl je rojak Anton Pu-gelj in sicer v nedeljo jutraj. Ranjki je bil doma iz Mirne peči na Dolenjskem, in je bival v Ameriki 19 let. Zadnja tri leta je živel v Nottinghamu, O. V stari domovini zapušča dva brata in eno sestro. Star je bil 52 let. Tukaj zapušča soprogo in tri otroke ter enega brata. Bil je član društva Sreca Jezusovega. Pogreb se vrši v torek jutraj. Bodi mir lahka zemlja!

—Novo sodnijsko poslopje ob jezerskem obrežju se ne bo kmalu gotovo. Četrto leto teče kar delajo to poslopje, pa se ne bo pripravno za premeščen je sodnije tja. Zadnjič se je nov strop poplonoma udril, in škode je bilo \$2000. Tako se vedno godi, kjer mesto plačuje, in davkoplačevalci nosijo denar.

Nočni čuvaj je zadel Glavni dobitek. V Bruselju je živl Celestin Depasse kot nočni čuvaj. Pred 27 leti je izrekel sodišče, da sme živeti "razdruženo" ne pa "ločeno" od svoje žene. Razdruženo ne pa ločeno, in to je sedaj za Depasseja usodno. Pred nekaj dnevi so pa prinesli časopisi vest, da je do bil čuvaj Celestin Depasse glavni dobitke bruselske razstave loterije. Ko so drugo jutro oblegali časnikarji srečnega polmilijonarja, so videli, da so oni bili bolj razburjeni kot pa stari čuvaj. Povedal ji mje, da se misli najprej pošteno naspati, ker mu radi nočne službe dosedaj to ni bilo mogoče. Nato je vzel kovčeg in se podal k banki, da bi v njem prinesel domov tiste nove bankovce, ki jih je zadel. Kako se je pa začudil, da se mu svota ne izplača, ker je njegova žena, tekmo 27 let pozabljenka žena Ana, po odvetniku si zagotovila s pravico na to svoto. Mož se je razljutil in na vse strani protestiral. Seveda mu vse ni nič pomagalo, ker je on od žene ne razdružen, ne pa ločen. Raztega ima žena pravico do polovice zadelatega denarja.

Taft ima pogum.

Kljub temu, da je kongres enoglasno sklenil razdreti pogodbo z Rusijo, Taft temu ugovarja.

TAFTOVA SAMOLAST.

Washington, 18. dec. Zadržni smo poročali, da je kongres z vsemi glasovi proti enoglasno sklenil razdreti zvezo z Rusijo, ki obstoji že od leta 1832. Kongres je rabil pri tem jako ostre besede in očital Rusiji izdajstvo. Sedaj pa je nastopil Taft in se izjavil, da njemu ni mar, kaj kongres naredi, da bo on po svoje izpeljal pogodbo z Rusijo, tudi če mora pri tem rabin bič nad ljudskimi zastopniki. Takoj ko pride k predsedniku postava, da jo podpiše, jo bo vetiral in postava se bo morala tako narediti, kakor bo predsednik rekel. Taft je torej vzel v roke veliko palico, da jo zaviti nad noslanci. Izjavil se je, da so Rusi dobri prijatelji Zedinjenih držav, da se ne smemo z njimi kregati.

V pondeljek se bode tudi v senatu obravnavalo glede ruske pogodbe. Baie je Rusija pripravljena odpoklicati svoje poslanika iz Washingtona ter začeti s sovražnostmi, če bodo Zedinjene države tako slabo govorile o njej. Taft bo pa v svoji poslanici, ki jo pošlje kongresu, obravnaval o dolgoletnem prijateljskem razmerju, ki je vedno vladalo med Rusijo in Zedinjenimi državami.

Kongresman Sulzer iz New Yorka je izdelal postavo, da se preklic pogodba z Rusijo, se je izjavil, da kongres ne bo prav nič spremenil, kar je sklenil in da bo tudi senat skoro enoglasno potrdil to, kar je sklenil kongres, in da bo Taft prisiljen tako delati kakor mu bo kongres ukazal. Taft seveda ni nima pravice delati pogodbe s tujimi narodi, ne da bi to prej senat potrdil.

Razne ljubavne afere. V norišnici v Kulparkovu je bil že dalj časa igralec Misievic, ki je trpel na verski blaznosti. Smatrali so ga popolnoma nevarnega in je smel tudi tupatam zapustiti zavod. Na nekem takem sprehodu je razkril neki nuni svojo ljubezno. Nuna ga je zavrnila in isto stvar naznanila vodstvu porišnice, na kar so dali Misievica v dru odledek. Kmalu po tem je odšel zopet iz zavoda, si kupil revolver ter hotel poiiskati dobičeno nuno. Ker jo pa ni mogel dobiti, je streljal na nekega streljaja, katerega pa ni do bil. Na to je pa samega sebe ustrelil. — "Standard" poroča, da se namerava Sarah Bern hard poročiti z nekim 26 letnim francoskim igralcem Telle-gnom. Sarah Bernhard je bila pred kratkim 68 let stara in je že par let stara mati.

Tragedija na zagrebški trgovski akademiji. Ves drugi oddelček akademije je imel zapor. Dijake je nadzoroval profesor Schneider. Ko je bil Schneider, ki je sedel na katedri že precej časa v sobi je ostal nenadoma toletni gojence Milivoj Ščerbak in vprašal profesorja, zakaj, da je on zapor. Profesor mu je odgovoril, da sedaj ni časa za razpravljanje tega vprašanja, ki tudi ne spada na to mesto. Na ta odgovor je potegnil Ščerbak pistolo in ustrelil proti katedri. Krogla je šla tik mimo profesorja, prevrtila na steni obese njegov klobut in se zapela v zid. Takoj po prvem strelu je obrnil Ščerbak pistolo proti sebi in se ustrelil v desno prsi. Krogla mu je prodrla prsi in Ščerbak je obležal na mestu mrtve.

—Trgovcem se priporoča, da izdelavo vseh tiskovin, kakor malih plakatov, okrožnic ali cirkularjev, računov, trgovskih papirjev, kuvert itd. 300 trgovskih pisalnih papirjev in 300 kuvert z vašim imenom in naslovom vsem predložijo v ročni dobrega Manito, da

Dopisi iz slovenskih naselbin.

Forest City, Pa. Le malo kateri se oglaš v vašem cenjenem listu iz naše naselbine. Tudi jaz nimam danes kaj veslega poročati. Opisati hočem nesrečo, ki je zadela vsem dobro znanega rojaka Frank Zavrla. Omenjeni je šel 10. decembra na obisk k svojem bratu Josip Zavrl na Ararat, nekaj milj stran od tukaj. Drugi dan se oba opravita na bližnje jezero ribe lovit. Naj omenim, da je bilo jezero tedaj z ledom pokrito. Komaj sta bila na ledu kakšno dobro uro, ko zapazi starejši brat, da se nahajata v veliki nevarnosti. Hitro opozori svojega brata naj se varuje in gre na suho prej kot mogoče. Takoj se podasta na pot, nekoliko oddaljena eden od drugega, da bi lažje dospela do kraja. Komaj se nekoliko korakov oddaljena od suhega, ko se vlni led pod mlajšim bratom Frankom. Ko to zapazi starejši brat, se hitro vžene zrak na led in pleza po ledu naprej, da tako zmanjša težo, toda tudi on bi postal žrtev ledu, da ni bil že tako blizu brega, kjer voda ni bila več globoka. Ko pride na suho, vidi brata, kako visi na ledu in se skuša rešiti. Ko pa vidi da ne more esaj nič pomagati, hiti do bližnjega farmarja, toda doma je bila sama gospodinja. Hitro teče v hlev, kjer dobi več kratkih vrvic, katere zveže skupaj in se takoj zopet poda bratu na pomoč k jezeru, ki je bilo dobro četrt ure oddaljeno. Ko pride nazaj vidi brata še vedno tako viseti na ledu, kakor ga je prej pustil. Hitro skoči v vodo in gre po ravno isti poti, kjer je prej ven prišel, do brata. Ko pride do ledu, se skuša plaziti po njem, kar se mu tudi posreči. Počasi se bliža bratu. Ko vidi, da je že dosti blizu, vrže bratu vrvo, za katero prime z obema rokama in se tako skuša splaziti na led. Toda vse zaman. Starejši brat se ni imel nikjer prijeti, in mlajši ga vedno bolj vleče k sebi, da sta hla končno še kakih 8 čevljev narazen. Naenkrat pa se vdere led tudi pod starejšim bratom, in tako sta bila oba sredi ledu brez pomoči. Nihče ne ve, in tudi sam starejši brat ne more povedati, kako je prišel na suho, a ko pogleda nazaj, ni bilo mlajšega več na površju. V tem hipu so prišli bližnji farmerji, katere je farmerica poklicala na pomoč. Minilo je več ur, predno so potegnili iz vode mrtvo truplo Franca Zavrla. Pokojni je bil doma iz fare sv. Križ na Dolenjskem. V ameriki je bival 7 let in sedaj je bil star 79 let. V Ameriki zapušča dva brata, Josipa in Jerneja Zavrla, v stari domovini pa očeta in brata. Ranjki je pripadal k trem tukajšnjim društvom, namreč k sv. Jožefu, K. S. K. J. Woodmen of the World in pevskem društvu Zvon. Slednje mu je zapelo na grobu krasno žalostinko. Vsa društva so se polnostojno udeležila pogreba, kakor tudi mnogo drugega občinstva. Naj počiva v miru v tuji zemlji!

Z delom gre tukaj bolj srednje. Dela se nekako vsak dan, toda zasluzi se bolj srednje. Dosti jih je tudi, ki bi radi delali, pa dela ne dobijo. Se nekaj ne smem pozabiti. Tukajšnje žensko društvo sv. Ane se prav pridno pripravlja za plesno veselico, katero priredi 30. decembra v Prokopavičevih dvorani. Začetek ob 6 uri zvečer. Na tej veselici bo tudi srečkanje za zlato uro v korist društvene blaginje. Ker Slovenci v Forest City toliko časa nismo imeli take veselice, je pričakovati obilne udeležbe.

K sklepu pozdravljam rojake širom Amerike in jim želim srečne praznike. J. O. Newmark, O. Drugi mesec se vršijo takaj volitve, al inajbo mesto se naprej suho ali mokro. 7. decembra je namreč pretekel čas, odkar je mesto zgubilo precej lepih tisočakov v sporazumu s temperenčnimi fanatikci. Kakor je razvideti, bo boj precej hud. Temperenčniki prosijo s povzdigljenimi rokami dobrega Manitou, da

Ely, Minn. Sam. slov. kat. pod. društvo sv. Barbare št. 2, je imelo volitev društvenega odbora za leto 1912. Izvoljeni so bili sledenči: Lud. Perušek, predsednik, Box 982; J. Omers podpreds. Fr. Erčul tajnik, M. Levstek, podtajnik, Ant. Erčul blaginjski. Gospodarski odbor: Jos. Palčar, John Ortin, Jos. Mertelj, bolniška načelnica: John Skrabar, John Sajetovič, redarja Ant. Dolenc, Ant. Omers, zastavonoša A. Tancek.

Rojaki na Ely pristopajte k omenjenemu društvu, ker to društvo splačuje razven podpore tudi smrtnino. Bolniško podporo splačuje bolnim članom vsak dan en dolar in štiri stotine. Društvo je pred par leti ustanovljeno, vendar je najmočnejše s člani in v društveni blaginji je že skoro dvatisoč dolarjev. Pristopnina je samo dva dolarja in mesečna en dolar. Delavci skupaj si podajmo roke, da vidimo kaj v slogi vse store.

Rojakom, posebno naročnikom tega lista vesele božične praznike in srečno novo leto. L. Pernšek, predsednik.

Lizbona, Portugalsko, 17. dec. Republikanska vlada je sklenila, da "proda na javni dražbi vse palače, zlatino in drago kamenje, pregnanega kraljica Manuela. Republika pravi, da to blago ni bilo njegovo, pač pa vlast dežele. Manuel je mislil, da bo republika vse to pustila.

Ljubljana, 4. dec. Znano je, da v Ljubljani že več kot leto nimajo župana, pač pa vlada temu mestu državnim uslužbenec. Volitve so se sicer vršile, toda klerikaleci so dvignili tožbo proti volitvam. Tožba je šla na najvišje sodišče v Avstriji, ki je sedaj odločilo, da so klerikaleci največji škodljivci Ljubljane in cele dežele, pritožili po krivici, in da se mora Ljubljani dati takoj župana in občinski svet, kakor ljudstvo zahteva. Volitev župana je bila najbrž 8. decembra, in takoj ko pridejo poročila, naznanimo čitateljem.

—Naznanjamo, da imamo še vedno lepe slovenske reize na prodaj. Za Cleveland veljajo 15 centov po Ameriki s poštnim vred 27 centov

Kovarstvo-ljubezen

Sijajna predstava dramatičnega društva Triglav je v nedeljo dosegla polen uspeh.

UMETNOST.

Iz krasnih planinskih gajev je leta in leta prihajal bister studenec, ki je napajal s svojimi vodici loze in cvetlične travnike ob svojih bregovih, da je cvetje bujno poganjalo in se žarilo v božji naravi od zlatega solnca. Pripetilo se je pa, da je vsahnil vir temu studencu, lozi so se jeli sušiti, travniki so veneli, in suša je pretila, da prej tako bujno življenje popolnoma uniči. Nena-doma pa studenček zopet oživi, dovolj bistrice vodice začne prihajati iz zemeljskih tal, in z vodico so oživele cvetlični travniki in skrivnostni gaji ob studenčkovih bregovih.

To je nekaka primera za dramatično društvo "Triglav". Dolgo časa smo se ozirali in radovedno vpraševali, kje je to društvo, ki je že tolikokrat razveselilo clevelandsko naselbino s krasnimi igrami. In z vse dolgo in nestrpnim čakanjem smo bili odkodovani s nedeljsko igro: "Kovarstvo in ljubezn".

Sin ministerskega plemena tega predsednika se zaljubi v priprosto meščansko godčevico. To očetu, ki se boji škandala na dvoru, ni po godu, in s svojim tajnikom izvede nesramen zahrbtnen načrt, da bi to godčevico hčer odtujil sinu in ga oženili z dvorno kurtizano, ki je tudi zaljubljena v njega, a sin major Walter po imenu, ne mara za njo, pač pa ga vleče srce k godčevi Luizi. V roke mu pride pismo, kakor da bi ta Louiza imela skrivno ljubezen in razmerje do dvornega maršala pl. Kalba, ki je bilo seveda vs epodvrženo od očeta. Sledi huren prizor pri godčevih. Louiza prizna, da je sama pisala Kalbu, da bi s tem rešila očetu življenje, katerega so vrgli v ječo. Major Walter je uničen. Skrivel zlije strupa v kozarec limonade, pije najprvo sam, potem pa ponudi pi-jace tudi Luizi. Ko godčeva hči začuti, da je pila strup, da mora umreti, prizna Walterju, da mu je bila zvesta, pač pa so bili drugi, ki so imeli svoje roke pri tem umazanem dejanju. Prepozno. Oha umreta.

Glavno ulogo je imel g. J. Tomazič, ki je igral Walterja, majorja. Ta uloga ni samo dolga, s teškimi, umetnimi govori, pač pa tudi zahteva temperamenta in energije v najvišji meri in je izurjen, popolnoma izučen igralec, jo more srečno izvršiti. In to je storil v polni meri igralec Tomazič. Vsa njeva uloga se je vršila brez najmanjše pomote, eksaktno, trenutno, srčno, boječe, divjajoče, ognjeno in strastno, kakor je zahteval trenutni položaj. Mr. Tomazič je izurjen in popolnoma izsolan igralec, in smelo lahko trdimo, da najboljši igralec v Clevelandu.

Predsednik pl. Walter, katerega je igral g. Verbič, je bil dober, da boljši biti ni mogel. Igral je mogočnega preisd-nika, ki s kaže svojim podložnim obolega, toda na dvoru plaži za milostjo kraljev in vladarjev. G. Verbič je šele začetnik, pa je pokazal, da ga bo teško pogrešati pri vsaki večji igri, ker je izvrstna moč. Dvorni maršal, pl. Kalb je v svoji ulogi presegal samega sebe. G. Math Grdina je že stara moč na slovenskem odru v Clevelandu in kot vedno je tudi v tej igri prav izvrstno rešil svojo ulogo. Hvaležni moramo biti, da imamo tako dobre, karakterne igralce. G. John Grdina je bil prav dober v obeh predsednikovih tajpana in občinski svet, kakor ljudstvo zahteva. Volitev župana je bila najbrž 8. decembra, in takoj ko pridejo poročila, naznanimo čitateljem.

—Naznanjamo, da imamo še vedno lepe slovenske reize na prodaj. Za Cleveland veljajo 15 centov po Ameriki s poštnim vred 27 centov

Iz Avstrije.

Avstrijski cesar Franc Josip je nevarno zbolel in zdrav-niki se bojijo za življenje.

IZ INOZEMSTVA.

Dunaj, 17. dec. Veliko razburjenje je povzročilo po Dunaju in po celi Avstriji, da je avstrijski cesar znova nevarno zbolel, in zdravniki skorej nimajo upanja, da bi ga spravili še kvišku. Cesar je dobil velik prehlad in tudi revmatizem se ga je pričel prijemat prav nevarno.

Berolin, 17. dec. Prestolonaslednik Nemčije je pretečeni teden prehitro vozil s svojim avtomobilom, zakar je policist prijel njegovega šoferja in ga gnal na sodnijo. Pred sodnijo je pa princ pričal, da je vozil počasi, kakor postava zahteva, in šofer je bil rešen. Izvoljenim cesarskim postopacem je vse dovoljeno, in če bi s svojim avtomobilom povozil deset oseb in bi potem pričal, da jih ni, bi bil tudi oproščen, ker sodniki se pred takimi osebami ki so modre krvi, kar plazijo na kolenuh.

Tripolis, 17. dec. Lahi so ponovno odbili napad Turkov na Tripolis. Turki so se morali vrniti s teškimi zgubami. Kakor se sliši, primanjkuje Turkom denarja, in noben bankir neče prav nič posoditi. Nasprotno pa ima italijanska vlada dobro finančno zaslonbo pri raznih evropskih bankirjih, in zi tega se sklepa, da bodo Turki vseeno "ta kratkega" potegnili.

hvaležni za lepo ulogo.

Kaj pa naše dame? Ali niso bile ljubke, izsolane, dostojne in kar navdušene od lepih vlog, ki so se jim nudile? Vse svoje uloge so ravno tako og-njevito in značajno rešile kot moški. Lady Milford v osebni gospi Josipine Lauschetove je bila izvrstna koketa, in glas ter kretnje so bile kakor ustvarjene na njej, da karakterno predstavlja svojo ulogo. Za njo smo se nekoliko bali, toda naš strah je zginil takoj, ko smo jo videli v prvem nastopu. Imela je precej govora, toda letel ji je tako gladko, mirno in nežno ter pravilno, da se je vsakemu priljubila. Ta igral-ka je dobra moč in podpora slov. odra. Mrs. Mary Hafner, ki je igrala ulogo godčeve hčere, ke Louise je bila tudi znana igralka našega odra, dasi smo jo dalj časa pogrešali. Pa ni prav nič zgubila od svojega nekdanjega talenta za igre, da lahko trdimo, da je še pridobila. Tako precizno in priprosto obnašanje godčeve hčere je bilo jako naravno, in ravno tak igralec, ki pokaže značaj osebe ravno takega kot mora biti v resnici, je vreden javne pohvale. Prikupiti se pa tudi ljudstvu namah. Hvaležni smo Mary Hafnerjeve za njeno krasno ulgo in želimo, da bi jo videli še pri drugih igrah. Spela, godčeva žena in Ladyina hišna ste bili obe dobri, kakor tudi vsi drugi. Toliko o značajih.

Kulise so bile jako krasne, domače delo igrovodje A. Jerine. Oblike dragocene in naprave. Igranje se je vršilo brez napake, in s tem je mnogo povedano. Niti najmanjše črne pike nismo opazili. Igralo se je pa tako, da je ljudstvo v dvorani zajedno plakalo z igralci tako so se uživali v igro. Sicer se ponavadi sliši smeh v dvorani, tudi pri resnih dejanjih, v nedeljo smo čuli prvič jok, kar je znamenje, da so ljudje razumeli, kaj so igralci igrali. Izborna godba je še pomagala efektu igre in trenutno pozornost je vladala na odru.

Pomudili smo se malo dalj časa pri tej igri, toda saj razumete — kaj tako lepega se redkokdaj vidi na našem odru. Društvu "Triglav" izražamo srčno zahvalo na krasni predstavi in upamo, da se prihodnji zopet smemo pri enaki druzbi zabavati.

Slovenska Dobrodelna Zveza

Ustanovljena 13.
novembra 1910.

Glavni sedež:
Cleveland, O.

ODBORNIKI:

Predsednik: JOHN GORNIK, 6105 St. Clair ave. N.E.
I. podpreds.: JOHN SKRLJ, 438 E. 157th St. Collinwood, O.
II. podpreds.: ANTON ZORČIČ, 1390 E. 45th St. N. E.
I. tajnik: JOHN SPEHEK, 6028 St. Clair ave. N. E.
Blagajnik: MATEVZ UDOVIČ, 1368 E. 53rd St.
Zapisnikar: FRANK HUDOVERNIK, 1243 E. 60th St.

NADZORNIKI:

JOHN ČUČNIK, 6204 St. Clair ave. N. E.
FRANK ZORICH, 1365 E. 55th St. N. E.
JOHN JALOVEC, 1284 E. 55th St. N. E.

POROTNIKI:

ANTON GRDINA, 6127 St. Clair ave. N. E.
FRANK KNAUS, 1364 E. 40 St.
JOHN MAJZELJ, 1152 E. 63rd St.
ANDREJ FERJUC, 2898 33rd St. — Broadway.
ANTON BENCIN, 4414 Hamilton ave. N. E.

ZVEZIN ZDRAVNIK:

J. M. SELISKAR, 6127 St. Clair ave. Cleveland, Ohio.

Zvezine seje se vrše vsako prvo nedeljo v mesecu ob
a. uri popoldne v John Grdinovi dvorani na 6025 St. Clair ave.

Zvezino glasilo: "CLEVELANDSKA AMERIKA".

PRISTOPILA DRUŠTVA.

Društvo "Slovan" št. 3. sprejeto v Zvezo 23. novemb. 1911.
Adrej Noč, cert. št. 384; Alojzij Lohkar, cert. št. 385; Jakob
Pozun, cert. št. 386; Mihael Luknar, cert. št. 387; Adolf Pe-
trič, cert. št. 388; Ivan Meden, cert. št. 389; Edvard Kališ,
cert. št. 390; Ivan Hribernik, cert. št. 391; Rudolf Perdan, cert.
št. 392; Ivan Šebenik, cert. št. 393; Jakob Mausar, cert. št.
394; Frank Černe, cert. št. 395.

Društvo "Napredni Slovenci" št. 5. sprejeto dne 3. de-
cembra 1911. — Anton Kral, cert. št. 411; Frank Svetina, cert.
št. 412; Frank Centa, cert. št. 413; Ignac Vidmar, cert. št. 414;
Frank Butala, cert. št. 415; Ivan Dejak, cert. št. 416; Frank
Lenče, cert. št. 417; Josip Prime, cert. št. 418; Anton Centa,
cert. št. 419; Ivan Zlindra, cert. št. 420; Primož Sulu, cert. št.
421; Josip Kunčič, cert. št. 422.

PRISTOPILI ČLANI.

V društvo št. 1. dne 3. decembra 1911. Josip Zerjav, cert.
št. 396; Anton Keisic, cert. št. 397; Jakob Mali, cert. št. 398;
Anton Kos, cert. št. 399; Jernej Pintar, cert. št. 400; Frank
Rant, cert. št. 401; Ivan Roje, cert. št. 402; Ivan Hrovat, cert.
št. 403; Ivan Ajster, cert. št. 404; Matija Petkovšek, cert. št.
405; Josip Drugovič, cert. št. 406; Frank Udovič, cert. št. 407;
Josip Hren, cert. št. 408; Anton Peterle, cert. št. 409.

PRESTOPILE ČLANICE.

Od društva št. 1. v novo ustanovljeno društvo sv. Ana
št. 4. — Marija Škerlj, cert. št. 3; Ana Zorčič, cert. št. 5.
Franciška Ostir, cert. št. 8; Franciška Čučnik, cert. št. 12;
Rozalija Jalovec, cert. št. 16; Rozi Jalovec, (otrok) cert. št. 17;
Marija Knaus, (otrok) cert. št. 20; Marija Ferjuc, (otrok) cert.
št. 23; Franciška Klopčič, cert. št. 35; Franciška Klopčič,
(otrok) cert. št. 36; Josipina Vegej, cert. št. 63; Ursula Kaprol,
cert. št. 74; Ana Kaprol, cert. št. 76; Marija Stipič, cert. št. 81;
Marija Stipič, (otrok) cert. št. 82; Franciška Stipič, (otrok)
cert. št. 83; Franciška Zulič, (otrok) cert. št. 101; Ivana Roje,
(otrok) cert. št. 114; Alojzija Klopčič, cert. št. 120; Helena
Biselj, cert. št. 126; Marija Bajc, (otrok) cert. št. 133; Ivana
Bajc, (otrok) cert. št. 134; Marija Baskovič, (otrok) cert. št.
162; Rozalija Urh, cert. št. 167; Ela Anžur, cert. št. 171; Iva-
na Kolar, cert. št. 283; Marija Knaus, cert. št. 351; Angela
Ivančič, (otrok) cert. št. 362; Angela Boje, (otrok) cert. 410.
Ivan Špehek, tajnik.

Ministrova hčer v mizarstvi

obrti. V Kodanju se je pred
dvema letoma etablirala v stro-
ki umetnega mizarstva po do-
služeni pomočniški dobi in na-
pravljeni mojstrski preizkušnji
neka gospodična Horsboel.
valed svoje izredne sposobno-
sti je dobila kmalu velik krog
odjemalcev. Njen vzgled je tu-
di vplival na d ruge mlade dan-
ske dame. Kot poročajo listi,
se je sedaj posvetila mizarstvu
17letna hčer danskega premir-
nega ministra Klavs Bernste-
na. V uk je vstopila pri Hor-
shoelovi i nje določena učna
doba na 5 let. Sele po prete-
ku tega časa bo smela delati
pomočniški izpit. Minister je
namero svoje hčere popolnoma
odohril, ker vsako koristno de-
lo plemenito vpliva na človeka,
lenoba pa demoralizuje.

Zrtev uredniške tajnosti
Časnikar Chastruss, odgovorni
urednik nekega francoskega li-
šta je požrl pred preiskoval-
nim sodnikom kuverto, da ne
bi izdal pisca nekega članka.
Všed tega pride pred poroto,
češ, da je uničil uradni doka-
zilni dokument.

Srbski princ Jurij propadel.
Eks-prestolonaslednik srbski
princ Jurij je na pariški vojaš-
ki akademiji pri predpisani
strogi poizkušnji padel. Princ
je valed tega zelo potr.

Tenor — kravji pastir. Zlati
čas se zopet vračajo! Kot v
starih časih se bo tudi odlej
pelo krave med prepevanjem
v kravjskem. Nek angleški

či oglas: Išče se kravji pastir,
ki pa mora imeti lep tenor in
znati prepevati sladke melo-
dične pesmi med pašo. — Mo-
goče se pričakuje, da bode pe-
tje blagodejno vplivalo na kra-
ve ter da bodo raje jedle tra-
vo. Na vsak način pa pričakuje
na tem polju dobre pevce lepa
bodočnost, ako se bo splošno
dvignil v kravah muzikalični
čut. Ekscentrična sedajnost se
z ljudmi res nekoliko preveč
norčuje.

Največja trgovina na svetu.
V kratkem se otvori v Londonu
trgovina, ki se lahko šteje med
največje na svetu. Poslojce v
katerem bo ta trgovina, je zida-
no z belega granita in njegovo
pročelje meri 840 čevljev. Zi-
ce v poslojpu za električno raz-
svetljavo so dolge 24 angleš-
kih milj in žarnice imajo skup-
kupno svetlobno moč 1.350.
000 sveč. V hiši bo prostora
za 100.000 oseb. Pettisoc na-
stavljenec bo v 115 raznih od-
delkih streglo strankam. Na
strehli trgovine bo nastavljena
hišica za brezžičen brzojav. V
poslojpu bo 800 telefonskih go-
vorilnic. Za konstrukcijo trgo-
vine se je rabilo 21 milijonov
funtov jekla. Tudi bo v hiši re-
stavracija, kavarna in čitalni-
ca. Poleti bo na razpolago
strankam na strehli vrt z dunaj-
sko kavarno, igrišče, kjer bodo
čuvale otroke izučene guver-
nante. Na razpolago bo tudi
urad, kjer se bo dajalo tujcem
potrebna poiznanila brez

BOŽIČNI POZDRAV

Ker so božični prazniki in novo leto že pred
durmi, se tem potom najlepše zahvalju-
jem vsem odjemalcem moje trgovine tekom
pretečenega leta in se priporočam še naprej
za naklonjenost. Želim vsem vesele božične
praznike in srečno novo leto.

Ker je že v navadi, da kupi mož ženi, žena
možu, stariši otrokom kaj novega za božično
darilo. Ker so pa ča-i bolj slabi in je denarja
tudi malo, sem sklenil spodaj naštetim vr-
stam blaga cene znižat, da dobi vsak priliko
si kupiti kar hoče.

Sledeče blago se bo prodajalo po znižanih
cenah:

Jako fine ženske kikirji, ženski lepo na-
kiteni klobuki, otročje in in dekličje suknjice
iz finega volnenega blaga, nadalje moške, žen-
ske in otročje jopice, otročje kapice, pletene
ali kosmate, vse to bomo prodajali po tako
nizki ceni kot še nikdar prej.

Dajemo tikete in znamke. Za obilen obisk
se priporoča

JOHN GRDINA,
6111 ST. CLAIR AVENUE N. E.

**Dobra
postrežba.
Fino delo.**

**Nizke cene.
Zaupanje
od vseh.**

Vsem Slovencem, ki so me
tekem leta počastili z naročili za
fotografiranje, se tem potom za-
hvaljujem in objednem se pripo-
ročam rojakom tudi za prihod-
njost. Lahko so uverjeni, da je
bil vedno moj namen podati Slo-
vencem čiste in dobre slike po
nizkih cenah. Da sem vedno do-
bro postregel ljudem, pričajo šte-
vilni odjemalci, ki so bili vselej
zadovoljni z mojim delom.

Vsem Slovencem želi vesele
božične praznike

J. S. Jablonski,
6122 ST. CLAIR AVE.

JOHN BRESKVAR,

3528 St. Clair Ave.

Vsem slovenskim gostničarjem pripo-
ročam moje doma izdelane smodke, ki
se jako dobro prodajajo, so po ceni in
izvirne kakovosti. Rojaki, zahtevajte
"AVSTRIJSKE KUBE" in "AV-
STRIJSKE PORTORIKE" po slo-
venskih gostilnah. Izdelujejo jih izve-
bane Slovenke, ki so delale cigare v
stari domovini.

Priporočam svoj dobro urejeni saloon
in želim vsem rojakom srečne praznike.

JOHN BRESKVAR,
3528 St. Clair Ave.

**Vesele božične praznike in srečno
novo leto voščim vsem svo-
jim odjemalcem.**

Frank Gornik,
6117 ST. CLAIR AVE.

Zaloga čevljev za moške, ženske in otroke.
Moje blago je naravnost iz tovarne, zato
tudi zadovoljim s trpežnostjo in cenami,
zakar se vsak prepriča.

Poskusite in gotovo boste zadovoljni s
Frank Gornikovi čevlji.

**Stenski koledarji pri vsakem
nakupu za darila.**

Slovenske gospodinje!

Vsaka gospodinja potrebuje za božične
praznike kaj posebnega gročarijskega bla-
ga. Naša trgovina je popolno založena z
dobrim blagom po pravih cenah.

Vsem našim odjemalcem voščimo vesele
božične praznike.

CENTA BRATA,
6009 ST CLAIR AVE.

Nick Vidmar,
Slovenska gostilna.

Vsem odjemalcem in rojakom želim vesele praznike
1145 ST. CLAIR AVE.

Chas. Karlinger,
3942 St. Clair Ave.

Slovenska trgovina slaščic, smodk, pisalnih potreb-
ščin, itd. Pošilja denar po Ameriki in v Evropo.
Zastopnik Adams Express Co. Sprejema vse poli-
ljatve za vse države. Javni notar za vse zadeve.
Prodaja železniške listke za Zjed. države. Zastop-
stvo za pobiranje plina.

Zrtve prevare.

Teško je človeku pri srcu, ko opazuje danzadnevno toliko žalostnih pojav, ki se go- dijo med našim narodom v tej deželi. Ni dosti, da toliko našega naroda strda v tej de- zeli, ni dosti, da padajo dan- zadnevno rojaki v raznih pre- mogovnikih, topilnicah in to- varnah, ni dosti, da si z ne- vrjento teškim delom vsak dan krvavijo telo in zaslužijo le toliko ponekod, da pridejo sko- zi, povrhu vseh teh nesreč pa davijo naše rojake in brate Hr- vate še razne pijavke, ki pade- lo kot žrtve raznih špekulan- tov in agentov.

Mi smo narod, ki smo v po- gledu znanja in izobrazbe za- ostali za drugimi. Toda ne po svoji lastni krivdi, pač pa po krivdi one družave, iz katere smo prišli. Tam nam niso da- li prilike, do bi se izobrazili. Avstrija nima sreča za svoje narode, ker se morajo narodi sami tepiti za vsako šolo, če jo hočejo imeti. Ni čuda po- tem, če pride naš narod v A- meriko popolnoma nepoznan svetovnih razmer, da ne ve, kam bi se obrnil, kako bi na- redil, da bi se ne zgubil na svetu. Naš narod ima sicer bister razum, toda avstrijska vlada je že od nekdaj skrbela, da ostane ta razum neizpučen, da ostane glava topa, da preveč ne zve. V kratkem, avstrijska vlada skrbi tako za svoje na- rode, da ostanejo trapasti.

In ko potem mi v tujini ta- ko tavamo v temi in v nez- nanju, dvigajo se razni špek- ulanti, agenti in čakajo prilike, kdaj in kje bi komu zadržali vrat. Gulijo, odirajo, okrade- jo in ogoljufajo nas za zadnje krvave prihranke tekoma dol- gih let, ki smo jih s krvavim trdom priborili. Tako lahko potrdi to kot resnico hrvaški narod v Ameriki, ki je bil pred tremi leti okraden za skoro en milijon dolarjev po brez- vestnem agentu, ki se je izda- ljal narodu za največjega rodo- ljuba, toda v resnici je bil naj- večji narodni tat, radi katerega

je šla marsikaka hiša in kme- tija v starem kraju na kant- radikatega marsikatera udo- va danes s svojimi otroci hodi po ulicah in prosji kruha, da bi lahko sedela v svojo hišo in zrla v dobro bodočnost.

Kako se razne pijavke zna- jo približati našemu narodu, nam kaže naslednji slučaj: 31. oktobra je v Youngstownu, O. umrl, zadet od srčne kapi Hr- vat Imbro Čalović. Hrvatska Zajednica ga ni hotela spre- jeti za svojega člana, ker pra- vila niso dovoljevala. Da si pa vsaj nekoliko zavaruje svoje življenje, se je dal zavarovati od svojega rojaka agenta pri "Fidelity Accident Insurance Co.

Niso nam sicer natančno po- znana pravila te angleške druž- be, toda kolikor vemo, plaču- je ta družba odškodnino za vsako ponesrečenje pri delu ali kjeribodi.

Toda agentje, ki zastopajo taka društva, ne bodo nikdar povedali, kako družba plačuje ali za nesrečo ali za naravno smrt. Taki agentje gledajo sa- mo na to, da dobijo denar od človeka, a mar jim ni, če do- bijo zavarovani ljudje kaj za- varovalnine ali ne.

Tako je agent tudi pokojne- ga Šavloviča premočil, da pla- čal za tako zavarovalnino in mu objednem obljubil ne besa in vse svetnike, ki jih do bi od družbe. Šavloviču je po- vedal, da dobi v slučaju nesre- še ali v slučaju naravne smrti veliko odškodnino. Kmalu po- tem je Šavlovič umrl, in agen- tova dolžnost bi bilo, da na- tančno dožene vzrok smrti; da more svoji družbi podati na- tančne dokaze, kako, zakaj in kje je zavarovani umrl. Toda agent je dobro vedel, da je si- romaka zapeljal, pa ni hotel piti blizu priti. Da ni imel ran- jiki nekega prijatelja, bi bilo njegovo truplo po pasje poka- pano, in nikdar ne bi nihče ve- del, kje leži nesrečnej, ki se je dal vloviti v mrežo slepar- skega agenta.

Ta žalosten slučaj naj slu- ži našim rojakom v opomin, da se čuvajo pred raznimi sle-

parskimi agenti, ki hodijo oko- li njih in jih hočejo uplovati v razne "accident" družbe, pri katerih nikdar ne vedo, kaj dobijo, če se jim kaj pripeti. Mnogo smo imeli že sami slu- čaje, ko so prišli rojaki k nam vpraševati, kam se naj obrne- jo, da dobijo od te ali one dru- žbe podporo, za katero so plačevali. Skoro v vsakem slu- čaju smo morali povedati ro- jakom, da ne dobijo ničesar, ker njih zavarovalna polica ka- že drugače, kakor jim je pa povedal agent, ki jim je prodal zavarovalnino.

Mi Slovenci smo dovolj do- bro, in še preveč oblagodarje- ni z Jednotami. Enajst slo- venskih Jednot v Ameriki, ki so ena od druge najbolj različ- nega naziranja, nudi vsakemu prilike dovolj, da se lahko za- varujejo rojaki pri domačih društvih, pri katerih so vsaj sigurni, da dobijo podporo, in da jih rojaki po smrti spodo- bno pokopljejo. Ena največjih nesreč našega naroda je, ker sam sebe neče poznati. Mi bi tuju znosili vse zadnje cunje samo da bi on kaj imel, doma- čemu rojaku pa ne bomo po- magali, tudi če bo umiral. Ne bomo govorili, kaj bi lah- ko vse imeli, kako bi bili spo- štovani pri drugih narodih, če bi držali skupaj in spoštovali vse, kar je slovenskega. Maj- hen narodit kakor je naš slo- venski, potrebuje toliko bolj sloge, ker nas je malo. Pri dru- gih narodih je drugače, ker jim je njih zgodovina in sve- tovinni položaj daje nekako po- vernost nad drugimi. Pri nas pa moramo narediti vse sami šele sedaj, da se pokažemo svetu uglednim.

Treba je skupnega nastopa, ne raznega mišljenja, treba je skupnega delovanja, ne sovra- žne nesloge, treba je bistre pa- meti in razuma, da lahko na- predujemo. Predvsem je pa tre- ba rojaku privoščiti in mu ne zavidati, kar ima. Pomisliti morate, da bi vsak lahko to- liko imel kot drugi, če ne bi bilo med nami proklete nevo- ščljivosti, ki hoče enemu po- šreti izpod nosa, kar ima. Ka-

kor so posamezni rojaki, ki spadajo k enem društvu, brat- je med seboj, tako moramo bi- ti vsi rojaki med seboj bratje in se po bratovsko razumeti. Toda ne smemo biti taki brat- je, ki se setepo radi zelenega ali rujavega klobuka, ker ga nosi eden višje kot drugi, pač pa moramo biti taki bratje, ki v silni in potrebi eden drugemu priskočimo na pomoč in po- magajo vselej svojemu bližnje- mu, kadar morejo in je rojak pomoči potreben. Delujmo skupaj, sloga rodi moč, neslo- ga pa neti sovraštvo in narod- ni razpad.

Kočevska kultura. Pred krat- kim so zalotili v Samidovem hlevu v Črmošnjicah na Ko- čevskem nekega tujega še ne 20 let starega kočevskega po- sestnikovega sina N. Spreitzer- ja, ki je uganjal ob treh zju- traj nečistosti s telico. Zalo- til ga je neki izvozeček iz Nove- ga mesta. — Tri dni pozneje to je 13. nov. pa je došlo kma- lu po polnoči šest kočevskih fantov na glavni cesti blizu Črmošnjice že čez 30 let staro N Stalzerco. Vlekli so jo v ne- ko listnico ali šupo in so jo po vrsti vsi posilili. Ko je ho- tel storiti ta zločin sedmi fant, ki je med tem od nekdaj prišel, so ga orožniki, ki so prišli na lice mesta, zgrabili in zaprli, dočim je ostalih 6 fantov po korajžno izvršenem zločinu pobegnili. Ker pa se pozna tičke že po perju, menda ne bo težko izslediti tudi kočev- skih tičkov in je upanje, da ne uidejo zasluženi kazni.

Smrt kurjača v kotlu. V pa- pirnici v Goricanah pri Medvo- dah je dne 16. nov. kurjač Jo- žef Gaber čistil kotel. Da bo- lje kotel očisti, je zlezal s to- varišem v kotel. Ko je bilo delo okoli 10. ure zvečer kon- čano je Gabrov tovariš zlezal iz kotla v kotlu pa je ostal Ga- ber. Drugo jutro so Gabra ne- zavestnega izvlekli iz kotla. Ponoči je Gaber, ne da bi se še kaj zavedel umrl.

Zasačen vlomilec. V Mirni je te dni zasačil prof. Kolenc

v podstrešju neznanega moša, ki je ravno škrinjno za obleko odpiral. Moš je z vso ravno- dušnostjo prosil profesorja za miloščino. Ta pa je poslal ra- je po orožnike, ki so moža preskrbeli s stanovanjem in hrano. Pri zaslišanju je mož rekel, da je Danec in je imel tudi danske dokumente. Pri na- tančni preiskavi se je pa iz- kazalo, da je mož strokovnjak v svoje mpoklicu, da je že delal v prisilni delavnici in je tam protokoliran za Antona Turka iz Hrvaškega.

— Kadar iščete svojega so- rodnika, brata, sestro, očeta mater ali svojega prijatelja, pi- šite na naš list, da denemo o- glas v list. Ker je list povsod razširjen, bo vaš sorodnik ali prijatelj se kmalu oglašil. Ce- na oglasu je 25 centov vsako- krat.

KER vem, da imajo Slovenci vedno radi zlahtno vino kapljico, sem naredil letos pravi izvrstno vino, katerega pošiljam po celi Ameriki. Pišite po cene, in prepra- čali se bode, da imam dobro vino po nizki ceni.

LOUIS LACH,
1033 E. 62nd St. Cleveland, Ohio

El Bernardo Cigar Co.
(SAM SCHULIST)

nasna tja s. - Slovenskem občinstvu, posebno pa slovenskim gostilničarjem, da je otvoril na 5811 St. Clair Ave. veliko prodajalno in tovarno za izdelo- vanje SMOKE. Prodnje se na dro no in debelo. Posebnost je: J. ch Rabbit duhan s. - ševčiči in Jack Rabbit modke, in še vsake druge vrste smodke. Imamo vse cigarete in duhan za cigarete na debelo in drobno. Za obilen poset se priporoča.

El Bernardo Cigar Co.
(SAM SCHULIST, izdelovatelj.)
5811 St. Clair Avenue, Cleveland, Ohio

Vaši navadni čevlji, ki jih kupujete, se kma- lu obrabijo, ker je usnje zanič. To je TRUSTOVO usnje, ki je ponarejeno in pokvarjeno, samo da ima trust za usnje več dobička. Če pa hočete imeti čevlje iz pravega usnja, kupite "Endwell" čevlje. Tvrda Endicott, Johnson & Co. so edini izdelovalci čevljev, ki strojijo svoje usnje. Oni so neodvisni od trusta za usnje. In če kupujete te čevlje, si prihranite 50c ali \$1.00. Endicott, Johnson & Co. prodajajo naravnost če vlarjem, in ni nobe- nega srednjega dobička. Čevlji so po \$3.00, \$3.50 in \$4.00. Zapomnite si ime na vsakem **ENDWELL** Te čevlje dobite pri čevlju vstisnjeno slovenskem trgovcu

FRANK BUTALA, 6220 St. Clair Ave. N. E.

NAŠ ČAS SKORO PRETEČE

Tisoče dolarjev vredno blago je še vedno ostalo. Velikanske množica kupcev pri moji razprodaji tekom zadnjih dveh ted- nov govori bolj določno kot besede, ki so tukaj tiskane. Ljudje sploh vrjeli niso, da se da ob tem letnem času blago tako poceni prodajati. Obleke, suknje, čevlji, klobuki in perilo je bilo prodano po tako nizkih cenah kot nikdar prej. Še predno sem skle- nil trgovino opustiti, sem naročil za \$5000 božičnega blaga. To sem moral sedaj vzeti, in prodano bo po ravno tako nizki ceni kot vse drugo. Vse mora biti prodano! Prodajalna na prodaj. Oprava na prodaj **DAN ULMER.**

Moške črne ali sive suknje sedaj samo.....	\$3.98	Posebno dobre obleke po.....	\$7.48	Volneni jopiči sedaj po.....	44¢	350 parov težkih čevljev sedaj po.....	\$1.48
Volnene črne ali druge barve suknje, vseh vrst.....	\$4.98	Z roko šivane in najboljše delane po.....	\$8.48	Canvas rokavice par po.....	5¢	500 parov Old Army čevljev sedaj po.....	\$1.98
Suknje z vojaškim ovratnikom, vredne med brati \$12.00 po.....	\$5.98	Volnene otročje obleke po.....	\$1.48	Douglas čevlji, vredni \$3.50, \$5.00 sedaj po.....	\$2.23	Vsi Douglas čevlji vredni do \$5.00 po.....	\$2.23
Krasne najnovejše suknje sedaj po.....	\$6.98	Najboljše mode obleke za otroke po.....	\$1.98	Spodnje perilo in jopiči		Po vsem svetu znani Packard čevlji sedaj po.....	\$2.69
Izber od 189 suknj, najnovejše mode brez primerja po.....	\$7.98	Izbera 500 oblek po.....	\$2.48	1500 ducatov spodnjega perila, vredno 50¢ kos, vseh barv sedaj po.....	33¢	Črne satenaste srajce sedaj po.....	29¢
Na roko šivane, najboljše mere in vseh vrst suknje po.....	\$8.98	Otroški jopiči, volneni, dokler jih je kaj po.....	89¢	Najboljši egiptovski volneni jopiči sedaj po.....	89¢	Fino spodnje perilo sedaj po.....	33¢
Suknje, ki so se prodajale od \$18 do \$25 sedaj samo.....	\$9.98	144 parov deških čevljev, vredni do \$2.00 sedaj po.....	\$1.39	Popolnoma volneno spodnje perilo sedaj po.....	89¢	Letno perilo sedaj po.....	15¢
Okoli 100 moških oblek po nizki ceni, po.....	\$2.98	Deško spodnje perilo dobre vrste sedaj po.....	19¢	Letno spodnje perilo sedaj po.....	15¢	Fine usnjene čevlje sedaj po.....	\$1.23
Črne in druge barve obleke, dobro narejene po.....	\$3.98	Trdi klobuki po.....	98¢	ČEVLJI.		Flanelaste srajce sedaj po.....	97¢
Delavska obleka okoli 500, krasna prilika, sedaj dobite po.....	\$5.00	Klobuki iz kožuškovine po.....	\$1.48	Solidno usnjene čevlje sedaj po.....	\$1.23	Črne nogavice sedaj par po.....	6¢
Črne, modre, serge in kašmirke sedaj po.....	\$5.98	Rudeči, beli in modri robci po.....	3¢				
Prave Washington Serge obleke, nikdar izpod \$15.00, sedaj po.....	\$6.98	Volnene nogavice par po.....	12½¢				

Povrnemo denar, če ni
vse tako kot pišemo.

DAN ULMER

5707 ST. CLAIR AVE. BLIZU 55. CESTE.

\$100 v zlatu vsakemu ki
dokaže, da ni tako kot
pišemo.

LES MISERABLES.

Roman.

(Francosko spisal Victor Hugo;
za Clevelandsko Ameriko prestavil L. J. P.)

V. DEL. — JEAN VALJEAN.

"Jemite se, kaj ne, ker sem jaz srečna."

Priproste besede včasih niso tako globoko zadenele. Coseta je hotela popraskati, toda v resnici je trgala. Jean Valjean prebledi, za trenutek molči, potem pa mirno z nepopisljivim na la-om, in kakor bi govoril sam za sebe:

"Njena sreča je bil namen mojega življenja, sedaj pa naj bo odloči moj odhod. Coseta, srečna si, toda moje življenje je pobito."

"Aha, rekli ste mi zojet ti!" zrkliče Coseta in se mu vsede na kolena.

Jean Valjean pa jo divje pritisne na svoje srce, ker je čutil, kakor bi Coseto jemal k sebi nazaj.

"Hvala vam, oče!" reče Coseta.

Toda razburjenje je bilo hlače za Valjeana. Prijazno odstopi Coseto in vzame klobuk.

"No?" vpraša Coseta.

Jean Valjean pa odvrne:

"Zapustiti vas moram, gospa, ker vas bodejo pogrešali."

In na pragu sobe se pristavi:

"Rekel sem tebi ti; povej svojemu možu, da se to ne bo zgodilo več. Odpusti mi!"

Jean Valjean zapusti Coseto vso zadržano in užaljeno.

DRUGO POGLAVJE.

Stopinje navzdol.

Drugi dan je prišel Jean Valjean, ob ravno isti uri, toda Coseta ga ni več izpraševala, ni bila več začudena, nič več se ni pritoževala, da je mrzlo, nič več ga ni vabila v sprejemno sobo. Rekla ni niti niti gospod Jean. Dovolila

je, da jo je Jean Valjean klical gospa. Gotovo je bilo, da je razgovarjala z Mariusem in taki pogovori so navadno taki, v katerih mož ničesar ne ve. Čim je pa zadovoljna z njim, smodnji prostor v kleti, o nekoliko popravili. Služabnik je odnesel steklenice, služkinja je pa prepodila pajke.

Vsak naslednji dan je prišel Valjean ob gotovi uri. Marius je pa vselej, kadar je prišel Valjean, uredil tako, da za ni hišne hiši, in hiša se je polagoma privadila čudnim navadam gospoda Faucheleventa. Stari gospod Gillenormand pa je izdal sledeče povelje: "On je original!" in s tem je bilo vse povedano. Gillenormand ni nič kaj ugajal Valjeanu. Rekel je, da je ravno tak kot oni markiz, ki je kupil palačo, da bi lahko pod streho živel.

Nekaj tednov je tako minilo; novo življenje se je prišlo Cosete. Zakonski stan ima mnogo radosti: obiski k znancem, uprava gospodinjstva, zabavni večeri, itd. Coseta pa je imela no samo veselje, ki pa ni bilo drago; njeno edino veselje je bilo živeti z Mariusem. Največja naloga njenega življenja je bila, da je hodila z njim na sprehod, in z njim doma. Stari Gillenormand je bil kakor nevrojen: živel je zadovoljno ob strani novoporočenega para; teta Gillenormand pa je pravljala svoje posle in je bila zadovoljna. Jean Valjean je pa prihajal vsak dan. Coseta pa Valjeana ni več tako spoštovala, vendar ga je srčno ljubila, ker je tudi Jean Valjean čutil. Nekega dne mu naenkrat reče: "Vi ste bili moj oče, pa

niste več, bili ste moj stric, pa niste več; bili ste gospod Fauchelevent, sedaj ste pa gospod Jean. Kdo pa ste vi torej? az ne maram vseh teh zmešnjav. Če ne bi vedela, da ste tako dobri, bi se vas bala."

Jean Valjean je še vedno živel na cesti Arme, ker se ni mogel odločiti, da bi se preletel iz onih prostorov, kjer je prej biv als koseto. Prve dneve je prihajal na obisk, se zamudil samo nekaj minut, pozneje se je pa navadil, da so trajali ti obiski dalj časa.

Zdaj se je, da stoji dalj časa kakor bolj se daljšajo dnevi. Prihajal je prej in odhajal je pozneje. Nekega dne je Coseta proti njemu rekla oče, in radostno veselje je zasijalo na njegovem obrazu, vendar jo je okaral in rekel: "Reči Jean!"

"Ah, res je," odvrne ona, ko se zasmeje, "gospod Jean."

"Tako je," reče on in obrne se proč, da ne bi Coseta videl vroče solze, ki mu je pa dala iz oči.

TRETE POGLAVJE.

Spomini na vrt na cesti Plumet.

To je bila zadnja prilika, po tem zadnjem žarku sreče, v vse veselje popolnoma zamrlo. Ni bilo več shodov, ne več jubkih želj, ne več poljubov, in nikdar več srčne besede "oče". Ko je Jean zgubil Coseto za en dan, je bilo odločeno, da jo zgubi popolnoma, kos za kosom.

Nekega poldneva — bilo je zgodaj v aprilu — in zunaj že precej gorko, Marius in Coseta sedita pri odprtem oknu, k držijo na vrt. Voj zgodnjih cvetlic prihaja v sobo, ščinjavci in lastavice čvrčijo okoli voglov. Marius reče Coseti: "Rekla sva, da hodeva šla in videla najin vrt na cesti Plumet. Pojdi, ne bodiva nehvaležna."

In odšla sta od hiše kakor dve lastavici. Vsa srečna sta šla. Hiša v ulici Plumet je bila še vedno lastnina Cosete. Šla sta na vrt in v hišo, kjer sta sama sebe zopet našli in se zopet pozabili. Zvečer pa je šel Jean Valjean proti Gillenormandovi hiši ob navadni

ci. "Moja gospa je šla ven," je rekel služabnik, "in se še ni vrnila." Jean Valjean se pa potrpežljivo vsede in čaka celo uro, toda nje ni bilo. Konecno pa Valjean pobesi glavo in odide. Coseta je pa bila tako vesela radi obiska na cesti Plumet, da je ves drugi dan o tem govorila. Niti spomnila se ni, da Jean Valjeana prejšnji dan ni videla.

"Kako ste pa šli tja?" vpraša drugi dan Valjean.

"Peš."

"In nazaj?"

"Tudi peš."

Že nekaj časa je Valjean opazoval skrbno življenje mladega para, kar ga je vznemirjalo. Držne se torej staviti sledeče vprašanje:

"Zakaj pa nimata kočije? Majhen voz z dvema konjema ne bi veljal več kot 500 frankov na mesec."

"Jaz ne vem," odvrne Coseta.

"Ravno tako je tudi s služabnikom," nadaljuje Jean.

"Prej ste imeli dva, sedaj je eden odšel, toda dobili še niste drugega."

"Eden je dovolj."

"Imeti bi morala svojo hišo, svoje služabnike, kočijo in sedež v operi. Ničesar ni preveč dobrega za vaju. Zakaj pa ne bi porabila bogastva, če sta bogata? Bogastvo pomaga k sreči."

Coseta ničesar ne odvrne. Jean Valjean pa ni zmanjšal časa svojim obiskom. Po navadi je celo uro sedel s Coseto. Kadar se mu je zdelo, da bi se Coseta rada znehila, je začel hvaliti Mariusa, kako je dober, lep pameten in zgovoren. Na ta način je Valjean lahko dalj časa ostajal pri Coseti. Njegovi obiski so bili kakor blagodejno mazilo za ranjeno srce. Večkrat se je tudi priletelo, da je prišel v sobo služabnik in zaklical: "Gospod Gillenormand me je poslal, da spomnim gospo baronovko, da je večerja gotova." Po takih obiskih je šel Jean Valjean večkrat zelo zamišljen domov.

Nekega dne je ostal dalj časa kot ponavadi, in drugega

dne potem je opazil, da soha, v kateri čaka Coseto, ni zakurjena. "Glej!" si misli, "nič ognja? No, saj je to nekaj navadnega. V aprilu smo, in mrzlo vreme je že minilo."

"Sveta nebesa, kako mrzlo je tukaj!" je vzklila Coseta, ko je stopila v klet.

"O, saj ni!" odvrne Jean Valjean.

"Torej ste vi rekli služabniku, naj ne zakuri?"

"Da, ker mesec maj kmalu pride."

"Toda goreti mora do junija; v tej kleti pa mora goreti celo leto."

"Mislim sem, da ni potrebnosti."

"To je zopet nea vaših misli," pripomni Coseta. Drugi dan je sicer ožen v peči, toda oba stola sta bila postavljena na prav blizu vrat in ne več pri peči. "Kaj neki to pomeni?" si misli Valjean. Prime torej stole in jih nese na njih navadno mesto pri peči. Ker je bil ožen zopet zakurjen, se je nekoliko pomiril. Jean Valjean je namreč začel z grozo misliti, da se ga hočejo v hiši iznebiti kot pritepenca, njegga, ki je s poštenostjo, pridnostjo, pokoro in krvavimi žulji pridobil premoženje, da ga je mladi par lahko užival. Ostal je danes dalj časa kot ponavadi pri Coseti. Ko vstane, da bi Coseto zapustil, mu slednja omeni:

"Moj mož je nekaj smešnega povedal večeraj."

"Kaj pa je?"

"Rekel mi je: Coseta, mi dva imava trideset tisoč frankov na leto — sedemindvajset tisoč tvojih in tritisoč, katere mi daje stari oče. Ali bi imela pogum, da bi živila samo s tritisoč franki? In jaz sem odgovorila: Da, samo če boš ti z menoj, pa četudi potem brez denarja. Potem sem ga pa vprašala, zakaj mi tako govori? In odvrnil je: Hotel sem vedeti."

Jean Valjean ne odvrne besede. Coseta je najbrž pričala od odgovora katerega pa ni dobila. Jean Valjean se vrdomov, in tako globoko je bil zamišljen, da je zašel v druge

go hišo mesto v svojo. Seta, ko je bil na vrhu stopnic in ni mogel dobiti vrat, se je spomnil, da je v napačni hiši.

Kaj misli Marius? Gotovo je v dyomu glede onih šestdeset tisoč frankov, katere je on podelil Coseti? Marius misli, da niso pošteno pridobljeni. Može celo misli, da je ta denar Valjeanov. Marius se ni hotel dotakniti tega denarja in je s Coseto raje ostal reven kot bi se dotaknil bogastva, o katerem je dvomil, odkod prihaja. In še več, Jean Valjean je čutil, da ga poganjajo pri vratih na cesti. Ko pride drugega večera v klet, se grozno prestraši, ko opazi, da ni nobenega stola v kleti.

"Ah, nobenega stola!" vzklila Coseta. "Kje pa so?"

"Ni jih več tukaj," odvrne Valjean.

"To je pa že od sile!" reče Coseta.

Jean Valjean pa jeclja:

"Služabniku sem rekel, naj jih odstrani."

"Zakaj pa?"

"Ker bom samo nekaj minut tukaj."

"Nekaj ali več, zato se vendar ne bo nosilo stolov ven."

"Mislim, da je služabnik potreboval stole za sprejemno sobo."

"Zakaj?"

"Ker imate obisk za danes."

"Ziva dusa ne pride k nam!" Jean Valjean ni imel ničesar več povedati, in Coseta, ki mu izginje z rameni.

"Zadnjič ste zapovedali, naj se ne prižge ogenj, danes pa pa stole odnesli. Kako ste čudni!"

"Z Bogom!" reče Valjean z glasom, ki je plaval iz groba.

Jean Valjean ni prišel 2. Bogom, Coseta pa ni imela moči, da bi rekla: Bogom gospa.

Odšel je, in Coseta, ker sudi, je razumel, da ni imela moči, da bi rekla: Bogom gospa. In Coseta, ki je bila vpraševati, da se ni dovedla, da se stoli odnesli, da se ugasne peč, itd. Ubogi, ubogi mož!

Držnega dne pa ni prišel več Coseta, tega ni zapazila prav do poznega večera.

"Ah," je vzklila, "gospoda Jeana danes ni nikoder."

Nekaj dni po tem je čutila pri teh besedah, toda njena žalost je takoj minila, ko je Marius poljubil. Drugi dan Jean Valjean zopet ni prišel.

Dalje prihodnje

Anton Logar,

3837 St. Clair Ave.

Trgovina z modnim blagom. Sveže blago, nizke cene.

Vsem odjemalcem zahvala za obisk v pretečenem letu.

Vesele praznike!

6129 St.
Clair Ave.

JERNEJ KNAUS

6129 St.
Clair Ave.

Naša trgovina je najbolj pripravna za nakupovanje vseh potrebščin za božične praznike. Še nikdar poprej ni bila trgovina takob ogato založena z vsakovrstnim blagom, kakor letos. Objednem so pa cene vsemu blagu tako nizke, da je vsaka slovenska gospodinja, mož in žena zmožna kupiti vse potrebščine za božič.

Fine ženske obleke dajemo od	\$8.00 do \$30.00
Svilnate bluze vsake barve od	\$1.50 do \$6.00
Svilnate šerpe iz STAREGA KRAJA od	\$1.25 do \$3.00

Vsakovrstne ženske suknje od	\$4.50 do \$25.00
Otročje suknjice, kosmate ali suknene od	\$1.00 do \$3.00

Nadalje imam polno in lepo zalogo moških srajc, hlač, posebno za praznike, kravate, klobuke, rokavice, nogavice, itd. Vsakemu je znana moja trgovina, ker ima najrazličnejše blago na izbero po nizkih cenah.

Zahvaljujem se vsem odjemalcem v pretečenem letu za njih obilno naklonjenost in se priporočam tudi v novem letu za obilni obisk moje trgovine. Želim vsem srečne božične praznike in veselo novo leto.

Vsako božično darilo je v lepi škatlji.

JERNEJ KNAUS,

6129 St. Clair-av

Naročnina \$2.00 na leto. Izhaja dva krat na teden.

CLEVELANDSKA AMERIKA

NEODVISEN LIST ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI.

CLEVELANDSKA AMERIKA

Excellent advertising medium.

ST. 101. NO. 101.

CLEVELAND, O. V TOREK, 19. DECEMBRA 1911.

PART II.

Kaj je bolje? Kmetovati ali kopati premog?

Nizje spodaj prinašamo pismo nekega rojaka, ki piše o življenju na farmah, in v tem pismu je precej nasvetov, kako bi si mogli naši rojaki pomagati, da ne bi njih večina delala leto za leto v črnem podzemeljskem peklu, v premočih rovih, v razbeljenih poplincih in sploh v krajih, kjer je najbolj umazano. S takim delom si človek le težko ali pa nikdar nič ne prisluži, pri tem pa še zapravi svoje zdravje v vlažnih podzemeljskih prostorih.

Mi vemo, da je mnogim jako težko oditi iz mesta, da nekaterim je celo nemogoče, da opustijo svoje sedanje delo in način življenja, res je, da vsi ne moremo na farme, toda mnogo bi jih lahko šlo, pa so preleni ali pa prekratke pameti, da bi storili to, kar bi bilo v njih največjo korist in dobroto.

Pa se jih je mnogo po mestih ubijalo in mučilo do smrti, dokler jih ni nevolja in bridka skušnjava podučila in prisilila, da si poiščejo življenje drugje, najbolje v prosti naravi. Poskusili so s farmarstvom, v začetku je šla trda, toda vedno boljše, in danes imamo v Ameriki krasne češke, poljske, slovaške, farmarske naselbine, da niti o Nemcih govorimo ne. Pri Slovencih pa moramo reči, da je pri nas ameriško farmarstvo še v povojih, da so se Slovenci šele zadnje čase začeli vsaj kolikor toliko zanimati za življenje na kmetih. Čudno je pri našem narodu. Sami kmetovalci pridejo sem, pa nič ne bo šel na farme, pač pa vsakdo si le v mesta ali pa v podzemeljske jame. Vedeti moramo, da farmarija prinese blagostanje narodu, poljedelstvo obogati narod, da postane spoštovan in upliven. Tako kakor mi delamo, so delali tudi drugi včasih. Toda drugi narodi so se premaknili, so pustili delo, ki ne prinese družega kot nesrečo ali bolezen, a mi stojimo še vedno mirni in se ne ganemo. Za ono, kar so drugi uvideli, da je dobro in koristno, se mi malo brigamo, živimo od danes do jutri, dasiravno dobro vemo, da tako kakor zdaj gre, ne moremo dolgo naprej i.t.d.

Seveda kakor pri vsakem delu, tako tudi na farmi niso naši onega, kar so pričakovali. Taki so zgubili pogum in pustili vse skupaj, toda to so objeme, taki ljudje ne vzdržijo tudi drugega dela ne. Vse tika večina ljudi pa toži in se silno keša, ker je prišla prepozno k spoznanju, da je zgubila sok svojih mladih moči, to se je po zaprašenih tovar- nah ubijala ter grenila svoje dneve. Najboljše moči so šle na takih ljudih v nesrečnih delavnicah, kjer se roči človeška kri za kapitalista. Kako je težko ljudem žal, ker prej niso prišli do spoznanja in postali na farmah sami svoji gospodarji.

Oni redki naši rojaki pa, ki so odšli na farme, bi dobro storili, če bi se večkrat oglašali s kakim dopisom, kako napreduje pri njih življenje. Vsi slovenski farmerji, kolikor jih imamo dozdaj, naj pomnijo, da naši čitatelji po vseh naselbinah prav radi prebirajo dopise iz farm, in marsikateri se bo so dopis, seveda če bo kolikor mogoče resničen, prepričan, da je farmarstvo res nekaj najboljšega, česar bi se moral naš narod danes v Ameriki poprijeti, da bi prišel do lepše bodočnosti.

Maslovost je pri našem ljudstvu največja, bistra pamet tu- di, kakor bi torej bistra pamet dobili na druge pa zadubili

prostorih? Ljudje, pojdite v prosto naravo, ne tičite po zakajenih mestih, kjer vas komaj sonce obsije. Veselite se božji naravi s celo prirodo in krasnim stvarjenjem. Zapustite blatne, temne, meglene ulice, kjer ste prelili že toliko srag za druge gospodarje. Na milijone dobrega sveta čaka pridnih kmetovalcev v Ameriki, in vsak kdor ima le količkar razuma za kmetovanje, mora napredovati. Farmarju ne more škodovati nobena kriza, pred njim niso nikdar vrata tovaren zaprta, njemu nikdar ne preostaja blaga, ker naroda v Ameriki je čimdalje več in čimdalje več potrebuje trg živin in poljskih pridelkov. Za vzgled si vzemimo tole: V Clevelandu je kakih 20 slovenskih mlekarjev, ki razvažajo mleko slovenskim in drugim družinam. Teh dvajset slovenskih mlekarjev plača vsak mesec tujim farmarjem okoli 10.000 dolarjev za mleko, kak mesec manj, kak mesec več. In vse to gre v tuje roke. Če bi se pa nekaj Slovencev skupaj spravilo, kupilo nekaj farm blizu Clevelanda, redilo živino, obdelovalo polje, potem bi slovenski mlekarji gotovo tudi jemali mleko od slovenskih farmerjev. Tako pa moramo gledati, kako gre naš denar vedno tujcu v roke. Je to velika misel in nikakor nismo tega zapisali, da bi se pozabilo, pač pa pričakujemo, da se v resnici nekaj naredi za napredek slovenskega farmerstva.

Ponavljamo, še enkrat, da oni ki so odšli na farme, da dobro naredijo, če pišejo od tam. Ni treba velikih besed, posebne hvale, pač pa naj pišejo kratko in enostavno, toda resnično in verno, tako da vsak čitatelj si lahko naredi sliko kako je v tem ali onem kraju. Tako je pisano tudi to pismo, ki ga prinašamo brez premene. Pismo se glasi:

Glejte me, jaz živim tukaj na farmi v državi Oklahoma že tri leta. Kupil sem farmo 160 akrov, tri konje, dve kravi in tri teleta, danes pa imam deset konj, dvanajst lepih krav in deset telet. Junci se prodajo vsako jesen, telice pa obdržim doma, da postanejo dobre krave. Hrana za vso to živino me ne velja nič, ker se pase živina celo leto na prostem. Konji se tukaj dobro prodajajo. En par dobrih konj lahko prodam za \$500. Za kravo dobiš po \$50 in več. Denarja vam ni treba razdajati za vsako malenkost, ker kadar peljem v mesto jajca, masla in kokoši, dobiš za to obleko, kavo, kruh in druga živila, pa še poleg tega gotovi denar na roko. V Oklahomi se jako dobro prodaja. Jaz sem štiriinajst milj od Oklahome City, kjer živi 60.000 ljudi. Tam imajo krasno cerkev sv. Jožefa in še več drugih cerkev. V mestu je tudi mnogo drugih lepih zgradb in nekaj tovaren. Pretečenega leta je dobilo mesto veliko "stokjard", ki meri 40 akrov sveta. Mesto ima postaje za štiri velike železnice. Najbližje drugo mesto je Moore, kjer imajo kolodvor, trgovine, lekarno, mnogo mesne, grocerij in drugo. Bavim se tudi z mlekartstvom, in vsak dan pošljem dvajset galon mleka v mesto Moore, kar mi prinese dnevno \$3.75 samo za mleko, časi nimam nobenih stroškov z njim. Šola je ravno na meji moje farme. Največ je tuka Moravcev, neka Čehov in nekaj Nemcev.

Tukaj nimamo velike zime. Lahko celo zimo orjete po svojem polju. Kadar pa pade sneg za nekaj dni, in to se zgodi navadno v mesecu januarju, tedaj se lahko nekoliko spočijete, nakar začnete zopet delati, ker sneg ne stoji dolgo časa. V poletju pa imamo prav krasno vreme. V tej državi

laja, sladki in drugi krompir, koruza, vse vrste žito, sploh vse. Posebno jabolka in breskve dobro obrodijo. Raditega priporočam Slovincem, posebno onim, ki so oženjeni, da se preselijo na farme, kjer bodo dobro izhajali. Vem, da vsak ne more kupiti farme, toda slednje se dobijo tudi na odplačila, pa tudi državna zemlja se dobi v raznih krajih zastonj.

Želeti bi bilo, da bi naš slovenski narod prišel enkrat do samostalnosti, da ne bi vedno delal za druge. Za vzgled si vzemite Čehe, ki so postali jako močni in imajo svoje dobre kmetijske naselbine. Zaključujem ta moj dopis s željo, da bi se Slovenci bolj zanimali za kmetijske stvari kakor smo se dosedaj.

Aloiz Pavše, R. No.2.
Box 29 Moore, Okla.

Umorjeni stavkolomec. Aretiranih 8 delavcev. Pariška policija je aretirala 8 delavcev, ki so z gorjačo razbili glavo nekemu stavkolomcu, mu zlomili desno roko, na to ga pa ustrelili.

Novi krakovski nadškof. Cesar je imenoval za nadškofa v Krakovu kanonika Adama kneza Sapieho.

Čin zblaznele matere. Z Dunaja poročajo: V Nickolsdorferstrasse št. 28 je 33letna krznarjeva žena Josipina Bydlinka prerezala z britvijo svojima obema otrokoma vrat, na kar je tudi sama sebe na isti način umorila.

Velik požar v Bosni. Mesto Visoko v Bosni je skoraj popolnoma pogorelo. Zgorelo je tudi čez petsto objektov. Zgora je tudi neka ženska.

Vladna pomoč sarajevskim siromakom. Iz Sarajeva poročajo: Vlada je prepustila sarajevskemu občinskemu svetu velik gozd v izmeri 400.000 kvadratnih metrov v to svrhu, da razdeljuje les med občinske reveže.

Škandal na Ruskem. Grof Witte obdoljuje v časopisu bivšega trgovskega ministra Timiraseva, da je zaupniku Gapona, nekemu anarhistu daroval iz državne blagajne 30 tisoč rubljev, vsled česar je moral demisionirati. Razkritje vzbuja veliko senzacijo.

Po nesreči ustrelili svojo mater. Iz Darmstadta poročajo: Enajstletni sin slikarja Denserja je v šali pomeril s puško na svojo mater. Naenkrat se je puška izprožila in žena se je vzbujala veliko senzacijo.

Velik škandal v Parizu. V zadevi ravnatelja časopisa "Lanterne" so aretirali tovarniškega ravnatelja Allarda. Preiskovalni sodnik je poklical Allarda v svojo pisarno, kjer ga je konfrontiral z dečki v starosti od 13 do 20 let, ki so ponovili svoje obdolžitve. V preiskavi je bila tudi neka dama, ki je zelo bogata in ki ima v Bois de Boulogne palačo. Dama je s posredovanjem nek trgovke s človeškim mesom vabila mlade deklice in mlade gospode v stanovanje na čaj, kjer so imeli potem divje orgije. Do zdaj je 40 oseb zaplenjenih v ta škandal.

Sadno drevje na vojaških vežbališčih. Vojno ministrstvo je ukazalo, da naj se nasadi po vežbališčih in drugih zemljiščih vojaških objektov sadno drevje na korist moštvu.

Velik škandal v Parizu. Zaprli so izdajatelja "Lanterne", Flachona, kar je onečastil veliko (do 300) mladoletnih de-

Stotine

priznanj imamo od slovenskih društev po širni Ameriki, ker smo za nje izgotovili fine društvene tiskovine vsakih vrst po najnižjih cenah. Kadar naroči eno društvo pri nas tiskovino, nas počasti gotovo še drugič z naročilom, ker smo naredili dobro in poceni blago.

Tisoče

zahval imamo od slovenskih in drugih trgovcev za dobro izdelane trgovske tiskovine, kakor pisemski papir, kuverte, računi, trgovski listi, letni računi. Marsikdo ki je naročil prej take stvari pri tujcu, je končno prišel k nam, ker se je prepričal, da dobi pri nas dobro in cenejše delo kot drugje.

Milijone

tiskovine je že naredila naša tiskarna v občno zadovoljnost slovenskih društev, v občno zadovoljnost tisočih trgovcev in posameznikov. Mi ne pretiramo cene, pač pa delamo, kakor je prav. Zato so z nami vsi zadovoljni.

Samo \$2.00

stane na leto prvi slovenski dvotednik v Ameriki, ki vam prinaša vsak torek in vsak petek vse svetovne novice, vesti iz stare domovine, lepe in podučne članke ter zanimive povesti. Za novo leto dobi vsak naročnik lep kolendar.

Pošiljamo

denar po celi Ameriki in sicer z money ordri od American Express Co. Ti money ordri so ravno tako dobri kot poštni.

CLEVELANDSKA AMERIKA,

prvi slovenski dvo-tednik v Ameriki, ki ima lastno fino urejeno tiskarno. Svoji k svojim!

6119 ST. CLAIR AVE., CLEVELAND, O.

Priporočamo podružnice v Collinwoodu od

GORNIK & TEMISTOKLE

na 672 E. 152nd St. (prej Collamer St.) in 412 E. 156th St.
(prej Park Ave. stop 117 na vogalu.

ki so edine najboljše slovenske tvrdke v Collinwoodu. Te trgovine so jako bogato založene z vsem blagom, za moške, ženske in otroke, sploh za celo družino.

Velika izbira ženskih sukenj in kril -kikelj- ter otročjih oblek. Na prodaj imamo najraznovrstnejše blago na jarde v vseh barvah. Moške in deške gotove obleke so narejene iz najboljšega blaga in po najnovejši modi, in so tudi vedno ceneje kakor drugje. Naprodaj imamo vse vrste čevljev za moške, ženske in otroke. Pri nas dobite sploh vse, kar potrebuje cela družina za opravo. Pri tem pa prihranite čas in gotovo tudi denar, kajti pri nas nakupimo blago bolj po ceni kot drugje, ker ga več potrebujemo. Zatorej Collinwoodčani ne pozabite na 672 E. 152nd St. in trgovine na 412 E. 156th St. Se priporočamo

GORNIK in TEMISTOKLE.

Krasne stenske koledarje dajemo vsakemu pri nakupu. Vsem svojim odjemalcem voščim vesele božične praznike in srečno novo leto

JOSIP GORNIK,

6113 St. Clair Ave. prva trgovina moških oblek poleg tiskarne "Clevelandska Amerika".

Velika in elegantna trgovina najmodernejšega blaga založena z najnovejšimi moškimi oblekami po jako nizkih cenah. Klobuki raznovrstnih barv in mode, moške in deške suknje. Najfinejše kape in najboljše. Velika izbira srajc za praznike in za delo. V krojačnici izdelujemo najmodernejšo obleko po najnovejšem kroju in primernih cenah.

JOSIP GORNIK, 6113 ST. CLAIR AVE.

Soseda.

Značilo se je. V neki trški gostilni se je pomiril za trenutek hrup in vršil, ki je vladal cel dan. Kajti danes je bil srečen. Nekaj pivec je namreč odšlo, ostali pa so še dalje pil na račun, kar so danes prodali ali kupili, inn začeli so se tiho med seboj pomenkovati. V sobi je postalo temotno in gostilničar je prižgal luč. V cerkvi je odzvonilo ave Marijo.

Toda tisto tiho govorenje ni trajalo dolgo, povrnil se je prejšnji hrup in vršil, ki je bil še živahnejši. In prinesel je zopet gostilničar na mizo vina, da so pili žejni gostje, da se jim je razvnela kri, da se jim je potolajila duša in umirilo srce. Vino jim je šlo v glavo, postali so korajžni in veseli. Zlasti sta bila dva, ki sta sedela v kotu. Imela sta sicer v začetku posivji prijazni govor, ki pa se je bolj in bolj nagibal v hude nasprotujoče se besede — nastal je prepir med njima.

Ta dva možakarja sta bila Hribar in Čepon, soseda iz vasi, kake dve ure oddeljeni od trga. Kdor je poznal Hribarja, ni mogel reči o njem dobrega, kajti bil je hudoben in prepirljiv mož, ki se je skregal skoro že z vsemi vaščani. S tem se je pripravil radi zemlje, z drugim zopet radi druge stvari. S sosedom Čeponom pa sta prišla v prepir radi stvari, ki se bo gotovo vsakdo čudil. Hribar ni mogel — dasi je bilo od takrat že kakih dvajset let — pozabiti, da je vzel Čepon v zakon dekle, ki jo je imel Hribar rad. Pa Čepon, četudi ni ljubil preprirov, moral se je s Hribarjem pripraviti, srce mu ni dalo miru. Potegniti se je moral za svojo stvar, za svojo pravico, ki je stala na njegovi strani; kajti Čepon se je pred dvajsetimi leti oženil z dekle, ki ga je ljubila in ni marala za Hribarja, ki je bil resnejši. Čepon pa je bil bogat kmet, pa tudi reči se ne sme, da ni bil postaven fant, Hribar nasprotno je bil bajtar in grd, z dolgim nosom. A to bi se že spregledalo, če ne bi imel Hribar preveč slabih lastnosti, vsled katerih ga marsikatera ni hotela vzeti. Pa tudi on jo je dobil, sebi epako. Prav. In prepir je vladal v njegovi hiši, odkar je bil oženjen, dočim je pri Čeponu miroval mir božji med ljubeznijo žene do miza. Samo med sosedom Hribarjem se je zanimal prepir, ki ga je zanimal Hribar, a sta postala zopet kmalu dobra: Hribar samo na videz, Čepon iz srca. Tako sta tudi danes šla Hribar in Čepon skup v sosednjo, bila celi dan v prijateljstvu, a zvečer v gostilni se je vnel prepir, huji od prejšnjih. Vino sta naročevala in pila, bila sta precej vinske glave in volje — vino ju je razdražilo. Pijana sta bila že precej, oba enako.

"Kaj pa vendar hočeš spet od mene?" vpraša Čepon, skrajno jezen, svojega soseda Hribarja. "Ali želiš, da ti prepustim ženo, ki je za vedno moja, in ti imaš tudi svojo. Ali kaj vendar hočeš?"

Jezen je bil Čepon in v jezi je izpraznil do dna kozarec. Tudi Hribar je bil jezen vsled vprašanja sosedovega, kajti pivil so slišali to in so se na glas zasmejali.

"Bodi no tiho, Čepon!" mu odgovarja Hribar. "Kaj se boš jezil. Ničesar ne želim od tebe, ko vem, da mi ničesar ne daš."

"No, če ničesar ne želiš od mene, pa tiho bodi!" se jezi sosedi Čepon. Videti je bilo, da je jako razdražen in da se nikakor ne da pomiriti. Dočim je bil Hribar že sit prepira, ga je hotel Čepon ravno nadaljevati. Tudi pil je več, nego Hribar.

"Kaj bi se človek ne jezil!" govori zopet Čepon, ko vedno eno in isto zlobodraši proti meji. Posestva, veš, ti ne morem dati. Imam sina, žene tudi ni."

Pijan je bil Čepon preveč in greveč je že zbadal soseda, ki pa je molčal. Ni hotel več odgovarjati Čeponu, tih je bil, da bi se Čepon preje pomiril, in v sru je nekaj ganil. Ni bilo to dobro in vesel je bil tega. Vse ni bil navidezno jezen na Čepona, ampak samo smehljaj se je škodoželjno. Čepon pa je pil dalje in se jezil. Čudno, drugičrat je bil Hribar — začetnik preprirov in tudi nehati je moral zadnji. Danes pa je obratno. Vino, ki ga je Čepon že toliko zaužil, je povzročilo to...

Hribar pa je takrat bojeval mučen boj v sru. Domislil se je, da imata iti čez deroč potok. Noč je temna, nikogar ni zunaj. Hudoben duh je dobrih Hribarja, ki je poslušal njegove sladke besede. Zagrabi Čepona za grlo in potisni ga v potok, Čepon bo utonil in konec bo njiju preprirov. Nihče ga ne bo videl. Take misli je gojil Hribar, čimbolj sta se približevala potoku...

Toda naenkrat mu je začelo srce močno utripati. Kaj pa, če ga dobi, da je on povzročil Čeponovo smrt? Zakaj ga pripravljamo namerava pahniti v potok. On, Hribar sicer lahko reče, da se je Čepon oddaljil od njega in da je sam padel v vodo. Toda pivec iz gostilne bi pričel, da sta se prepirala in da sta šla skup iz gostilne. Naj bo, kar že hoče, Čepon ima ženo, ki jo je Hribar imel rad. Radi tega mora Čepon iz sveta...

Tiho, kakor bi bila nema sta šla Hribar in Čepon počasi naprej. Le včas je rekel Čepon v pijanosti katero, pa ne hudo, Hribar pa si še govoriti ni upal. Kajti, že je imel slabo vest pred nameravanim dejanjem...

In zopet je dvomil, bi storil, ali ne kar namerava... Pa si niti mu je v glavo: da...

In ostal je pri tem sklepu... Približala sta se potoku. Ze sta zaslišala šumenje vode. Hribarja je bilo nekako strah, ko je bilo v tem temni noči vse tiho razven šumenja vode, ki mu je vzbujalo hude misli, katerih ga je bilo strah. Pa se je kmalu pomiril. Ko stopita na most, malo zastane Čepon, kakor bi počakal smrti, ki mu je pretela. Hribar pa, ki je bil čisto miren, zagrabi Čepona za vrat, ga potisne k tlom in en močan sunek z rokami — Čepon je bil v vodi. Se zavesti si ni mogel, kaj se je prežgalo, da je za kličal na pomoč, tudi sam si je hotel pomagati, pa revež je bil preveč pijan. Dvakrat trkljal se je pokazal na površju, nato pa je zginil. Voda je tekla naprej zopet tako, kakor prej...

Hribar pa, ki je gledal čisto mirno ta prizor in ko je vdel, da je Čepon že utonil, se je grozno zakrohotal in zbežal v črno, temno noč, kakor bi se nič ne zgodilo. Naenkrat pa ga je začela peči vest za čin, ki ga je storil, in podila ga je naprej, ni se upal ustaviti, bežal je čez polje in travnike: malo se je ustavil, da bi se oddahnil, a zopet se je oglašala vest, ki ga je zopet zapodila v dir... In bežal je dalje...

Naenkrat pa je čutil, da mu nekdo sledi s težkimi in močnimi koraki. Obrnil se je in obstal — pa ni bilo nič. Samo zdelo se mu je, in strah ga je bilo še bolj. Pa je začel zopet bežati...

Dvijal je v noč kakor bi blaznil. Oči je imel široko odprte, da so lažje prodirale temo. Nastavljaj se uho, tresoč se ob pogledu na sleherni grmiček ob poti. Groze je zatrepetal, kadarkoli je zaslišal za seboj šum kamenja ob katero je zdajpadaj butnil z nogami. Bežal je skokoma, zdaj sklonjen naprej, kakor preplašena zver, ki želi uteči lovcem izpred oči, ves prepadel. Bežal je, kakor bi ga kdo preganjal...

Preganjala ga je slaba vest... In zopet se je obrnil nazaj. Zdaj se dvigne tam v dalji veličanska postava, človeška postavljena velika kakor gora. Vse je v sru je nekaj ganil. Ni

okrog iste postave pa se je svetlikalo, oči so žarele, po lici pa so kapale kaplje. Na tanko je spoznal Hribar Čeponov obraz, ki je gledal žalostno v temo. Ustrašil se je prikazni, lasje so se mu zježili, začel je zopet bežati čez polje in travnike.

Vse izmučen, in spehan je prišel Hribar domov. Trepetajoč in tresoč je legel v posteljo. A spati ni mogel. Vest ga je pekla. Zakričal je včas, se je pomiril zopet in premetaval se je po postelji.

"Je prišel že Čepon domov?" vpraša v polspanju ženo...

Sele proti jutru je zaspal...

Ko ni bilo gospodarja Čepona že dva dni domov — mislili so, da je pri bratu v trgu — je začelo Čeponove skrbeti, kje je. Izvedeli so, da ga ni bilo nič pri bratu. Nadalno poizvedovanje jih je gnalo k potoku, — morda se je domov gredo ponesrečil — kjer so res našli deset korakov od mostu njegov klobuk in dva koraka naprej v grmovju Čepona — mrtvega. In prišla je komisija, ki je dognala, da je bil Čepon dva dni in eno noč v vodi...

Ko je bil Čepon pokopan, je bilo treba se poizvediti, kako je prišel v potok. Med poizvedovanjem so prišli do tega, da je moral biti vmes tudi Hribar. Poklican je bil pred sodišče, pozvano je bilo tudi nekaj brezpomembnih prič, ki pa niso mogle nič pričati proti Hribarju, ki je trdovratno tajil svoje dejanje. Iz različnega pripovedovanja prič so vedeli sicer sodniki, da je krivec, a mu ni niso mogli. Kajti glavne priče ni bilo, ki bi izpovedale:

"Jaz sem ga videl, kako ga je vrgel v vodo."

In izpuščen je bil Hribar na prosto...

Toda zopet se mu je oglašala vest, ki mu je tako ključala srce. Kadar je videl Čeponovo posestvo, kadar je srečal katerega Čeponovih, se je spomnil svojega dejanja in vest ga je jela peči, da mu ni bilo več mogoče prenašati...

Pa je šel na sodišče in izjavil:

"Jaz sem tisti, ki sem vrgel Čepona v vodo, da je utonil. Tu me imate in sodite!"

Ljudje pa, ki se niso čudili, da je storil Hribar to, kajti le ta je zmožen kaj takega, so dejali opravičeno:

"Zaprta ga ni obsodba, ampak — vest."

Včas je treba dati bolniku mehko kuhano jajce od desetih, ali gostu za zajutr in se pripeti, da so jajca zunaj umazana in grda, čeprav so popolnoma sveža. Grdo in neokusno je dati tako umazano jajce na mizo, posebno ker se dajo take lupine prav na lahek način očistiti. Namočijo krpico v ješih in omij jajce pa bo čisto, tudi lupina od citrone je dobra za tak slučaj.

Lastna hvala medle konje jezdi.

Čast in hvala — sta se pod hrastom metala — Čast — je zlezla v hrast — hvala — je pa spodaj ostala.

Vsak je svoje časti vreden. Z berači vlačil.

Kadar se začnejo Korošci na Štajersko izseljevati, pome-ni to slabe čase.

Ta je nedolžen, kakor tisti, ki na vislicah visi.

Bog žive, zakaj je kozji rep prisekal in zakaj je oslu dolga ušesa ustvaril.

Keš po smrti je prepozna.

Lajznejev in hinavec se skrivata za tata.

Strah je hudoben človek.

Kdor hoče obrekovan biti, se mora ženiti, kdor pa češčen, pa umreti.

Iz Ljutomeri poročajo: Poročilo "Sl. Naroda" o škrlatici v trgu in okolici je izpopolnilo toliko, da se je pojavilo več slučajev te bolezni tudi v šolskih okoliših. Sv. Križ in

Veržet, Zategadelj na tamonji so zaprli. — Ponesrečil se je delavec Martin Pater v Prymovi tovarni na Polzeli. — Srebrno kolajno je dobilo na mednarodni higijsni razstavi v Draždanh deželno kopalnišče Rogaska Slatina. — Novo deželno hiralnico so otvorili in izročili namenu v četrtek v Feldbachu na Sred. Štajerskem. — O slabih pošt-nih razmerah čitamo tudi v Mariborski "Straži" več dopisov in pritožb. tako iz Ljutome-mera in Sv. Lovrenca nad M. Poštni uslužbenci nočejo znati slovensko ali nimajo dvo-jezičnih tiskovin. Treba je, da tu in tam napravijo slovenske obične, društva in druge kor-poracije pritožbo na pošto ravnateljstvo v Gradcu. — V Kotljah ob štajersko-koroški meji se je poročil dne 6. nov. trgovec Tomaž Stibler z gos-pico Marijo Kreunkar. Zeni-nov brat Miloš Stibler je na-bral ob tej priliki za C. M. dru-žbo 6K 50 vin. — Umrl je v Gradcu vpok. dvorni svetnik Franc Maurus v 78. letu sta-rosti. Bil je do leta 1904 vod-ja stavbnega oddelka pri gra-ški mestni upravi, poprej pa je služboval v ministrstvu za no-tranje zadeve. Pokojnik je bil rojen pri sv. Janžu na Dr. pol-ju, a se je že v pomemil. — Nečloveška mrti. Goestingu pri Gradcu so te dni zaprli 29 letno šiviljo Marijo Poeschl. Priznala je, da je umorila tri nezakonske otroke, dva deč-ka in eno deklico, ki jih je po-rodila l. 1908, 1910 in okto-bra 1911 takoj po rojstvu. Dva mrlčka je pokopala v kleti pod premočnom, enega pa je imela že tri leta skritega v ne-kem zaboji v svojem stanova-nju. Da se ni širil smrad, je dala v zaboj zaboje močne di-šave. Četrti otrok, najstarejši, dečko je ostal pri življenju. Obenem s Poeschlovo so za-prli 3letnega hlapca, nezakon-skega očeta teh otrok, Janeza Kosa iz Sp. Štajerja, ki je bo-jda zapeljal Poeschlovo k umo-ru dece, ker ni hotel skrbeti za njo. Poeschlovo je umore-že priznala, pravi da jih je izvršila zaradi tega, ker sama ni mogla skrbeti za toliko o-trok. Kos taji. — Umrl je v Rogaske Slatini posestnik in župan Janez Stoinschegg. Bil je župan v Rog. Slatini, odkar obstoja kot samostojna obče-na in kakor ime kaže, trd Ne-mec. — Četrtakra je pobegnil od vojakov 38letni dragonec Leopold Kerschich, tokrat iz Sl. Bistrice, a so ga že v Orehovi vasi pod Mariborom prijeli. Kerschitz služi radi svojih de-zerej že 18. leto vojaške. — Iz Celja. Dne 8. nov. zvečer je nekdo (letos že četrth) vlo-mil na celjskem kolodvoru v tovarni voz in ukradel iz nje-ga svežo govejo kožo, težko 32 kg. Kožo so našli na ne-kem vozu, kjer je sedel tovar-ni sprevoznik Dobrajc iz Ma-ribora. Dobrajc so zaprli. —

Zelim vam naznaniti iz mo-jega stališča, da me veseli, ker vam moja izvrstno urejena le-karna ugaja. Narediti hočem vse, da vas zadovoljim in pro-dam najboljšje, kar morete do-biti. Če vam ugajajo sveža zdravila, prijazna postrežba in takojšnja pozornost, upam, da se bodele vedno obrnili na me-ne za vse, kar potrebujete v zdravilski stroki. Mi priprav-ljamo in izdelujemo vse zdrav-niške predpise z največjo po-zornostjo, kakor zdravnik vam predpiše, torej lahko zaupate nam, da bodele vedno dobro postreženi.

Naša lekarna je založena z najboljšimi zdravili, in kjer do-bite vse, karkoli zahtevate. Po-leg tega imamo polno zalogo toaletnih potrebščin, slaščice, cigare in dr. Moja želja je, da bi prišla moja zdravila v vsa-ko hišo po nizki ceni, kakor je mogoče. Vlada Združenih držav je tudi postavila pošto postajo v mojo lekarno, kjer lahko registrirate pisma in poš-ljate brzojavke na vse strani sveta. Upam, da se vidimo v naši lekarni. Udani

H. GUENTHER, lekarnar, Addison Rd. vog. St. Clair.

Pomnite ljudje,

da potrebujemo le praktično izvežbanega lekarnarja, da vo-di dobro lekarno. Zupljiva ose-ba, ki ima mnogo let skusnje v lekarski stroki za seboj, vodi Slovensko lekarno. On osebno vse dožene in preskusi. Posebno se trudimo, da zdravniko-ve predpise natančno in pra-vilno spolnemo in vemo, da so naša zdravila čista in sve-ža. Zdravnikov uspeh je zavi-sen od čistih in svežih zdravil. Prinesite zdravniške predpise sem in uspeh bo gotov. Naša zaloga gorkih steklenic za vo-do, raznih mil, siring, praškov in drugih toaletnih potrebščin je popolna.

Slovenska Lekarna, vog. St. Clair ave. in 61. ceste. (92-104)

Pozor! PITTSBURG! Pozor! Vsem Slovencem in Hrvatom v Pittsburghu se priporočam: obilen obisk mojih prostorov na

48. cesti, Plumer in Butler St. Točim vedno sveže in najbo-ljše pijače ter sem edini sloven-ski gostilničar v mestu. Objed-nem z gostilno je združen

"SOKOL HOTEL" kjer imam pripravljeno vedno čedne prostore za prenočišče. Dobra postrežba in umerjene cene. Rojaki k rojakom Se priporočam.

JOHN GOLOBIČ, gostilna in hotel, vogal 48. Plumer in Butler St. 101 Pittsburgh, Pa

Društveni oglasi.

Slov. Lovsko Podp. društvo ima svoje redne seje vsako drugo nedeljo v mesecu in sicer ob 2. uri popoldne v John Grdinovi dvorani. V društvo se sprejemajo člani od 16 do 45 let. Vstopnina po starosti: Ročniška podpora znaša \$5.00 na teden. Pojasnila dajeja A. Kraševac, predsed. 710 Otto ave. Collinwood. O in prvi tajnik John Zulič, 1306 E. 55 St. 1. jan. 12.

Društvo sv. Janeza Krstnika, št. 37 I.S.K.I. Predsednik Fr. Milavec, East 61st St.; tajnik: Iv. Avsec, 3946 St. Clair ave.; Izv. Avsec, 3946 St. Clair ave.; Anton Prijatelj, 4015 St. Clair ave.; zastopnik, Louis Lah 1033 E. 62 St. Društvo plačuje lepo tedensko bolniško podporo in je eno najmočnejših društev. Seje se vrše vsako tretjo nedeljo v mesecu v John Grdinovi dvorani, 6021 St. Clair ave. Dr. zdravnik J. M. Seliškar, 6127 St. Clair ave. 1. apr. 12.

K. K. podp. dr. Srca Jezusa ima svoje redne seje vsako drugo nedeljo v mesecu ob 1. uri popoldne v Knausovi dvorani. Uradniki za leto 1911 so: John Pekolj, preds. 5613 Carry ave.; Jernej Kraševac, podpreds. Štefan Brodnik, tajnik 1093 E. 64 St.; M. Oblak rač. taj.; John Levstek blagajnik; O. F. Levstek in J. Brus zastopnika. F. Prelogar, zastopnik za Collinwood, 650 Harlem St.; Društ. zdravnik F. J. Schmoldt, 5132 Superior ave. Uradne ure od 7-8 zvečer. 30. dec. 11.

K. Z. P. dr. Srca Marijinega (staro), ima redne mesečne seje vsak drugi četrtek v mesecu ob pol 8. zvečer v mali Knausovi dvorani. Vstopnina od 17 do 30 leta \$1.50; od 30 do 45 leta \$1.75. Mesečnina je 40c in bolniška podpora po \$5.00 na teden. Katera želi pristopiti mora biti vpisana en mesec prej po društveni sestr. Predsedni-ka Marija Mihelič, 6213 St. Clair ave.; I. tajnica Ivanka Pelan, 6131 St. Clair ave.; II. tajnica Cecilija Brodnik, 1093 E. 64 St.; blagajničarka Ivana Glavič 6131 St. Clair ave. (19. marc 12)

Samostojno K. K. P. dr. sv. Jožefa ima redne mesečne seje četrto nedeljo v mesecu ob 2. uri pop. v Knausovi dvorani. Vstopnina od 18. do 30 leta \$1.50 od 30 do 35 \$2.00 in od 35 do 40 leta \$2.50. Predsed. Frank Koren, 1483 E. 41 St. I. tajnik Fr. Košmerl, 455 E. 152nd St. Collinwood; II. taj. Peter Piki, 6305 Glass ave. Blagaj. John Grm, 1080 E. 64

St. Rojaki se vabijo k obilnem pristopu. (1. jan. 12)

Dr. av. Vida, št. 25. K.S.K.J. ima svoje redne mesečne seje prvo nedeljo v mesecu v Knausovi dvorani. Preds. Mike Setnikar, 6131 St. Clair ave. I. taj. Jos. Russ, 1306 E. 55th St. društveni zdravnik J. Seliškar, 6127 St. Clair ave. Člani se sprejmejo od 16 do 45 let. Usmrtina \$500 ali \$1000, in \$6 bolniške podpore na teden. Novopisani član mora prines-ti zdravniške liste I. tajniku pred sejo, nakar se pošljejo vrhovnemu zdravniku: če ga ta potrdi, društvo pri prihodnji seji glasuje o njegovem spre-jetu. Isto velja za članice. Ro-jaki se vabijo k obilnem pri-stopu. 1. avg. 12

Dr. Slovenske Sokolice imajo svoje redne mesečne seje vsa-ko drugo nedeljo v mesecu v mali Knausovi dvorani ob 2. uri popoldne. Novopristopiva mora biti vpisana po kaki se-str. Sokolici.

Starostka Zofka Birk 6029 Glass ave.; tajnica Marija Pe-terlin, 6314 Glass ave.; II. taj-nica Antonija Likar 6014 Col-lins ave. Collinwood O.; bla-gajničarka Ana Gorenc 1258 E. 55 St.; dr. Zdravnik J. Seliškar 6127 St. Clair ave. (1. jan. 12)

Dr. Slovenija ima svoje red-ne seje vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. popoldne v pro-storih na 6006 St. Clair ave. N. E. Kdor želi pristopiti mo-ra biti upisan mesec dni po-prej po društvenemu bratu.

Bratje pristopajte k dobrem društvu, ker dr. Slovenija pla-ča \$6 bolniške podpore na te-den. — Preds. Mih. Luknar, 6218 St. Clair ave.; taj. John Mandelj, 1566 E. 33 St. N. I. blag. Frank Topariš, 1415 E. 39 St. N. E.; dr. zdravnik J. M. Seliškar 6127 St. Clair ave. N. E. 31 dec. 11

Sl. ml. pod. dr. Žal. Mate-re Božje ima redne mesečne seje vsako trejo nedeljo v me-secu v mali Knausovi dvorani ob 2. uri popoldne in redne va-je vsak prvi in tretji tork v mesecu ob 7. pri zv. v veliki Knausovi dvorani.

Predsednik J. Kuhar, 3846 St. Clair ave, tajnik Jos. Glavič, 6401 Metta ave, blagajnik Marija Glavič, 6131 St. Clair ave., načelnik Jak. Žele, 6128 Glass ave. — Ker je to dru-stvo mladeniško sprejema samo mladeniče v društvo od 16 do 30 leta. Vstopnina znaša: od 16 do 20 l. \$1.00, od 20 do 25 \$1.50, od 25 do 30 l. \$2.00. Udnina znaša 50c na mesec. 1. avg. 12

Dr. sv. Franciška, št. 66, K. S.K.J. ima svoje redne seje vsako prvo nedeljo v mesecu v Jos. Percovi dvorani na 79th St. Predsednik, Alois Zupan-čič, 3236½ Hamilton ave. I. tajnik Josip Perko, 6914 Grand ave., zastopnik Anton Šuster-šič, 1618 Otter ave. Rojaki se vabijo k obilnem pristopu. (1. marc 11)

Tel. in pod. dr. Slovenski So-kol ima svoje redne mesečne seje vsako 3. nedeljo v mesecu na 6131 St. Clair ave. ob 2. uri popoldne. — Starosta Jos. Ka-lan, 1128 E. 63 St., tajnik Fr. Hudovernik, 1243 E. 60 St., blagajnik Iv. Pekolj, 5613 Car-ry ave., dr. zdravnik J. M. Se-liškar, 6127 St. Clair ave. 1 sept. 11.

K. S. K. pod. dr. sv. Alojzija v Newburgu ima svoje redne mesečne seje vsako prvo ne-deljo v mesecu v Mike Plutovi dvorani na 3611—81 St.

Predsednik John Lekan 3622 E. 80 St. S. E., tajnik Anton Miklavčič 3622 E. 80 St. S. E. blagajnik Anton Fortuna 3593 E. 81 St. S. E. (1. jan. 12)

Sam. K. K. pod. dr. sv. Vida ima svoje redne seje vsako prvo nedeljo. v mesecu ob 2. uri popol. s. č. v šolski dvorani. Kdor želi pristopiti k društvu mora biti vpisan od društveni-ka mesec dni poprej. Vstop-nina je znižana za polovico, to velja do 6 julija 1911. (1. jan. 12)

Mlad. pod. dr. sv. Antona Padovanskega v Newburgu ima svoje redne mesečne seje

St. Rojaki se vabijo k obilnem pristopu. (1. jan. 12)

Dr. av. Vida, št. 25. K.S.K.J. ima svoje redne mesečne seje prvo nedeljo v mesecu v Knausovi dvorani. Preds. Mike Setnikar, 6131 St. Clair ave. I. taj. Jos. Russ, 1306 E. 55th St. društveni zdravnik J. Seliškar, 6127 St. Clair ave. Člani se sprejmejo od 16 do 45 let. Usmrtina \$500 ali \$1000, in \$6 bolniške podpore na teden. Novopisani član mora prines-ti zdravniške liste I. tajniku pred sejo, nakar se pošljejo vrhovnemu zdravniku: če ga ta potrdi, društvo pri prihodnji seji glasuje o njegovem spre-jetu. Isto velja za članice. Ro-jaki se vabijo k obilnem pri-stopu. 1. avg. 12

Dr. Slovenske Sokolice imajo svoje redne mesečne seje vsa-ko drugo nedeljo v mesecu v mali Knausovi dvorani ob 2. uri popoldne. Novopristopiva mora biti vpisana po kaki se-str. Sokolici.

Starostka Zofka Birk 6029 Glass ave.; tajnica Marija Pe-terlin, 6314 Glass ave.; II. taj-nica Antonija Likar 6014 Col-lins ave. Collinwood O.; bla-gajničarka Ana Gorenc 1258 E. 55 St.; dr. Zdravnik J. Seliškar 6127 St. Clair ave. (1. jan. 12)

Dr. Slovenija ima svoje red-ne seje vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. popoldne v pro-storih na 6006 St. Clair ave. N. E. Kdor želi pristopiti mo-ra biti upisan mesec dni po-prej po društvenemu bratu.

Bratje pristopajte k dobrem društvu, ker dr. Slovenija pla-ča \$6 bolniške podpore na te-den. — Preds. Mih. Luknar, 6218 St. Clair ave.; taj. John Mandelj, 1566 E. 33 St. N. I. blag. Frank Topariš, 1415 E. 39 St. N. E.; dr. zdravnik J. M. Seliškar 6127 St. Clair ave. N. E. 31 dec. 11

Sl. ml. pod. dr. Žal. Mate-re Božje ima redne mesečne seje vsako trejo nedeljo v me-secu v mali Knausovi dvorani ob 2. uri popoldne in redne va-je vsak prvi in tretji tork v mesecu ob 7. pri zv. v veliki Knausovi dvorani.

Predsednik J. Kuhar, 3846 St. Clair ave, tajnik Jos. Glavič, 6401 Metta ave, blagajnik Marija Glavič, 6131 St. Clair ave., načelnik Jak. Žele, 6128 Glass ave. — Ker je to dru-stvo mladeniško sprejema samo mladeniče v društvo od 16 do 30 leta. Vstopnina znaša: od 16 do 20 l. \$1.00, od 20 do 25 \$1.50, od 25 do 30 l. \$2.00. Udnina znaša 50c na mesec. 1. avg. 12

Dr. sv. Franciška, št. 66, K. S.K.J. ima svoje redne seje vsako prvo nedeljo v mesecu v Jos. Percovi dvorani na 79th St. Predsednik, Alois Zupan-čič, 3236½ Hamilton ave. I. tajnik Josip Perko, 6914 Grand ave., zastopnik Anton Šuster-šič, 1618 Otter ave. Rojaki se vabijo k obilnem pristopu. (1. marc 11)

Tel. in pod. dr. Slovenski So-kol ima svoje redne mesečne seje vsako 3. nedeljo v mesecu na 6131 St. Clair ave. ob 2. uri popoldne. — Starosta Jos. Ka-lan, 1128 E. 63 St., tajnik Fr. Hudovernik, 1243 E. 60 St., blagajnik Iv. Pekolj, 5613 Car-ry ave., dr. zdravnik J. M. Se-liškar, 6127 St. Clair ave. 1 sept. 11.

K. S. K. pod. dr. sv. Alojzija v Newburgu ima svoje redne mesečne seje vsako prvo ne-deljo v mesecu v Mike Plutovi dvorani na 3611—81 St.

Predsednik John Lekan 3622 E. 80 St. S. E., tajnik Anton Miklavčič 3622 E. 80 St. S. E. blagajnik Anton Fortuna 3593 E. 81 St. S. E. (1. jan. 12)

Sam. K. K. pod. dr. sv. Vida ima svoje redne seje vsako prvo nedeljo. v mesecu ob 2. uri popol. s. č. v šolski dvorani. Kdor želi pristopiti k društvu mora biti vpisan od društveni-ka mesec dni poprej. Vstop-nina je znižana za polovico, to velja do 6 julija 1911. (1. jan. 12)

Mlad. pod. dr. sv. Antona Padovanskega v Newburgu ima svoje redne mesečne seje

St. Rojaki se vabijo k obilnem pristopu. (1. jan. 12)

Dr. av. Vida, št. 25. K.S.K.J. ima svoje redne mesečne seje

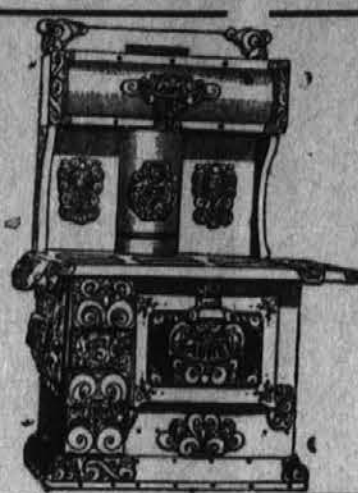
SLOVENSKO PODJETJE IN POGREBNIK.

A. GRDINA, TRGOVEC

6127 St. Clair Ave.

Pohištvo

Železnina

Želeč vesele praznike in srečno novo leto vsem cenjenim odjemalcem v minulem času. Zopet smo skupaj preživeli eno leto, ki je prineslo s seboj marsikaj ugodnega in neugodnega, zato hočem podati vsem cenjenim čitateljem poročilo vsega poslovanja in proračun, ki kaže prometno vrednost v preteklosti. Da vam bo ob praznikih nekaj več kratkega časa, naj vam omenim sledeče vrstice:

Veseli božični prazniki so tukaj in z njimi prihaja novo leto, ki prinese marsikateri družini mnogo veselja, toda za druge bo zopet usodepolno. V preteklosti se je zgodilo temu ali onemu kaj neprijetnega, v prihodnosti se bo pa zopet drugim. Letos na božični večer bo marsikdo pogrešal kaj pri svoji družini. Nekje ni dobrega očeta, nekje ni dobre matere, zopet drugje ni zalega sina ali lepe hčerke ali neštevilno ljubljenih otročičev. Kje so vsi ti? Umrli so. Zanimivo je izvedeti, da ravno med našim narodom umre toliko ljudi, ker smo še mlad naseljen narod tukaj. Za starostjo le malokdo umre. Naslednje številke govore, koliko pogrebov sem jaz oskrboval od 30. novembra 1910 do 30. novembra 1911. Pokopal sem tekom enega leta 255 trupel, večinoma Slovencev, nekaj Hrvatov in nekaj ljudi drugih narodnosti. Izmed teh je bilo največ otrok v starosti do dveh let katerih je bilo 142 od 2. leta do 20. leta jih je umrlo 32 in od 20 let naprej pa 81. Od teh je bilo pokopanih na Calvary pokopališču 142 in na pokopališču sv. Pavla v Euclid, O. 32, drugi pa pridejo na razna druga pokopališča. Skupna svota od Slovencev in Hrvatov za trupla, kar sem jih jaz pokopal, je bila \$1732. Toliko se je plačalo za kopališčne jame. Iz tega lahko razvidimo, kako bi mi Slovenci in Hrvati potrebovali svoje pokopališče, naj-sibo kjer hoče. Ljudij je še veliko več umrlo. Toliko se je plačalo le od onih, katere sem jaz pokopal.

Vzroki smrti so različni: ponesrečenje, jetika, pljučnica, vrtica, škrlatica, i. t. d. Vsem pokojnim daj Bog večni mir! Dasiravno govorim o slučajih preteklosti, si s tem ne želim slučajev sedanjosti, ker pa slučaj prihodnosti vseeno pridejo, hočem dati nekaj pojasnila, kako se naj rojaki ravna v takih slučajih.

Večkrat se pripeti nesreča, ne samo v tovarni pač pa tudi doma pri družini. V takih slučajih izgubijo ljudje ves pogum in razum, samo kričijo na pomaganje, da ljudje drviijo skupaj. Toda to ni prav. Kadar je nesreča, ne pomaga nobena žalost, pač pa je treba poguma in odločnih korakov. Če se nesreča zgodi, morate iti hitro do bližnjega telefona, da pokličite ambulanco, če pa sami ne morete, pa povejte kakemu družemu, da za vas to naredi, toda povejte vselej, katero ambulanco hočete, ker tujec bo tujca poklical, in koliko stroškov in zmešnjav potem nastane, vemo mi, ki smo imeli take slučaje. Pokličite domačo slovensko trdko, kjer bodete domače postreženi. Posebno od sedaj naprej bodete lahko vedno to storili v vsakem slučaju in na vsako daljavo, ker nam bodejo na razpolago dve ambulanci, ena na avtomobil, druga konjska za drugo pomoč, da lahko vedno postrežemo, ker imamo najbolj izvršene uslužbenke za bolnike prevažati. Druge to delo opravljajo postopači, ki stoje za voglom.

Enako tudi ljudje ravna v bolniških slučajih. Ne mislite, da ako zdravnik pokliče ambulanco ali bolniški voz, da ga bo on plačal, ne tega ne, pač pa morajo ljudje sami plačati. Izjema je le, če pride voz iz mestne bolnišnice, kjer ne zahtevajo nobene plače. Zatorej pa ako vi morate plačevati sami, zakaj pa tudi sami ne bi določili, da se zgodi po vaši želji. Bodite odločni v takih slučajih, s tem se več doseže kot z obupnostjo. Ako imate vi bolnika za bolnišnico, ako imate zdravnika tujca, ki pravi, da bo on poklical, recite, da mora poklicati slovensko trgovino ANTON GRDINA in drage volje bo storil. Razločuj-tudi vedno, ako hočete ambulanco ali bolniški voz, ker med tem je razloček. Ambulan-ca ima samo najpotrebnejšo opremo, da se bolnika hitro prepelje v bolnišnico; bolniški voz ima pa popolno bolniško opremo, in se navadno z njim prepeljavajo težko bolni bolniki v bolnice. Bolniški voz ima tudi toploto, razsvetljavo, fine blazine, i. t. d. V takih slučajih dajte vedno dobro pojasnilo, pa bo vse v redu.

Slike nove motorne ambulance in drugih pogrebnih vozov bodejo na novih koledarjih, katerih se je naročilo 6000 ter bodejo zelo zanimivi za vsako hišo ker imajo zaznamovane praznike in krasne slike. Radi novih slik so bili koledarji nekoliko zadržani, vendar bode-jo do božiča izdelani.

Oddelek pogrebnega zavoda je urejen za vsak slučaj in založen s krstami in orodjem za najfinejša spreveda, za kar imamo neštevilno zahval. Priporočamo se še v nadaljno naklonjenost, da kadar nas v takih slučajih potrebujete, da nas vedno pokličete, ne čakajte jutra, ker truplo kmalu barvo spremeni in je potem težje pogrebniku čistiti truplo, ker se kri zasede. Kadar umre kdo za nevarno boleznijo, morate takoj povedati pogrebniku, da ve vse urrediti. Ne pustite ljudij zraven, ki nimajo dovoljenja, ne hodite drugam po hišah. Mesto je jako strogo v takih slučajih, naredite torej, kar vam svetuje izkušen pogrebnik. Pokop tacega trupla se mora izvršiti preje kot poteče 24 ur po smrti. Tudi ne sme tako truplo biti v cerkev nešeno, da se bolezen ne razširja. Pogrebnik je odgovoren za vse, lju-dje morajo pa ubogati.

Naš oddelek za pohištvo, pečij, železnino in stenski papir ter barve, je popolen. Zopet se moramo zahvaliti dobrim odjemalcem in pritožiti se moramo proti nekaterim nezvest-nim, ki niso storili svoje dolžnosti temveč odnesli vse, kar smo jim dobrega skazali, kakor ponočni lopovi, in ne pomislijo, kdo bo škodo trpel. Toda o teh sedaj ne bom govoril, ker bom imel pozneje priliko. Poiskal bom v kratkem vse, ki so se že preselili ali so še tukaj, ker mislijo, da je vse pozabljeno, toda črnilo v knjigi ne poide, ostane za vedno zapisano dan, naslov in ime onega, ki je blago vzel in dal tisoč obljub, končno ga pa nikdar več ni bilo.

Veliko ljudij zasluži vso čast, ker se zavedajo svoje dolžnosti in se držijo gesla: "Svoji k svojim!" in pravijo, da gremo k Slovincu kupit, magari če bi imel tudi več plačati kot drugje, kar pa ni resnica, da bi se pri Slovincih več plačalo. Nekateri dobijo kaj nagrade od krivonosnih ljudi ter mu pripeljejo vedno kakega kandidata za stotak, prislužen s slo-venskim žuljem, katerega tujec ne bo nikdar več Slovincu povrnil. Resnica je, da je nekje na Payne ave. neka judovska trgovina, ki premore toliko kot skupaj vsi Slovenci na St. Clair ave. Ta trgovina se je pričela ob času naseljevanja naših ljudij skoro iz "peperaksa", in kdo jo je podprl? Največ sami Slovenci. Rad bi vedel, če je to bogastvo prišlo od tega, da je jud tako poceni prodajal, in rad bi vedel, če je isti tujec danes za Slovence kaj priprav-ljen storiti, ali sploh za iste, ki so ves čas zvesto pri njem kupovali. Pojdite ga vprašat, ko-liko bo dal za šolo ali za narod?? Čeravno bi bil dolžan sam sezidati šolo, toda Slovenec niti centa od svojih dolarjev ne bo nikdar več videl, kadar so v tujih rokah. Za hvaležnost, ker drugim denar nosimo, nas pa imajo za bedake. Slovenec ti naj bo brat vselej. Če nisi prav kupil, pa prinesi nazaj, zamenaj i. t. d. Ako bi vsi Slovenci podpirali slovenske trgovine, bi bilo več napredka za ves narod. Trgovci slovenski so, ki pomagajo našemu narodu v vsa-kem slučaju. Brez trgovcev bi bilo mrtvo in brez napredka. Pri domačinu dobiš pošteno in dobro blago, pri tujcu pa ne več kaj kupiš. Slovenski trgovec ti bo hvaležen, ker si kupil pri njem, ker trgovci imamo ogromne stroške za vzdrževati tako velike trgovine, torej potre-bujemo veliko odjemalcev, vendar nam je lažje dati ceno blago kot tujcu, ker kupimo blago v tovarni, ker mi rabimo ravno toliko blaga kot drugi. Cena v tovarni nam je pa vsem enaka. Pri tem pa imamo mi domače uslužbenke in prostore, kar je boljše in cenejše in se tudi mi trudimo noč in dan. Ako kateri dvomi o tem, mu radi izpričamo. Kdor trezno pre-sodi, bo priznal, da je vse tako. Kam se obrnejo ljudje, kadar pridejo v revščino? Do tr-govcev, kar je čista resnica. Vse to bi lahko ljudje imeli vedno pred očmi. Ljudi lahko de-limo v tri vrste. Prvi so dobri in pošteni ter vedno za svoj narod, ki dobro mislijo in želijo. Takim vsa čast v vsakem slučaju. Za take bomo vedno kaj storili. Drugi so brezbržni, ki govorje, ne grem k onemu, kaj ga bom bogatil, v tovarno naj gre delat, zakaj moram pa-jaz, sploh je take ljudi sram, da bi šli k Slovincu. Ti ljudje so vredni obžalovanja, ker so zatajili narodnost. Tretje vrste ljudje so pa oni, ki naravnost goljufajo slovenskega trgo-va, in ti so slabši kot nočni lopovi, ker pred lopovom se lahko zapre in zavaruje, pred tem sladkoustnimi ljudmi se pa ni mogoče. Mi smo vsi Slovenci in moramo zaupati eden dru-zemu, in če tega ne storimo, nismo rojaki. Ako pa zaupamo goljufu, smo zaupali iz dobre volje in narodne ljubezni smo mu to storili kot bratu. Vsak teden se pripeti, da kdo odnese pete, ko je nagoljufal slovenskega trgovca, ki letajo potem okoli in vprašujejo kje je: Ne vem, je vedno odgovor. Taki ljudje so pravi tatovi denarja, ker radi takih ljudij ne mo-reš zaupati nobenemu, kar je škandal in sramota. Radi pregostih slučajev bo treba nekaj narediti, ker slovenski trgovci so že preveč zgubili, in po navadi le dobri ljudje trpijo. Ra-ditega bi ljudje dobro naredili, da se take ljudi naznani za korist in napredek ostalega na-roda. Drugače je pri tujcih. Tam moraš najprvo že precej naprej plačati, in potem točno plačevati, sicer ti vse vzamejo, tudi če si samo en dolar dolžan. No, tudi o tem bomo še govorili.

Letošnji promet skozi banko je bil dosti velik. Iztržili smo \$58.174.00, kar nas navdu-šuje za prihodnost. Resnica pa je, da je trgovina več za napredek naroda kot za trgovski profit, kar nam bo marsikdo priznal, ker dostikrat delamo le za korist drugih ljudij. Spo-minjajte se teh besedij, podpirajmo eden drugega, ker če se sami ne bomo tujec nas tudi ne bo.

Konečno pa hočem še izreči srčno zahvalo vsem slovenskim društvom brez razločka za njih naklonjenost v pretečenosti. Vselej in predvsem je bilo pri meni v časti društveno življenje. Voščim vsem društvom mnogo napredka in ljubezni med brati.

Zapomnite si še to radi telefonov. Pri nas sta dva telefona, in se nas more poklicati noč in dan. Večkrat telefon operatorji pravijo, da se ne oglasimo, kar pa ni res, ker ima-mo telefone v trgovini in hiši, kjer stanujemo. Ako na enem kraju zvoni, tako tudi na dru-gem kraju. Ni res, da se mi ne oglasimo, pač pa je nemarnost telefon operatorjev kriva. Zahtevajte vedno odločno, da se nas pokliče.

Cuy. Princeton 1381

Vam ostajam hvaležni

A. GRDINA,

TRGOVEC IN POGREBNIK.

Bell East 1881

6127 St. Clair Avenue N. E.

Cleveland, Ohio.

Josip Jurčič.

Josip Jurčič je bil najbolj popularen slovenski pisatelj. Njegov sicer še v Ljubljani spomenik, nima še obširnega življenjepisa, ampak 12 zvezkov njegovih zbranih spisov kroži med narodom, ima jih vsaka knjižnica in čita jih vsak, star ali mlad, učen ali neučeni, gosposki ali kmet. Tudi ljudje, ki malo poznajo slovenske knjige in pisatelje, ki se morebiti ne zanimajo za pesmi in povesti, ki imajo v življenju mnogo drugega dela in skrbi — poznajo ime Josipa Jurčiča.

Poleg Vodnika, pevca "Ilirije", in poleg našega največjega pesnika Prešerna, je Josip Jurčič tretji iz naših pisateljev, ki je najbolj znan v narodu. In to samo po sebi že označuje in ocenjuje njegovo literarno delo.

Letos 3. majnika je minlo trideset let kar je umrl. Njegov grob je na pokopališču pri sv. Kristofu v Ljubljani. Na nagrobnem spomeniku stojijo besede, ki jih je zapisal v "Tugomerju" in ki jih pogosto radi ponavljamo tudi mi.

"Trd bodi neizprosni, moč ječlen, kedar brani ti časti in pravde narodu in jeziku svojemu..."

Kakor je zapisal, tako je tudi živel. Njegovo življenje je bil tedi boj in neprestano delo za čast in pravdo slovenskega rodu. Ves ta boj pa v njem ni uničil pisatelja, romantika, ki je nam ostal do danes najljubljenejši pripovedovalec. Josip Jurčič je Dolenjec in kot tak je pristna dolenjska duša, otrok svoje rojstne zemlje, odmev svojega časa. Kdor je enkrat pogledal v njegov rojstni kraj, je razumel vso njegovo umetnost.

Josip Jurčič je bil rojen v Muljavi pri Zatični (l. 1844). Vas Muljava je preprosta majna vas, kake pol ure od glavne ceste in ima vse znake pristne dolenjske vasi. Leži na majhnem gričku in ima lep razgled po zeleni dolini in po okolici; ob polju leže skromne vasi v zatišju gozdov se skrivajo

ozamljene koče, tam na koncu doline gre velika cesta, za njo pa se dviga v podnožju močnega gozda grebena zatiški samostan. Proti vzhodu se dvigajo dolenjski griči, med njimi grad Kozjak in v bližini nekeje je grad Stemenice. Na desno pelje cesta na Krko in Žužumberk, zadaj tja proti Ljubljani pa leži staroslavna Višnja Gora. V tem kraju je preživel Jurčič svojo mladost, kot sin priprosti kmečkih staršev. Imel je starega deda, ki mu je rad pripovedoval stare povesti in pravljice, o starih časih, o vojnah o Turkih, o polharjih, o tihotapcih, o sporu med starimi Višnjami in Žužumberčani i. t. d. Vse to je ležalo v mladi duši kakor oživljeno, kajti spomini na vse to so se živeli v celi pokrajini. Kdor je bil kdaj med starimi Dolenjci, ta ve, koliko spominov se leži med ljudstvom in kako lepo jih znajo pripovedovati.

Na podlagi teh pripovedi svojega deda je vzrastle pisatelj Josip Jurčič. Kot nadarjen deček je prišel Josip Jurčič s pomočjo nekega sorodnika-dubovna v ljubljanske šole. Kmalu na to je bil sprejet v "Alojzijevisče." Tam so dijaki izdajali svoj pisan list "Danica". Josip Jurčič je kmalu postal sotrudnik, začel je pisati, kar mu je pripovedoval dede. Vzbudili so se spomini na one prijazne dolenjske kraje in na stare čase, ki so o njih pravili ljudje čudne stvari. Napisal je razne narodne povesti, ki jih je bil slišal med ljudstvom. Toda Jurčiču kmalu ni več zadostovala "Danica"; hotel je pisati za tiskan list. Najprimernejši list pa so bile takrat Bleiweisove "Novice", ki so rade prinašale vse, kar je kdo primerne napisal, naj je bila pesem ali povest, učena razprava ali poučen članek. In res so "Novice" prinesle "Noč med slovenskimi polharji", ki jo je napisal Jurčič kot četrtošolec. To je dalo mlademu pisatelju poguma. Začel je misliti na večja dela. In res je našel snov v zgodovini svojega rojstnega kraja. "Jurij Kozjak"

Kdo ni čital kot otrok z užitkom te krasne povesti. Napisal jo je Jurčič kot osmošolec. Izšla je Mohorjeva družba in se je čitala povsod z velikim zanimanjem kajti takrat je bila naša književnost še revna na lepih povestih.

Kdo ne bi slišal rad o Kozjaku, zatiških menihih in Turkih in o starih časih! Jurčič si je s to povestjo takoj pridobil ime. Dopršil je gimnazijo in nastalo je vprašanje, kam sedaj. Odločil se je, da gre študirat na Dunaj, dasi domačim ljudem to ni bilo ljubo in ni našel nikogar, ki bi ga podpiral.

Na Dunaju je živel Jurčič v veliki bedi, kakor mnogo naših študentov. Toda bil je trdi in neizprosni. Služil si je kruh kakor je mogel, zraven pa je pisal. Takrat je že Janežič v Celovcu izdajal svoj list "Slovenski Glasnik", okoli katerega so se združili mladi slovenski pesniki in pisatelji: Jenko, Levstik, Stritar, Mandelc, Erjavec, Jurčič... Glasnik je bil prava zibelka cele nove slovenske književnosti. Tu je Jurčič razvil vse svoje mlade sile. Toda Janežič je bil sam revež, ker je imel "Glasnik" le malo naročnikov in ni mogel podpirati pisateljev. Tako se tudi Jurčič ni mogel preživeti z pisateljevanjem. In v času največje bede in stradanja je pisal Jurčič na Dunaju svoj najljubši roman "Deseti brat", ki je izšel v Celovcu l. 1866. v zbirki. "Iz domačih in tujih logov". Jurčiču je bilo torej takrat 22 let. V daljnem tujem mestu je sanjal slovenski študent o domovini, o njenih gričih in cestah, o gradičih in kočah, o gosposdi in kmetu, o desetem bratu in Ktjavlju — in v sredo je postavil samega sebe v osebi Kvasa, kot srečnega domačega učitelja na gradu Stemenice, kjer se vanj zaljubljuje idealna graščakova hčerka Manica. Tako je zasanjal ubogi slovenski študent, tako je nastal prvi slovenski roman.

Tudi "Deseti brat" se godi v rojstnem kraju Jurčičevem in še danes se človeku zdi, ako zaide v one kraje, da vidi tam vse one ljudi, ki jih Jurčič opisuje v svojem romanu. "Deseti brat" j emenda najbolj razširjen slovenski roman. Letos ga je izdala Mohorjeva družba. Težko je služiti kruh in študirati. To je občutil Josip Jurčič. Tudi ga niso mikale visoke službe, ampak je hotel pisati. Zato je bil zadovoljen, ko je prišla vsaj za trenutek rešitev iz gladi in bede. V bojih, ki jih je bojeval v onih časih slovenski narod proti svojim nasprotnikom, se je zbrala četa mladih bojevnikov in ti so ustanovili l. 1868. v Mariboru političen list "Slovenski Narod". Urednika sta postala Iv. Tomšič in Josip Jurčič. Kot urednik je mogel Jurčič v člankih braniti "čast in pravdo" slovenskega naroda, poleg tega mu je ostalo časa tudi za pisanje. Bil je zelo delaven: začel se je čas najhujših političnih bojov, ki jih je nam popisal dr. Josip Vošnjak v svojih "Spominih...". Prijatelji so Jurčiča podpirali pri listu, pogosto pa je ležalo tudi celo delo na njem. Vkljub temu je napisal v tej dobi vse one lepe povesti, ki jih sedaj beremo v njegovih romanih in ki so izhajali deloma v podlistku "Sl. Naroda", deloma v "Dunajskem Zvonu", ki ga je začel l. 1870. izdajati Josip Stritar, deloma v posameznih zbirkah. "Dohtor Zoher", — "Med dvema stoloma", — "Domen", — "Cvet in sad", — "Tugomer", — vse to je delo te dobe. Nekaj let pozneje se je preselil "Sl. Narod" v Ljubljano. Tu je Jurčič nadaljeval svoje delo.

L. 1880 je ustanovil list "Ljubljanski Zvon" (ker je "Dunajski Zvon" prenehal) in tu je začel priobčevati svoj roman "Rokovnjači". Toda njegove telesne so bile izčrpane. — Beda mladih let se je masčevala. Jurčič je iskal zdravja na jugu v Gorici toda prepoznal. Vrnil se je v Ljubljano in je umrl.

Toda koliko nenapisanega je leglo z njim v grob. Njegov pogreb je bil slavnosten; videlo se je, da je narod vedel ceniti svojega pisatelja. Njegovi prijatelji so mu v rojstno hišo vzdali spominsko ploščo.

Ob trideset letnici je prav, da proslavimo njegov spomin, kajti v dobi ene generacije so postala njegova dela splošna last in to je dokaz, da je njegova umetnost vzrasla iz narodnih tal in se bodo ob nji naslanjale vse bodoče slovenske generacije.

Za smeh in kratek čas

Za smeh in kratek čas.

Policijski komisar: Naznanjeni ste, da ste pustili svoj iskrim konjem vpreženi voz brez nadzorstva na cesti, sami ste pa sedeli v krrčmi, dokler se ni konj splasil. Že sive lase imate, skušen mož ste, pa nič ne pomislite, kaka nesreča bi se lahko zgodila? Na cesti je vedno polno otrok! Saj ste vi gotovo sami oče, kajne? Koliko otrok pa imate?

Voznik: Enega fanta!

Policijski komisar: Zamislite v položaj, da bi vam vašega otroka kdo povozil. Kaj bi rekli, če bi vam vašega fantička prinesli krvavega in razmesarjenega domov. Kako bi vi kleli brezvestnega voznika, ki vam je pohabil ali celo usmrtil otroka — eh, koliko je pa vaš fantiček star.

Voznik: Sedemindvajset let!

Sodišče je malopridnega fanta zaradi težke telesne poškodbe obsodilo na več mesecev zapora. Pri tej obravnavi je navzočen tudi malopridnežev oče. Ko je sodni dvor razglasil obsodbo, se je obrnil oče k svojemu sinu:

Zdaj si iztaknil, kar si iskal! Vedno sem te svaril. A ti nisi poslušal. Samo kvartal si, ženske lovil, popival in se pretepaval. Zdaj pa pogledaj okrog sebe v kakšno družino boš prišel.

Sodnik: Priča Janev Cmok!

Pogledajte tega fanta, ki je danes obtožen. Ali ga poznate?

Priča: Dobro!

Sodnik: Povejte nam, kaj veste o njem?

Priča: I, kaj bom povedal? Kar ga poznam, zmerom je v božjem strahu kradel.

Iz mravnostnega poročila kranjskega župana na sodišče:

Jože Klada, 62 let star, rojen v Sprednjih dupljah, je bil leta 1866 v vojni in sta mu bili obe nogi popolnoma odstrogljeni. Dasi se mora po tleh premikati po svetu, dasi je na jetrih in pljučah bolan, vendar ne živi kakor se spodobi. Ukrade kar more in kadar je pijan, zmerja ves svet. Lahko se o njem reče, da je vedno z eno nogo v grobu, z drugo pa v kriminalu.

Profesor izve, da se najporednejši dijak njegovega razreda uči malajskega jezika. Ker se misli odpovedati študiju in postati pomorski razbojnik. Pokliče dečka pred sebe, da bi ga posvaril in ga vpraša: Ali je res, kar sem slišal — da se uči malajskega jezika? Dijak: Res, gospod profesor. Profesor: Ali že kaj znate? Kako se po malajski imenuje drevo? Dijak: Ta Profesor: In dve drevesi? Dijak: Ta-ta. Profesor: In tri drevesa? Dijak: Ta-ta-ta. Profesor: In cel gozd? Dijak: Ta-ta-ta-ta-ta-ta-ta... Profesor stegne roko in priloži dijaku zausnico.

Župnik sreča zaradi svoje velike pobožnosti znanega moža in ga ustavi.

—Slišite, kaj naj pa to pomeni — že šest tednov vas ni bilo pri maši.

To pomeni, da ne maram v nebesa priti.

—Kaj? Ne marate v nebesa?

Ne, ker je tam moja — ta stara.

Gospod Jazbec se je s svojim sinkom zamudil v krčmi: čez dovoljeno mu uro. Vračajoč se domov je mislil samo še na

sprejem, ki ga čaka in nič več na politični pogovor v krmu. Sinko pa se potoma nameraval ustavi.

—Ata, kdo je pa nasprotna stranka?

Oh, fant, to so vendar — mama!

Mali Pepček zagleda svojo učiteljico in hiti k njej, kakor da ji ima nekaj posebno važnega povedati.

—Gospodična, gospodična — jaz že znam zveplenke na hlačah užigati!

Tako?

—Da — ali jih znate vi tudi na hlačah užigati?

Zidar je padel z drugega nadstropja, a na srečo je prišel na kup slame. Med tem, ko se je ječaje pobiral, je prihitela iz hiše gospodinja s kozarcem vode.

—Oh, revež, je zaklicala, pokrepcajte se.

Zidar je pogledal v kozarec in vprašal:

Prosim, s katerega nadstropja pa bi moral pasti, da bi mi dali kozarec vina?

Mlad gospod, ki je prišel do spoznanja, da človek najhitreje obogati, če priženi veliko doto, je izvedel, da ima krčmar "Pri zlati gosi" prav čedno in pridno hčerko. Mladi gospod je začel takoj zahajati v to krčmo in se je krčmarju in njegovi hčeri hitro prikupil. Koje bil že prav dobro znan in je imel tudi gotovost, da bi ga hčerka rada vzela, se je zaupno obrnil do krčmarja.

—Povejte mi vendar kot prijatelju, koliko dote boste pa dali svoji hčerki?

Dote? Ljubi gospod, kje naj jo pa vzamem?

—Nič dote.

Nič!

—A, slišite, to je pa že nesramno, da imenujete svojo gostilno pri zlati gosi.

Zdravnik: Ljubi gospod — vi ste nevrastek in diabetik. Bolnik: Ljubi gospod doktor, jaz sem vas poklical, da bi me zdravili in ne da bi me zmerjali.

NAZNANILO!

Prva Slovenska družba za vino in žganje

NA DEBELO se priporoča vsem slovenskim in hrvatskim saloonarjem, kakor tudi vsem odjemalcem opojnih pijač, za obila naročila.

Naš večletni obstanek v tej trgovini vam priča, da so cene naših domačih izdelkov prave, blago prve vrste, in točna postrežba za vsa naročila. V zalogi imamo vse, kar-koli kdo rojakov poželi. Priporočamo vam naša domača vina, pristen domači Krakerjev Brnjevce, domači Tropinjevce, Drožnik, Slivovko, Whiskey vsake vrste, Brandys, Cordials itd.

Zahvaljujemo se tudi vsem našim cenjenim odjemalcem za naklonjenost v pretečenem letu, in želimo srečno in veselo Novo leto 1912!

The Ohio Brandy Distilling Co.

6102-04 ST. CLAIR AVENUE N. E.,

:-

CLEVELAND, O. U. S. A.

Snubec.

Na gričku za vasjo je stala mala kočica. Slamnata njena streha je bila vsa zvihtrana in oglodana, deloma z mahom poštena, zelena, deloma z novo; svetlo slamno pokrpana, tako je bila pisana, ko zemljevid. Tudi pri izbiranju stavbenega materiala ni bil tesar bogveď kako izbirljen. Bruna, iz kojih je bila, so bila skrivljena in zvita. Zato tudi ni imela uboga kočica niti jedne ravne stene. Se celo mala okenska niso bila jednako izrezana: jedno je viselo naprej, drugo nazaj. Zato je zgledala vsa uborna kočica, kot bi bila od starosti sključena in sfrkana; kot bi jo tiščala peza strehe k tlom, zvijajoč in izlokajoč njene uboge stranice. Samo cvetoče pelargonije, ki so stale v okencih, so popravile klaverno utis, ki ga je sicer napravila na opazovalca. Imele so v svoji bujni rudeči krasoti nekaj svetaškega na sebi, čigar sijaj je obseval tudi žalostno bajtično tramovje.

Na izhajanem zglozanem pragu je sedel stariček. Preko kolen mu je viselo par hlač, katerim je baš mislil pritišči še gumb. Na sredincu desne roke mu je tičal jeklen naprstnik s prednim vrhom, a šivanko z dolgim, povosčenim koncem si je bil zapičil v razpeti telovnik. Ni mislil zdaj na šivanje. Razpečatil je z veliko slovesnostjo list, ki mu ga je izročila žena, prihajajoča ravno s pošte, na spodnjem koncu vasi.

Popravljal si je krojač očala na nosu, razgrnil papir ter začel čitati. Čital je dolgo, obračal liste a ko je prišel do konca, pričel je zopet od kraja. Naposled je zgrnil papir, pokimal ženi, ki je potrpežljivo čakala pred njim ter slovesno odgovoril:

"Tako je; pride zdaj domu. Naš Jakec pride zdaj domu. Zdaj zna šivati čez vse mojstre notri v mestu, pa si bo tukaj postavil veliki verkhšt. Šest kselov bo imel pa tri lertante. Ne bom se več mučil jaz z bodikanjem, ki mi tako že oči prešajo, da skoro ne bi mogel več štiha potrefiti. Vidis žena, to je naš Jakec!"

Snel si jepočasi z nosa očala, pospravil hlače in cvrtn ter odnesel vse lepo notri v hišo. Nocoj mora praznovati na to veslo novico: fajerant!

"Hm, hm, tu bo pa treba veliko predelati in popraviti." Jakec je zmajal z glavo, ko je govoril te besede svojemu očetu.

"Š čim boš pa popravil," ga odvrne le ta. "Kje pa imaš kaj denarja. Tri leta si zdaj slušal pri vseh mestnih mojstrih, pa kaj si doinesel domu? Par kriječastih oprav, drugega nič. Kaj boš s temi zdaj popraviljal hišo?" Osorno je govoril stari. Ni bil prav zadovoljen s si-nom, ki mu je prinesel domu pač usta polna lepih besed, toda prazne žepe.

"Ne rentaći no," se je jezil zdaj mladi. "Kako pa se čem ženiti, če ne popravim! Katero pošteno dekle vam bo pa šlo v to ropotijo. Saj vidite, da se še komaj tram trama držil! Revne pa nečmi: kaj bom z revno! Iz kase vzamem za zdaj denar. Potem mi ga pa že ona poplača. Ali čedno hišo postavim, drugače ne bo nič kšefta. Boste videli, še mestna gospoda se pripelje k meni ven, če hoče fino oblečena biti!"

Starec pa je zmajal svojo sivo glavo ter odšel v svojo razmaknjeno, trhljeno kočico. Sinovi projekti se mu niso dopadli.

V nedeljo, pred deseto mašo se je pa postavil Jakec v lepi, svetli, modni obleki, z belim manila-klobukom na glavi in z drobno palčico v roki pod košato lipo pred vaško cerkev, da opazuje vaška dekleta.

Mimo pride Sušnikova Reza, krasno dekle vitkega stasa in nežnih, rožnatih ličic, toda rečna kot cerkevna miš. Jakcu se zakrožijo nekoliko oči, to da zaničljivo se nasmehne. Te beracije pa že ne, pa naj bo s tem še lepša.

Pride mimo cela gruča dekle, večnoma hčere bogatih

pruntarjev. Poredno se smejejo in hihitajo med seboj, a izpod nafrizuranih las jim svigajo skrivaj oči po fantih, ki so robili na obeh straneh ceste. Sviteni robci so blesteli v solncu.

Jakec se je zamislil. "Znabiti zaplotnikovo Fanika. Pravijo, da je bogata. Pa vse eno ne vem, če ima za men dosti. Vrhu tega je njen oče neizmer-no lakoten pa mi je gotovo ne la. Sitnosti bi bilo. Druge so za me vse preslabe."

Jakec pogleduje dalje. Izza cestnega ovinka se prikaže pri-prosto oblečeno dekle s pri-prostim platnenim robcem na poglajeni glavi. Sklenjene roke so držale v bel robček zavito molitvenik. Sramežljivo je gledal v tla. Ena rama ji je bila očividno višja, ko druga. Zato je tudi ni maral noben fant.

Čepra je bila pridna in poštena. Bila je šivilja ter je z delom svojih urnih prstov redila sebe in staro svojo mater.

Z gnevom se je obrnil Jakec v stran. Da morajo njegove praznične oči danes gledati to grdobjo!

Toda glej, ali stopi zdaj res angelj nebeski pred njegove oči! Izza ovinka se prikaže v belo oblečena deklica, bel slamenik na svetlih kodercih, bel švilen, skoro presojen solnčnik kakor svetniška glorijska nad glavo razpet. Nežni, v bele, pletene rokavice oblečeni prsti so držali bel koščeni molitvenik. In nagajivi solnčni žarek je švignil mimo razpetega sol-nika naravnost v cvetoči obrazek, da so vzpamteli laski ko v živem zlatu. Oh, ko kraljica majnikova je stopalo krasno dekle po vaški cesti.

Jakec je zastala sapa. "Ta ali nobena ne," se mu je izvil iz hropečih prs. A njegove oči so se vsesale v to bujno deklis-ko podobo, kot v nadzemsko prikazen.

Urno so stopicale njene nožice po cesti, dokler ni dotekla kruljave šivilje pred seboj. "Počakajte, Nežika, greva skupaj, da ne bo vede tako vsaka samo za sebe stopile v božji hram." In pridružil se je nebeski angelj gredemu zemskemu črvu, la gre z njim isto pot mimo antovskiške spalirja.

"Zakaj se neki pridružuje ej pusti grddobi, ko je tako ena in svetla?" si misli Jakec.

"Prav, prav; vsaj vidim, da ni prav nič prevzetna."

Tisto nedeljo je bil Jakec navzoč pri sv. maši pač samo to telesu. Misli so pa bile le am, kamor so vedno romale njegove oči: pri belem slameniku v prvi klopi, tam tik pod prižnico.

"Ježeš no, fant, kako si vendar ti neumen," se je kregala mati nad Jakcem. "Kaj res misliš, da te bo vzela tista gospodica? Pa če te vzame, za kaj ti pa bo! Kaj misliš, da bo pred pečjo stala in kuhala, kakor jaz? Kaj misliš, da te bo prala in rihtala, kakor te jaz rihtam? Saj drugega ne zna, kot s tistim parazolčkom okoli letati in prismojone fante še bolj zmešati. Boš ji moral še dekle plačati, ki ji bo delo opravljala, pa še sam boš pod peto!"

Mirno je poslušal Jakec to ploho materinih besed, potem se je odkaljšal ter smehljaje odgovoril: "Če me bo hotela? Še prav rada. Kaj nisem mar dosti fejš fant! In zaslužim tudi še kaj, da se le enkrat vrhiham. Pa hišico belo postavim — veste, vila pravijo v mestu taki fajni hišici — da se bo sama zagledala va—nja. Pa lep bel šporherd v kuhinjo. Ni vrag, če potem ne bo hotela sama kuhati. Denar pa vzamem iz kase. Čemu pa so kase, če ne za to, da dajo potrebni denar. Ona naj le nikar ne čaka grofa. Zvedel sem, da so jako zadolženi. Po očetovi doti je še jaz ne bi maral, tako bo majhna. Ali materinstva ima par tisočakov. To bo ravno prav za mene. Boste že videli, kako fajn se bo vse to napravilo."

"Glej, glej," se je norčevala mati, "kako lepo mi je zdaj svoje molitvice namolil. Jaz pa ne bom z gosposkično pod jedino streho, pa ne bom, to ti povem jaz, mati tvoja. daj pa naredi, kakor čiš!"

In godrnja se obrnila proti

sajastem ognjišču, kjer je stalo par črnih, zakajenih lončkov okolo plapolajočega ognja.

"No pa ne," si je mislil Jakec. Zvižgal si je in pel in vil dobre volje. Vzel je svoj "manila" iz skrinje, povezal si lepo, pisano pentljo pod vratom, prijel za gizdavo palčico, pa hajdi po cesti proti Vrbovem.

Vrbovo je bilo veliko posestvo — skoro mali gradič, kakor četrt ure od vasi. Tu je domovala njegova plavalasa izvoljenka, lepa Terezina. Vsak dan je šel zdaj po tej poti, plazil se ob vrtni ograji, nadejajoč se, da jo kje zagleda. Toda do danes so se končale vse njegove ekskurzije tako, da je vstopil v malo krčmo ob cesti, da poplavlja tam jezo nad svojim neuspehom z dobro kapljico. Danes se je pa trdno zavzel, da jo mora videti, naj velja kar hoče. Stopil je torej že poprej v krčmo, da si napije nekoliko korajže, potem pa hajdi naprej.

Izmislil si jo je prav fino. Kar naravnost notri gre, na vrt; poišče vrtnarja ter ga popraša za svet, kako naj si nasadi vrt. Saj mu ga ni treba takoj najti. Po belih peščenih potih hodi sem pa tam, pa sreča njo, plavalaso, modrooko vilo s sladkim nasmehom.

Kaj se beli tam za grmom? Ni-li to njeno belo krilce? Hitro jo zavije na ono stran, ter stopi pred njo, krasotico vseh krasotic. Male grabljice je držala ter snažila z njimi peščno stezico.

Prijel je za klobuk ter ga odkril v velikem kolobarju, priklonil se uljudno ter pozdravil. Ona se nasmehne ter vpraša s zvoničim glasom: "Ali koga iščete?" "Da, da, z vrtnarjem bi rad govoril," je jecjal ter bulil svoje zaljubljene oči v njen zarudeli obraz. "A tako; danes ga pa ravno ni doma. Odpeljal se je v mesto zelenjave prodajat." In grabila je urno dalje, kot bi se hotela umakniti njegovemu vsiljivemu pogledu. Ker je pa le še stal, kot bi se ne mislil oditi, mu reče na kratko: "Z Bogom". ter odide proti hiši.

"Bo že, bo že," si je mislil Jakec, vrnivši se domu. "Samo nekoliko plaha je še, pa se že privadi." In vsedel se je na klopec pred hišo, pred svojo na pol razpalo bajtico, ter prebil ostali del dneva v "dolce far niente," tapljajoč se blaženstva ob spominu na sladki njen smehljaj.

Drugi dan je bil zopet na vrtu. A zdaj mu sreča ni bila tako mila. Našel je sicer lepo Terezino s košarico v roki v kojoj je bral grah. A ko je čitala njegov vroči pogled je takoj postavila košarico na tla ter je odšla. Moral se je tedaj obrniti do vrtnarja, ki je bil danes doma ter mu razkladati vzrok svojega prihoda.

Opazila pa je njegove poželjive oči tudi stara dekle Mica, ki je Terezinki pomagala brati grah. Komaj je bila košarica polna, že je pritekla domu, ter se skoro zaletala v Terezinko. "Jezisna, gospodična, tak je vendarle res, kar govoriš doli v vasi, da se je ta šnajderska rogovila zagledala v njih pa jih misli za resnico zasnoviti. Da bo neki postavil cel gradič tam, na mesto one raztrgane bajte, samo, da jim bo lepše."

"Molči no, Mica," je prosila Terezinka. "ta človek je menda blazen." Naenkrat ji je bilo jasno, da je vrtnar le preteveza, a njej sami da velja njegov prihod. In zbežala v svojo sobico, vrgla se na divan ter plakala od jeze in stida. Vedno je čutila ta goreči pogled na sebi in občudila ga je kakor veliko sramoto.

Par dni je bilo mira. A ne dolgo. Jakec je le premišljeval, kako bi se približal rodbini. Naposled si misli: Korajža velja, ter se napoti kar naravnost tja v hišo k Terezinkinemu očetu.

Priklanjaje stopi v sobo. "Ne zamerite, gospod, da se vam predstavljam. V mestu sem se učil krojaštva. Znam vsako fino delo. Sako-ancuge, salon-obleke, lovske in športne obleke, žileje in pantalone, vse po najnovejši fazoni. Mislim odpreti veliki atelje, pa bi se priporočal, če bi hotel da-

ti gospod pri meni delati. Treba le domačega človeka popirati, ki dobro in poceni dela. Rajši pustite tuje, drage in slabe firme."

Toda gospod, ki je bil dober poznavalec ljudi, je takoj spoznal kake vrste tiča ima pred seboj ter je dejal: "Veste, zol let imam že jedinega krojača, ki me prav dobro postreže, ter ga ne maram pustiti. Za veliki atelje pa tukaj na vasi ni pravo mesto. Držite se torej rajši kmetov, ki imajo tudi radi dobro in poceni robo. Moderne fazine pa prepustite mestnim krojačem. Pa sva, mislim, opravila."

Kaj bi bil neki rekel poparjevemu Jakcu, ako bi bil vedel, da ima pred seboj snubca svoje hčere.

Zunaj na hodniku pa je srečal Jakec Terezinko. Pa ga je ošvignil tak jezen pogled, da ga je kar zabežalo. Obrnila mu je hitro hrbet ter zginila za prvimi vrati, da je kar obupaval: Fant, iz te moke pa ne bo kruha.

Kaj bi dalje še povedal? Lepe Terezinke ni Jakec več za-lezoval, ko je bil pod kap postavljen, še predno je bil snubljen. Sploh so njegovo zahteve glede kakovosti njegove prihodnje neveste kaj hitro padale. Izbral je še nekaj časa med bogatimi kmečkimi dekleti v vasi, a prepričal se je kmalu, da ga nobena ne mara. Šel je k revnim dekletom, a i one so bile že vse preskrbljene s fanti. Ostala je še ena edina, ko je ni nobeden maral, da — si je bila pridna in marljiva. Saj je imela eno ramo previsoko.

A usoda je že taka. Kar želiš, tega ne dobiš; a česar nečeš, to ti je dano v obilni meri. To resnico je moral izkusiti tudi naš Jakec. In na predpustni ponedeljek — ravno še pred sklepom — je stal pred oltarjem s šiviljo Nežiko.

Nežika nikakor ni bila "nobel" nevesta. Nji tudi ni bilo treba hiše popraviti niti denarja najemati. Tudi štedilnika ni bilo treba postaviti. Nežika bo že kuhala na običajni načn na ognjišču pred črnim istjem. Zato je pa pripeljala s seboj svoj šivalni stroj, čigar kolo se prav urno suče.

Toda tudi Jakec se je oprjel sedaj dela — priprostih kmečkih oblek brez fazon — ko vidi svojo ženo tako marljivo. In tako vlada mir in zadovoljstvo v mali razpali bajtici. Stari očka pa sedi za pečjo, si baše vivček ter zadovoljno mrmra: "Pa saj sem vedel, da se bom rešil badičkanja, ko se mi oženi sin. Če ga ona gosposka deklica ni marala, je pa ta toliko bolj pridna. Boš videl, da si postavila za par let novo, lepo zidano hišo! Samo če bom še dočkal."

Vsaki gospodinjji je treba vedeti, koliko čas potrebuje želodec, da prebavi to ali ono jed. Drugače je treba hraniti otroka, drugače bolnika; te-žaka, ki dela cel dan, je lačen in ima zdrav želodec drugače, kakor uradnika, ki je dopoldne sedel v pisarni in se pritožuje čez slabo prebavo in slabim spanjem. Jed mora biti ne le dobrega okusa, ampak tudi izdatna in hranjiva. Riž, mehko kuhana jajca, pris, špinava, pečena divjačina, kuhane hrške, jabolka in drugo kuhano sadje je potrebuje neon uro za prebavo. Grah, bob, leča, fižol, celer, kuhano mleko, surova jajca poldrugo uro. Surovo mleko, goveja jetra, meso, salata, skopovina tri ure. Svinjska pečenka, maslo, trdo kuhana jajca, star sir, bel kruh in čebule tri ure in pol. Telečja pečenka, perutnina, kiselo zelje, repa, orehi, gobe in pec-kovito sadje štiri ure. Mast prebavo ovira, sol, sladkor in druga nekatera korenja pa podpirajo. Vendar je jako nezdravo hrano preveč poprati ali kisati, to škoduje ledvicam, draži želodec in čreva in vzbuja neprirodno žejo.

Koroški narodni pregovori na Reki.

Lažje bi od crknjenega konja dobil sapo, kakor kakšen dar, od tega človeka.

Vesele božične praznike!

Vsem mojim odjemalcem želim ob teh praznikih pravo srečo in zadovoljnost. Ker za praznike vsakdo nekaj potrebuje, priporočam rojakom svojo polno zalogo zimskih sukenj, oblek, kap, perila in nogavic.

Najmodernejši klobuki, kravate, srajce in rokavice so vedno v moji zalogi.

Cene vsemu blagu so vedno primerne, in nikdar pretirane. Rojakom priporočam, tudi mojo krojačnico, kjer delam dobre po meri narejene obleke in suknje po raznih cenah, Vsem rojakom se priporočam za obilen poset ob teh praznikih. Sem tudi založnik vseh sokolskih potrebsčin. Srečno novo leto!

JOHN GORNIK,

6105 ST. CLAIR AVE.

Vsako leto voščim rojakom in mojim cenjenim odjemalcem srečne božične praznike

in tako ponavljam tudi letos moje srčne želje, da bi bili vsi srečni in zadovoljni ob teh praznikih.

Priporočam svojo trgovino s čevlji za celo družino rojakom in v Clevelandu. Moja trgovina s čevlji je najstarejša slovenska trgovina v Clevelandu, in številni odjemalci tekom dolgih let mojega posla pričajo, da so bili vedno zadovoljni z blagom, ki so ga kupili pri meni. Posebno priporočam za ta letni čas ROBER BUTS, teške zimske čevlje ter moške škornje. Vse moje blago je dobro, po pravih cenah in se samo priporočuje.

Vsem rojakom želim srečno novo leto!

FRANK SUHADOLNIK,

6107 ST. CLAIR AVE.

Groga.

Visoko na drevesu se smejala nove, v vrhovih se svetila nebo, svetli kamenčki bleketajo pod njim in pomežikuje kakor se napol zaspane oči. V rahlem nočnem vetru si pospevavajo drevesni vrhovi in gledajo z nasmehom na Groga, ki se kotlji po razdrapani čisti. Ne zaupa mnogo svojim nogam, nerodno jih otepa okoli sebe, kakor bi ne bile njegove. Cesta čista je zagrnjena v črno, gozdno temoto, le spredaj, daleč pred njim se svetle vilkice modra vrata, porastena z bukovim drevjem. Cesta ni podobna cesti, gozd ni podoben gozdu, vse je podobno roparskem hrlogu.

Groga je stopal z vso naglico po kolovozni cesti, toda gozd se je vedno daljšal, kakor bi ga mu bil kdo spredaj pridelal. Zdelo se mu je, da spravlja že sedaj pokoro za oni svet.

Dobro je zastavil nogo, da bi mu ne izpodletelo, sknil je v temo, stisnil pesti in vdaril po čelu. Toda preveč je bil neroden, izpodbil si je klobuk, ki je padel čisto tiho v stran. Groga se je priklonil, v glavo pa mu je stopila kri, pred očmi mu je zaplesalo in Groga se je zavrtel v trnjevo vejevje. Tam se mu je zdelo, da bi ne bil preveč na mehko posteljem, zato se je rešil po dolgem naporu in zlezal nazaj na cesto.

Ob drevesu se je ustavil in pričel:

"Seveda! Čakal sem! Božja kazen! Ali mi je tega treba? Ves sem že siv in plesniv, pa se še moram jeziti radi one šalobarde doma. Samo radi njih popivam, dobiček iščem pa tukaj po trnju in dračju. Zviti so kakor pod Boga zapušteni židi, prave zveri v ovčjih kožah. Maščevati se moram."

Nad njim je splahutala sova, Groga se je zganil in začutil, kako ga je pričelo rezati nekaj v lica.

"Sam vrag se je spravil name. Pa če že hoče dobiti mene, naj vzame prej one hudirje doma, lenuhe, ne vem kako, bi jim se rekel. Preje so mi gladili lica, skakali hinavsko okoli mene in se mi prilizovali, sedaj so nemi, obračajo mi hrbet in čakajo, da me vzame vrag."

Ce bi ga bil kdo čul, bi se prestrašile s trdim naglasom je rezal besede, oči je povesh jeznost v stran, koža na obrazu se mu je nagubala, jeza se mu je prelivala po glavi kakor valovi v viharju, ki bijejo ob kamenje tjavendan, samo da bi umili vse, kar jim pride v pesti.

"Vsi se me morajo zbiti! Da bi bil sin več nego oče? Da bi me njegova žena ustrašovala? Se so prekratki! Ne dovolim si, da bi mi oni delili, kar sem jaz pristradal! Nel!"

Zgrbljeni in koščeni obraz se mu je pretvarjal v čudne oblike, oči, kakor dva goreča oglja, iz njih se je izlival srd, podoben dolgemu plamenu. Prsa so se mu ozila in širila, dolgi vzhodni so sledile polzatajene kletvice.

Na cesto je bil popolnoma pozabil, sam ni vedel, da je prišel že skoro iz gozda, kjer se mu je odprla dolina in loka, po kateri je nekoč kosil; polje, po katerem je oral in slamnata hiša, v kateri je bil nekoč gospodar, sedaj pa bevač. — Pred očmi se mu je stemnilo, da je sedel v travo. "Starec sem, žele mi smrti... Bil sem mladenič, takrat, so se mi ponujala dekleta — samo le spomin izza davnih dni, pa ne vem ali naj sem vesel ali žalosten?"

Solza mu je padla na lica, in pričel je vnovič:

"Okoli bajte se širijo vrtovi, zelena trava, steze prepregajo polja, vse je bilo nekoč moje."

Vzel je rdečo ruto in si obrišal oči. Zdelo se mu je pa, da se je okrepil, da ga je prešinila krepost, da se mu je v glavi razbistrilo. Razcefran oblake je hitel nad njegovo glavo in izgubil za horizontom kakor bi vanj pihnil.

Zopet se je namenil dalje, da bi se se krčile nose, po tebi sta se mu pretakala vročina in mrzota leva in desna.

nost. Noč se je temnila vedno bolj, steza je bila podobna le se heli lisi, okoli raztresene bajte so bile enake belim kamenčkom, nebo pa je bilo jasno in čisto, kakor oko.

Grogi so se napenjale ustnice, oči so se mu svetile, čakal je, samo, kako bi izbral svojo moč in kdaj bi izlil vso jezo. Sreč mu je bilo vedno močnejše, noge so postajale neokretne, samo še čez vežni prag je treba stopiti in izrabiti svojo silo kakorkoli.

Smejajo se notri pri brleči petrolejki, nič drugega kakor smehljaj jih je."

Sam ni vedel, kaj bi naredil. Ali naj jim razloži lepo vse po vrsti, kakor si misli? Ali naj vzame palico in omahne, da se razleti vse kakor ob potresu? Ali naj se poniža ter poklekne pred svojega sina in njegovo Cenko in jih prosi prav mило za kos ovenega kruha? — Ne! Tega ne naredi! Sin ne sme biti nad očetom, kakor ni učitelj nad učencem, in ne hlapec nad gospodarjem! K njim bi se priplazil z laskavo prošnjo kakor tat, ki je ukradel iz lonca meso, pa prosi ponižno, naj mu dajo kruha? "Ne!" zakriči no glas.

"Je že zopet pijan!" se zasliši zaničljivo iz sobe. Vrata se odpro. Groga stopi pogumno v sobo, se vstopi pred sina in ga gleda.

"Danes ste pa že zopet v nebesih, ker kričite kakor žgajnar! Glejte, da se spravite spat!" zakriči sin in mu pokaze hrbet.

"Kaj... jaz... da si upaš? Nikamor ne!"

"Ali se vam blede?"

"Kake besede so to? Lisice prekanjene!" Oči mu stopijo izpod čela, vzdigne palico kakor bi hotel zapovedati.

"Oče, ne norčujte se iz nas!" pravi sin s polzatajenim glasom.

"Kakor tatovi! Vse ste mi vzeli, do danes sem molčal, sedaj pa ne morem več! Vse mora iti na kup, makari naj me zaprejo. Držite me, drugače vas vse pobijem!"

Cenka sune Groga v hrbet: "in videc svojega očeta v najhujši jezi, priskoči k Cenki in pahne Groga skozi vrata, da se zakotali po tleh in zaklene za njim vrata."

Pred leti, ko je Grogi osivela glava, se je zahotelo njegovega sinu Tonetu po gospodarstvu, po lepem posestvu. Ožeril bi se bil rad, ali Groga ni posebno rad slišal o ženitvi. Če bi prišla k hiši prava gospodinja, kakoršnih pa navadno ne preostaja, bi bil Groga zadovoljen. Ali Tone je škilil dolgo časa za županovo Cenko. Imela jih je sicer na vsaki prst pet, kakor so govorili po vasi, ali Tone se ji je bil vendar najbolj prikupil. Bila je najlepša v vasi, pa tudi najbolj bogata. Če se oženi z njo Tone, potem bosta onadva nad vsemi drugimi bajtariji.

Grogi pa se je zdelo vedno, da zanj iz te moke ne bo kruha. Cenka je res lepa, gospodinja bi morda tudi še bila, če bi hotela poslušati pametne ljudi, ali preveč je ošabna, nene oči že govore, da ne misli tako kakor govorijo.

In zgodilo se je, da je prišel Tone Cenka na svoj dom. Rad bi jo bil pokazal očetu v resnici kakoršna je, z vsemi lastnostmi. Tone je bil uverjen, da je njegova Cenka napametnejša in najbolj razumna, tupatam je včasih nekoliko poredna, ali to ni nič hudega; človek mora menjati tupatam enoličnost svojega življenja na kakoršenkoli način.

"Torej le prisedita," je rekel Groga s prisiljenim nasmehom.

"Prišel sem vam, oče, Cenka, da vidite, da znam v resnici izbirati, da imam oči kakor nohen v okolici."

ima Tone rad!" reče smehljajoč Cenka.

"Došlo ne bom, kar sem dobil po očetu, to zapustim vama, leseno bajto in vse kar spada k nji. Sicer se bo silalo čudno; županova hči vzame Grogovega Toneta, toda če vama je usojeno, kdo bi ugovarjal. Jaz ne verujem posebno v vašo srečo, bojim se, zelo se bojim!"

"Ali, oče..." pravi bojzno Cenka, skoči k Grogi ter ga objame. "Kaj bi se bali? Če se midva ne bojiva... In jaz ga imam tako rada, kar čez morje bi ušla z njim, on me pa tudi ljubi, kolikokrat mi je že rekel: 'Kaj ne, Tone?'"

"Kaj bi izpraševala, drugače niti ne more biti. Sedaj na vesen se vzameva; oče nama pa pripiše svojo posest, pa..."

"Kaj pa jaz?" pravi Groga z povzdignjenimi očmi.

"Brez skrbi, oče! Dokler bova jaz in Cenka, boste živeli kakor se spodobi, toliko se pa ne ponižam, da bi pustil svojega očeta stradati; kakšno bi imel srce. Za vas bode dobro, treba je, da začnete počivati, imate že sivo glavo, pri nas se boste imeli kakor v nebesih."

"Jaz bi vama svetoval, da se počakata par leti, nikar se še ne oženi Tone, poslušaj svojega očeta. Jaz nimam nič proti Cenki, ravno narobe, prav rad jo imam, samo počakajta še par let, meni so tako ali tako odmerjeni dnevi. Potem pa naredita z vsem imetjem kar hočeta."

"Nak, to ni mogoče, oče! V jeseni se oženim. V jeseni kaj ne Cenka."

"Moj oče tudi tako pravi," je djala Cenka z napol solznimi očmi.

"No, saj vidim, da ne opraviš nič! Sin bi moral biti sicer poslušen svojemu očetu, ali že vidim sedajna mladež je nekako trucasta, več hoče vedeti, kakor mi, ki smo že nekaj izkusili. Bog vaju blagoslovi, naj se zgodi po vaši volji po vaši božji volji, samo jaz se bojim, jaz se bojim..." Naslonil je sivo brado ob roko in pogledal Toneta s solznimi očmi, nad katerimi so se kosatile sivkaste obrvi.

"O, kako ste dober, oče!" pravi veselo Cenka. "Kako vam imam rada! Midva s Tonetom bova skrbela za vas, in se vam ni treba bati, svoja stara leta boste preživeli v miru."

"Sinovske obljube so včasih velike, ali uresničijo se malo-kdaj. Dokler se lahko zanaša človek na svoje pesti, na svoje žulje, takrat je varen, da vsaj za lakoto ne pogine, če tudi je svet že tako daleč, da če človek laško dela, ga ne more dobiti, da bi se vsaj lahko preživel, kadar pa mu opešajo roke, potem bi bilo pa najbolje, da se poslovi od tega sveta, ker zanašati se na tujo dobro srčnost, je velika zmota."

"No, ta bi bila dobra, da bi sin ne imel tolika srca, da ne bi skrbel na stare dni za svojega očeta!" pravi važno Tone.

"Človek lahko izkusi vse! — Sicer pa — Bog vaju blagoslovi, v jeseni vama prepustim vse v božjem imenu. Vzemita se kadar se hočeta in glejta, da se bo vama boljše godilo kakor se je meni."

Tone in Cenka nista vedela, kaj bi od radosti.

V jeseni sta se vzel in takrat se je radovala cela vas. Povsod se je govorilo: "Županova je vzela Grogovega Toneta!"

Groga je uvidel kmalu, da je on v oni hiši kakor pri vozu peto kolo, nekaj odveč, kar ne spada v nekakaj Grogovo hišo. Začel je popijati, da je napravil ves oni denar, kar si ga je bil pridržal. Od takrat pa, ko ga je bil pahnul sin iz hiše, se ni več prikazal. Pri sosedu so podirali streho. Tam je prosil gospodarja, da mu je dal kos tiste strehe, odnesel jo je v gozd med praproetje. Tam jo je postavil na štiri kole, ob krajih jo je zalozil z kamenjem in z ilovico. In tam je njegov dom še sedaj. Vsa njegova oprava obstoji v eni mreži za ribe loviti in par trnov. Kadar natovijo kaj rib, jih prida čim prej v mrežo.

"Cenka" je govoril dalje Groga, "kaj ne, naša bajta je bila polnjava hiša proti vati."

zastavi v loteriji, ne meneč se za to, če mu gleda palec skozi čevlje...

Ob selitvi se pohištvo navadno vselej več ali manj poškojuje in odrgne. Tudi če od starosti izgleda bolj slabo in neugledno, ga gospodinja lahko zopet malo polepša in obnovi. Pobarvane postelje in omare odrgni z lanenim oljem in videla boš, da bodo mnogo lepše. Za lakirano pohištvo pa vzemi terpentinski spirital ali pa v navadnem zelo močnem spiritalu razpušeni šelak. Zlati okvirji od podob in zreal se očistijo z gobo namočeno v razvodnjem spiritalu; potem jih je treba obrisati z mehko, suho cunjco.

Naši zastopniki.

Sledeči rojaki so pooblašeni pobirati naročnino, prodajati knjige, naročati tiskovne in pobirati oglase v svojih naselbinah.

Za Chicago, Ill. Fr. Mravlja, 2059 W. 23rd St.

Chicago, Ill. Za Springfield, Ill.: Anton Kužnik, 1201 So. 19th. St.

Za Forest City, Pa. John Oso lin, Box 492.

Za Moon Run, Pa.: Frank Str mljan, Box 238.

Za Manor, Pa. Frank Demšar, Box 253.

Za Creb Tree, Pa.: John Tome, Box 94.

Za Ironwood, Mich. Jos. P. Mavrin, 132 Luxmore St.

Za Ely, Minn. Jos. J. Peshel, Box 165.

Za Kansas City, Kans. Anton Zagar, 330 N. Ferry St.

Za E. Minefal, Kans. Ig. Schluge, Box 47.

Za Rock Springs, Wyo. Ant. Justin, Box 563.

Za Enum Claw, Wash. Joseph Malnaritch.

Za Great Falls, Mont. John Anzac, Rainbow, Dam.

Za Montevideo, Uruguay, Južna Amerika, Frank Istič, 245 Libertad.

Za Joliet, Ill. John Jevitz 1306 Cora St.

Za Barberton, O. in okolico Al. Balant, 112 Sterling ave. Za Meadow Lands in Cannonsburg Pa. Lenard Lenasi, Box 53 Meadow Lands, Pa. Za So. Sharon in Sharon, Pa. Jakob Peršin, Box 666, So. Sharon, Pa.

Za Beaver Falls, Pa. Nick. Klepec, 1836 — 3rd Ave.

Za Broughton, Pa. in okolico. Ant. Demšar, Box 135.

Za Bradock, Pa. in okolico. Iv. Gm. B 57, Bradock, Pa.

Za Newark, O. John Gabrovšek, 114 Jefferson St.

Za Indianapolis, Ind. Lovrenc Bizjak, 743 No. Warman av.

Za Clinton, Ind. John Jarc, Box 187.

Za država Pensylvania John Batich, R. D. No. 1 Box 38 Washington, Pa.

Za De Pue, Ill. Frank March, Box 295.

Za LaSalle, Ill. in okolico A. Strukelj, 1202 Main St.

Za Conemaugh, Pa. Frank Prestavec, Box 174.

Za Steelton, Pa. Anton Hren, 220 So. Front St.

Za Luzerne, Pa. Anton Vozelj, 830 Bennet St.

Za Pittsburgh in Allegheny, Pa. Ignac Podvasnik, 4734 Hatfield, Pa.

Za So. Chicago Ill. John Golob, 3545 — 95 St.

Za Wankegan, Ill. F. Grom, 1212 — 10th St.

Za No. Chicago Fr. Osredkar, Box 546.

Za Milwaukee in West Allis, Wis. Ant. Hren, 208 Grove St. Milwaukee, Wis.

Za Linkoln, Ill. Karol Spent, 702 Sherman St.

Za Aurora, Ill. John Marsich, 586 No. Broadway.

Za Sheboygan, Wis. John Grandlič, 1119 No. 8th St.

Za Mohawk, Mich. in okolico. John Kocjan Box 25.

Za Calumet, Mich. John Sterbenc, 706 Oak St.

Za Aurora, Minn. Jac Šerjak, Box 275.

Za Gilbert, Minn. John Francel, Box 26.

Za Chisholm, Minn. John Arko, Box 826.

Najboljše domače VINO!

Rojakom po Ameriki se priporočam v obilna naročila izvrstnega domačega vina. Da je moje vino res izvrstno in domače narejeno, pričajo rojaki, ki iz vseh krajev naročajo vino pri meni. Cene so nižje kod drugje, blago bolje.

Franciška Lausche,

6121 ST. CLAIR AVE., CLEVELAND, O.

VESELE božične praznike!

Vsem mojim odjemalcem in društvenim bratom želim vesele božične praznike in srečno novo leto. Priporočam se za božično praznike v nakup dobrega vina in izvrstnega žganja. Poštena trgovina s poštenimi ljudmi je moje geslo.

MIHAEL SETNIKAR

6121 St. Clair Ave.

JOHN MIHELČIČ, Prva SLOVENSKA GROCERIJ

Vsem odjemalcem želim vesele praznike.

6213 ST. CLAIR AVE.

Slovenske trgovine.

Sledeče trgovine priporočamo rojakom:

SALOONI:

FRANK JENŠKOVIČ, 5393 St. Clair ave.

JOS KOZELJ, 4734 Hamilton ave.

MIKE SETNIKAR, 6131 St. Clair ave.

JOHN KROMAR, 908 E. 63rd St.

LOV. PETKOVŠEK, 965 Addison Rd.

ANTON ZAČRAJSEK, 991 E. 64th St.

FRANK STERNIŠA, 6400 St. Clair ave.

KALAN & KOGOJ, 6006 St. Clair ave.

JOHN BLATNIK, 6304 St. Clair ave.

JOHN ZALAR, 6120 St. Clair ave.

FRANCES LAUSCHE, 6121 St. Clair ave.

JOS GRILC, 1029 E. 61st St.

JOE NOSSE, 1226 E. 55th St.

JAKOB LAUSHE, 6101 St. Clair ave.

ANTON KUHELJ, 3822 St. Clair ave.

AUGUST BUDAN, 1423 E. 39th St.

FRANK JURCA, 1287 E. 55th St.

SLOVENSKA GOSTILNA, 3855 St. Clair ave.

JOHN GRDINA, 6025 St. Clair ave.

JOS. ZALOKAR, 899 Addison Rd. N. E.

JOSIP BIZJAK, 6026 St. Clair ave.

MATH HRASTAR, 5920 St. Clair ave.

JOHN MAJZELJ, 6128 Glas ave.

ANTON NOVAK, 1056 E. 61st St.

ANTON BRODNIK, 6514 Juniata ave.

JOHN ZUPANC, 1021 E. 62. St.

FILIP EPPICH, 2301 St. Clair ave.

JOHN CIMPERMAN, 1259 Marquette St.

FRANK PUCELJ, 3209 S. Clair ave.

J. JERMAN, 3840 St. Clair ave.

FR. KMET, 1022 St. Clair ave.

J. KRALL, 961 Addison Road.

JOHN KRAŠEVEC, 1009 E. 62. St.

A. POLONICH, 8100 Union ave.

Vino in žganje na debelo. THE OHIO BRANDY DISTILLING CO.

6102 St. Clair ave.

JOHN MEDEN, 1053 — E. 61 St.

GROCERIJ, PREVEC & PEKOLJ,

1293 E. 55th St.

R. CERKVENIK, 1115 Norwood Road.

KUHAR & JAKŠIČ, 3830 St. Clair ave.

MRS. J. SKEBE, 960 E. Collamer St.

CISTILNICA OBLEK, FRANK MRVAR,

1336 E. 55 St.

Slovenska izdelovalnica umodk.

JOHN BRESKVAR, 1364 — E. 36 St.

To so sami slovenski trgovci, katere slovenskemu občinstvu v naši naselbini priporočamo. Pa tudi rojaki po drugih naselbinah se lahko poslužujejo teh naslovov, in kadar rabijo, naj pijejo, na enega teh trgovcev ki jim drago volje postreže. Upamo, da se njih spazil že več, ki do sedaj še niso ogledali. Nastavljamo polnoma dobrih in vseh

BRIVNICE.

FRANK ŠKERJANEC, 6124 St. Clair ave.

A. BENSA, 3338 St. Clair ave.

MESNICE.

OGRINC & ANZLOVAR, 6124 Glass ave.

FRANK VESEL, 4034 St. Clair ave.

MESNICA IN GROCERIJ, JOS FURLAN,

1604 E. 81. St.

ČEVLJARSKE PRODAJALNE:

FRANK SUHADOLNIK, 6107 St. Clair ave.

FRANK BUTALA, 6220 St. Clair ave.

KROJACI, JOSIP GORNIK,

6113 St. Clair ave.

JOHN GORNIK, 6105 St. Clair ave.

ANDREJ JARC, 6110 St. Clair ave.

BELAJ & MOČNIK, 3554 E. 81st St.

BANČNI ZAVODI, FRANK SAKSER Co.,

podružnica, A. Bobek poslovd, 6104 St. Clair ave.

TOBAK IGRAČE in CANDY

Božič doma in v tujini.

Bilo je, pred kakimi petimi leti, Janez Klančnik je sprejel od očeta domačijo, ki je bila precej zadolžena. Kakor je bil on pridnih rok in ravno tako njegova žena Marija, vendar ni ves trud na domači zemlji prav nič izdal. Vse je kazalo, da se mora drugače začeti, če hoče biti trud vsaj deloma plačan. Pridne roke niso vselej vsa pomoč, ker koder se zemlja, nebo in peklo zaroti zoper človeka, tam ni znamenja, ni koristi za človeka, pa naj se vzbija noč in dan.

Janez Klančnik je bil marljiv kmetovalec, pošten in veren. S svojo ženo Marijo je imel 3 otroke, dve deklici in enega sina. Skrbelo ga je, kaj bo zapustil svojim otrokom, ker kljub svojemu trudu ne more narediti ničesar, da bi imel kaj pokazati.

Neke sobote popoldne, ko se s ženo pred hišo pogovarjata o tem položaju, pride mimo pismonoša Francelj in izroči Janezu pismo. Čudne znamke na pismu so kazale, da mora biti slednje iz tujih krajev. In ni se motil Klančnik. Pismo je pisal brat njegove žene iz daljine Amerike, tam nekje v Montani je bil. Bilo je ravno nekako pred božičnimi prazniki. S tresočo roko odpre Janez pismo, da pogleda, kaj piše že davno pozabljeni sorodnik iz obljubljenega dežela Amerike.

Prav vesel je bil Klančnik tega pisma. Svak mu piše, kako dobro se dela v Ameriki, da zasluži vsak dan 4 dolarje ali 20 kron avstrijskega denarja, kar bi zneslo na mesec 600 kron in na leto skoro 8000 tisoč kron. Skomine preletijo tako skromnega gospodarja kakor je bil Klančnik. Kaj se vendar toliko zasluži denarja v Ameriki? E, bo že res, če svak tako piše. Po čemu bi se na lagal. Ali ni odšel pred štirimi leti v Ameriko in je od tedaj poslal odmov že tri tisoč goldinarjev za svojo kmetijo? In ravno v tem pismu govori in piše, da namerava priti kmalu domov, ker se je naveličal dela. S seboj bo toliko prinesel, da bo lahko plačal zaostali dolg na svoji kmetiji, nakar bo imovit gospodar v domačiji.

Klančnik in žena se pogledata. Kakor ena misel je oba prešinila, vendar nihče ni hotel ziniti prvi. Vedela sta oba, da je nekaj hudega, kar imata na jeziku. Klančnika in njegovo ženo je prevzela misel, da bi tudi v njih družini tako naredili, kakor so pri njegovem svaku. Ah, kako bi bilo lepo, če bi sedela pozneje pred svojo hišo, ogledovala zlata polja in travnike, vse brez dolga, vse njih čisto blago, nezadolženo posestvo. Kako bi bila potem srečna in zadovoljna! In v Ameriki se tako lahko zasluži denar, kar na cesti leži, pa se ga pobira.

Drugi dan je bila nedelja. Po opravljeni cerkveni pobožnosti v domači župnijski cerkvi pride pri Klančniku na mizo kosilo. Slabo in borno je to kosilo: meso se je le redko videlo pri Klančniku na mizi. Otroci se morajo zadovoljiti s prežgano juho, dočim zjemata mati in oče žgance s kislim zeljem.

Ko je borno kosilo končano, vstane oče, prijazno pogladi svoje tri otroke, ki se ljubeznivo stiskajo k njemu, stopi k ženi in reče:

"Žena, tako ne bo šlo naprej! Kljub najini delavnosti in marljivosti lezeva čimdalje bolj v dolgove. Nekako se to mora drugačiti. Sklenil sem, da odpružim takoj, ko pride moj svak domov v Ameriko. Tega življenja imam dovolj. Naj pa drugje poskusim srečo, če je doma ne morem najti."

Zenine prošnje in prošnje otrok niso pomagale ničesar. Klančnik je za trdno sklenil, da odpotuje v deželo sreče, kjer si bo v kratkem toliko pridlužil, da bo lahko plačal dolg na kmetiji. Ta misel ga je ni hotela zapustiti, in se

posebno je bil v njej utrjen, ko se je vrnil malo pred božičem njegov svak domov. Plačal je svoje upnike in prevzel kmetijo, prosto vsega dolga. "Tako bi lahko tudi jaz naredil," si je mislil Janez.

Zadnja kravica je šla iz hleva, prodal je zadnji travnik tam pod gozdom, da je dobil devodlj skupaj, kolikor bi potreboval za pot v daljino deželo. Prišlo je bridro slovo, ki je bilo Klančniku ravno tako hudo kot njegovi ženi. Otroci so ga držali za roke, naj ostane pri njih, žena ga je jokaje pogledovala, in skoro bi se premislil in ostal. Toda pogled na razpadlo bajto, pogled na prazen hlev in zapuščeno domačijo ga je znova utrdil v njegovem sklepu. Iti mora, ne pomaga ničesar. In tako se je to zgodilo, da je odpotoval ravno nekaj dni pred božičem. Ženi je obljubil, da ji piše vsak mesec, da ji pošilja redno denar in če da Bog zdravje in srečo, bo v nekaj letih zopet doma pri svojih.

Zalosten božič so praznovali pri Klančnikovih. Glavarja družine je manjkalo, in otroci so žalostno sloneli po kotih hiše in čakali, kdaj se vrne oče, ker še vedno niso mogli vrjeti, da bi odšel za vedno. Mati se je potem natihem brisala oči in se tolažila z boljimi časi. Kraška burja je pihala skozi spranje v izbo, katero je ogrevala le slabo kurjena peč. Vse je bilo nekako prazno in zapuščeno. Niti k polnočnicam ni šla žena, kakor navadno vsako leto, ker se je bala otroke pustiti same doma. Prisedla je z otroki pred borne jaslice v kotu in tam so molili vsi za srečen povratek svojega rednika.

Prišlo je prvo pismo od Klančnika, tri mesece potem, ko je opotoval. Pisal je ženi, da je srečno došel v novo domovino, da je po svojih znanjih iz domače vasi kmalu dobi delo, pri katerem zasluži skoro tri dolarje na dan. Zaposlen je bil v neki rudotopilnici v Coloradi. Priložil je tudi sto kron denarja kot prvo pošiljatev. Vsa srečna je bila Marija in z veseljem je pripovedovala otrokom, da je njih ata daleč, daleč, in da pride kmalu domov, če bodejo pridni.

Potem so pa redno sledila pisma. Vsake tri mesece je pošiljal Klančnik po 200 kron denarja ženi, in ob tretjem božiču je imela že toliko, da je izplačala najhujše dolžnike, kupila kravico v hlev in našla v najem dve njivi. Klančnica je bila vesla moževih pisem in z nestrpnim pričakovanjem je štela dneve, ko se vrne mož in zopet zagospodari s krepko roko na domači zemlji.

Pet let je minilo, odkar je odpotoval Klančnik. Domačija je bila medtem izplačana, dolgov ni bilo več, pač pa so stali v hlevu trije repi in nekaj travnikov in njiv je poboljšalo Klančnikovo kmetijo. Žena je bila umna gospodinja, ki je porabila vsak denar v pravi namen.

Bilo je kake tri tedne pred božičem, ko dobi žena pismo od svojega moža, v katerem ji naznani, da pride za božič gotovo domov, da se po dolgih petih letih zopet sešel s svojo družinico in v miru preživi božične praznike. Dva dni pred božičem naj ga pričakuje gotovo.

Kako je bila vesela Klančnica, kako so se veselili otroci. Saj pride domov njih dolgo pogrešani oče. Hitela je gospodinja, da osnaži hišo, da pripravi vse potrebno za prihod očeta. V celi vasi ni bilo bolj srečnih ljudi kot je Klančnikova družina.

Bilo je 2. decembra, na soboto. V malem mestu južne Colorade so šli delavci po opoldnaskem odpočitku nazaj na delo, da po tem delu prejmejo plačilo za svoj trud. Med drugimi je bil tudi Klančnik, ki je šel danes z nekakim veseljem na svoje mesto. "Zadnjič me vidiš, nearečna tovarna," je govoril sam za seboj, ko je korakal skozi obokana

vrata v delavnico. "Dolgih pet let sem se trudil in krvavel tu-kaj, stradal, trpel žejno in se zvečer izmučen vlegel v posteljo, samo da si prej prihranim dovolj, da poletim domov, da zopet vidim ženo, da objamem svoje otroke in v zadovoljnosti nadaljujem gospodarstvo na domači zemlji. Zadnjikrat te pozdravljam, ti krvava zemlja, ki si mi vzela toliko žuljev, da se lahko preživim. Odslej nikdar več. Kako bo vesela moja žena, kako veseli bodejo otroci! Janezek mora biti sedaj že krepak dečko, presešel je že deseto leto. Ako Bog da in bo sreča mila, ne bo se mu treba tako mučiti, kot sem se moral jaz. Tonček mora biti tudi živahen mladič. On ima prebrisano glavo, njega bi bilo dobro vtakniti v kake šole, da se izuči kaj koristnega za življenje. Mala Marička bo pa itak dobila svojega fanta ter odšla z njim na drugo domačijo; tudi njej ne bo manjkalo par stotakov dote, kadar bo kdo vprašal za njo. Samo Bog dal, da bi bil zopet doma v srečnem objemu svoje družine. Upam pa, da se tako zgodi, ker takoj danes, ko prejmem zadnjo plačo, pospravim svoje stvari, poplačam kar sem dolžan, potem pa jutri na železnico proti New Yorku in nekaj dni pred božičem sem že doma."

Pet dolgih ur je trajalo delo. Z nenavadno pridnostjo je delal Klančnik, saj je bil gotovo, da mu ne bo nikdar več treba delati za tuje ljudi, pač pa bo delal odslej za sebe. Ura odpočitka odbije, vse hiti odlagati delo, vse hiti na prostoto. Tu se začuje strašen krik. Delavci se ozro. Silovito skače jermenje mogočnega stroja po kolesih in z vso silo udarja nekaj teškega ob tla. Delavci hitijo proti stroju. Grozen prizor se jim nudi. Baš ko je Klančnik hotel od stroja, ga je zgrabilo jermenje, zavlečlo ga v zrak in zagnalo z vso silo ob tla, kjer si je prebil glavo in obležal mrtev...

Božič je! Oni sladki božič, ko vsaka, tudi najsirovejša duša dobi nekako slajše občutke in pomisli pomen tega velikega dneva. Ni ga lepšega dneva kot je božič. Otroci se veselijo tega praznika, starejši ljudje so vsi radostni, splošno veselo vlada po vsem svetu na ta dan.

Majhna gorska vasica je imela ta dan tudi svoje veselje. Zbirali so se možaki v svojih hišah, pripovedovali so se različne pripovedke, pogovarjali so se o letini, gledali v pratike, kako in kaj bo prihodnje leto. Marsikatero so uganili in marsikaj dobrega ukrenili za drugo leto.

Pri Klančnikovih so tudi praznovali božič, toda to praznovanje je bilo žalostno. Dva dni pred božičem so pričakovali ljubljene očeta, katerega toliko časa niso videli. Klančnica je najela deklo radi odsotnosti moža, ker se ji je gospodinjstvo pomnožilo. Na sveti večer je bila vsa družina zbrana v domači izbi in pričakovala očeta, da stopi vsak trenutek v sobo in objame družino. Nikogar ni bilo. Nekak mrtvaški duh je vel okoli hiše. Šipe na oknih so bile zamrznjene, burja se je silovito zaletavala se ob slabe deske in bruna. Mati je zbrala svoje otroke pred jasicami, kjer so otroci klečali in stegovali svoje nedolžne ročice proti nebeškemu detetu, ki je počivalo na slameci. Prosil so vsi, da se kmalu vrne njih oče, katerega so skoro že pozabili, ker ga tako dolgo ni bilo. Klic za klicem se glasi, prošnja za prošnjo se ponavlja: otročki gledajo mater z izprašajočimi očmi, češ, kje je vendar ata, ko jim je povedala, da se vrne že dan poprej, pa ga še danes ni.

Zunaj divja vihar, sneg naleta po travnikih in poljih, veter ropota ob hiši — v izbi pa steguje četvero bitij svoje roke proti nebu in prosi za srečnem dohod ljubljene rednika. Nihče ne poteka na vrata, nikogar ni. Tupasem prešine nočna senca izbo, tupašem se čuje slaboten vzdih zapuščene matere, tupašem zakliče eden otrok: "Ata!" Zdi se, kot bi

mrtvaški angel plaval nad to družino, tako zapuščeno na na božični večer, tako žalostno in tako koprnečo. In mrtvaški angel se ozre na to družino in jo pomiluje. Ko bi le vedeli otroci in njih mati, kar ve on, mrtvaški angel.

Svet dan je. Božič je. Očeta še ni. Pride novo leto, novo upanje, Klančnika še ni domovo. Stirinajst dni po novem letu! Klančnica dobi pismo, razburjena ga odpre in bere. Njen mož ubit na dan, ko bi moral odpotovati k njej. Zakopal so ga dva dni pozneje. Tako piše prijatelj.

Dvanajst let je minilo od tega, mladi Janezek je postal Janez in prevzel samostojno gospodarstvo. Priženil je dobro gospodinjstvo, Tonček je študiral za doktorja, Micika pa je je pomagala doma pri gospodinjstvu. Zopet je božič. Vsa družina se zbere okoli jasic in tuguje. Ključje očeta, ki se je pred davnim, davnim časom žrtvoval na tujem, da je pomagal domačiji. Domačija je rešena, a gospodar počiva večno spanje. In zatopljen v božično premišljevanje misli družina še danes na oni dan, ko je oče odpotoval v tuji svet, da priboji boljše dneve.

Zabavni zapor. Na Danskem kjer je bilo za časa ranjkega Hamleta nekaj gnilega, poganja sedaj napredek čudne cvetke. Kot poročajo časopisi, se na Danskem ustanove po zaporih telovadnice za kaznenice. Poleg tega se bode še skrbelo, do bode po švedskem načinu imel vsak arestant dovolj prostora za gibanje v celici. Vsled tega se pojavljajo sedaj na Danskem glasovi, da naj se bolj skrbijo za telovadbo prostih državljanov, kot za zločince.

Vizitke za psičke. Pariški psi se morajo zadnjič čas učiti etikete. Svedela le psički boljše družin. V sukcnici v katero so oblečeni, imajo žep in v njem vizitke, toda ne gospodarjeve, ampak prave pasje vizitke. In če gre gospa s psom k dami, ki ima tudi psa, tedaj ne odda, če ni dame in psa doma, samo svoje vizitke, ampak tudi kuzevo. Tako se sedaj nahaja na krožniku poleg gospe Durand tudi vizitka njenega "Tifi" in poleg miss Dawson tudi njen "Flink". — To je značilna slika o brezmejni gluposti pariške gospode, ki nima boljšega dela kot s svojimi psički sebe smešiti.

Kako se Arabci bojujejo. O bojevanju Arabcev prinašajo carigrasjski časopisi spise nekega častnika, ki se je sam bojeval v vrstah Arabcev. Za evropske čete ni hujšega sovražnika kot so Arabci. Za to trditve prejemajo sedaj Italijani vedno nove dokaze. Sicer so Arabci dobri jahači in znajo vsako moderno puško ravnanje, vendar se raje bojujejo peš. Neregledne množice se valijo proti "nevernikom". Drže drug drugega za roke in grede v dolgih vrstah proti sovražniku. Strelji infanterije in topničarjev grozno redčijo vrste Arabcev. Toda ti se za to ne zmenijo. Saj umrjejo v prepričanju, da gre do takoj v nebesa, ker so umrli v boju za Alaha. Vedno bolj in bolj se bližajo. Evropski vojaki izgubljajo razsodnost. Strah jih je pred množico, ki je s svojim orožjem ne pridejo do živga. In tedaj so Arabci že v vrstah sovražnikov. Šele sedaj vidijo "neverniki", da ima vsak Arabec v rokah bodalo, s katerim grozno divja in ga zna obračati kot tiger svoje kramplje. "Vsake maščuje svojo smrt z deseti-mi 'gjavri' in gorje onemu, ki bi pričakoval milosti.

Čitatelj cesarice Elizabete umrl. V Atenah je umrl dolgoletni čitatelj rajne cesarice Elizabete, Christomanos. Po cesarični smrti je izdal knjigo o življenju cesarice Elizabete. Po posredovanju visokih pa ni izšel drugi del knjige, v kateri je pisal o prestolonasledniku Rudolfu.

Anton Samson,

Prvi slovenski urar in zlatar.

Se priporoča cenjenemu občinstvu v nakup zlatih prstanov, zlatih ur, srebrnih in nikelnastih. Poročni prstani, zlatnina, grafofoni, plošče, vse to imam vedno v zalogi. Blago je izvrstno in cene solidne. Izvršujem tudi vsa popravila ur in drugih predmetov, ki spadajo v mojo stroko. Zahvaljujem se za naklonjenost v preteklem letu in se priporočam še zanaprej.

VSEM ROJAKOM SREČNE PRAZNIKE!

ANTON SAMSON,

6209 ST. CLAIR AVE.

Bodi si še tako lepo in drago blago,

ako obleka ni dobro delana, ne evlja prav nič. Torej se priporočam onim, ki hočejo imeti obleke, ki jim v resnici pristojijo

Delo garantirano, da pristoja ali pa denar nazaj.

Voščim vsem rojakom in znancem vesele božične praznike.

F. H. MERVAR,

1338 E. 55th St. blizu St. Clair Ave.